

Magdalena PLATIS
Marian ZULEAN
Liviu ANDREESCU

Cătălina BONCIU
Răzvan PAPUC
Anca Monica ARDELEANU

TESTE PENTRU LICENȚĂ
ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

editura universității din bucurești®

2017

© *editura universității din bucurești*[®]
Șos. Panduri, 90-92, București-050663, România
Telefon/Fax: (0040) 021.410.23.84
E-mail: editura.unibuc@gmail.com; editura@g.mail.ro
Web: www.librarie-unibuc.ro/magazin/
Centru de vânzare: Bd. Regina Elisabeta, nr. 4-12, București,
Tel. (004) 021.305.37.03

ISBN 978-606-16-0884-3

Tehnoredactare computerizată: ***Meri POGONARIU & Nicoleta MATAC***

CUPRINS

CUVÂNT ÎNAINTE.....	4
Partea I.....	5
ECONOMIA SECTORULUI PUBLIC	5
Prof.univ.dr. Magdalena PLATIS	5
Partea a II-a.....	31
POLITICI PUBLICE.....	31
Prof.univ.dr. Marin ZULEAN.....	31
Conf.uiv.dr. Liviu ANDREESCU	31
Partea a III-a	46
MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE	46
Prof.univ.dr. Cătălina Ioana BONCIU	46
Partea IV	78
FINANȚE ȘI FISCALITATE	78
Conf.univ.dr. Răzvan Mihail PAPUC	78
Partea a V-a.....	112
DREPT ADMINISTRATIV	112
Conf.univ.dr. Anca Monica ARDELEANU	112
RĂSPUNSURI.....	165
TEMATICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE PENTRU EXAMENUL DE FINALIZARE A STUDIILOR	181

CUVÂNT ÎNAINTE

Lucrarea de față este destinată candidaților la examenul de licență, specializarea Administrație Publică, precum și studenților care studiază sau se pregătesc pentru examen, la disciplinele: Economia Sectorului Public, Politici Publice, Finanțe și Fiscalitate, Managementul Resurselor Umane și Drept Administrativ.

Este o lucrare concepută în baza tematicii de licență, cu răspunsuri unice care urmărește aprofundarea cunoștințelor învățate la disciplinele respective.

Lucrarea cuprinde 1210 grile, cu următoarea structură:

- Economia Sectorului Public – 200 grile;
- Politici Publice – 100 grile;
- Managementul Resurselor Umane – 255 grile.
- Finanțe și Fiscalitate – 255 grile;
- Drept Administrativ – 400 grile;

Cu ajutorul tabelelor de răspuns, studenții își verifică raționamentele și alegerile.

În speranța că aceste grile vor fi utile, urăm succes studenților în rezolvarea lor.

Autorii

Partea I

ECONOMIA SECTORULUI PUBLIC

Prof. univ. dr. Magdalena PLATIS

1. Sectorul public nu îndeplinește funcția de:
 - a) stabilizare macroeconomică;
 - b) distribuție și promovare a produselor;
 - c) alocare a resurselor în cadrul pieței;
 - d) distribuție a veniturilor în societate.
2. Atunci când unui procent de 15% din populație îi revine un procent de 5% din veniturile totale, iar 45% din populație deține 25% din veniturile totale, există o:
 - a) distribuție egală a veniturilor în societate;
 - b) inegalitate zero a distribuției;
 - c) distribuție echitabilă a veniturilor;
 - d) inegalitate a distribuției veniturilor.
3. Alegeți varianta falsă:
 - a) implicarea statului are loc și la nivel macroeconomic;
 - b) statul nu este titular unic de emisiune monetară;
 - c) sectorul public nu este singurul realizator al protecției sociale într-o economie de piață;
 - d) statul poate interveni în mecanismul formării prețurilor.
4. Curba Lorentz evidențiază în contextul abordării fenomenului sărăciei, corelațiile:
 - a) procentuale dintre populație și venituri;
 - b) absolute dintre venituri și populație;
 - c) procentuale dintre venituri și cantitatea de bunuri consumată;
 - d) absolute dintre șomaj și inflație.
5. Non-rivalitatea caracterizează:
 - a) numai bunurile publice pure;
 - b) toate bunurile economice;
 - c) toate bunurile private;
 - d) unele bunuri mixte.
6. Sistemul alegerii publice prin majoritatea simplă:
 - a) este întotdeauna eficient;
 - b) nu poate genera un conflict de consecințe în procesul alegerii;
 - c) poate duce la paradoxul votării;
 - d) nu admite diversitatea de opinii între participanții la vot.
7. Apărarea națională reprezintă un bun:
 - a) public, bazat pe non-excludere și rivalitate;
 - b) mixt, cu excludere;
 - c) public pur;
 - d) mixt, cu non-rivalitate.

8. În calitate de agent economic, statul nu acționează în ipostaza de:
- a) producător;
 - b) realizator al protecției sociale;
 - c) consumator;
 - d) partener în operații de schimb.
9. Alegeți varianta falsă:
- a) un bun economic poate fi produs atât de sectorul public, cât și privat;
 - b) în economia de piață modernă nu există bunuri publice impure;
 - c) bunurile publice pure nu pot fi bazate pe rivalitate;
 - d) bunurile mixte pot fi cu excludere.
10. Alegerea colectivă prin votul majorității are la bază regula:
- a) unanimității;
 - b) cost-beneficiu;
 - c) maximizării profitului;
 - d) opțiunii alternative.
11. Votul schimbat:
- a) coincide cu regula pluralismului;
 - b) este o alternativă a votului majoritar;
 - c) este sinonim cu votul prin puncte;
 - d) nu poate conduce la o pierdere socială pentru participanții la procesul alegerii.
12. Atunci când oferta disponibilă dintr-un bun se diminuează pe măsură ce se consumă din acel bun, caracteristica acestuia se numește:
- a) rivalitate;
 - b) non-rivalitate;
 - c) excludere;
 - d) non-excludere.
13. Identificați varianta falsă:
- a) veniturile statului nu provin numai din impozitele pe veniturile menajelor;
 - b) recuperarea cheltuielilor producătorilor este o funcție a sectorului public;
 - c) intervenția publică nu se limitează la activitatea de producție;
 - d) un bun public impur este un bun mixt.
14. Reprezintă un bun mixt cu non-excludere și rivalitate:
- a) apărarea națională;
 - b) parcurile neaglomerate;
 - c) articolele de îmbrăcăminte;
 - d) străzile aglomerate.
15. Atunci când nu se pot îndeplini simultan toate criteriile alegerii publice rezonabile se manifestă teorema:
- a) triplelor rate marginale;
 - b) optimului Pareto;
 - c) imposibilității;
 - d) unanimității în procesul alegerii.

16. Dacă accesul la un bun este liber, înseamnă că:
- a) bunul este non-rival;
 - b) prețul bunului este zero;
 - c) bunul se caracterizează prin excludere;
 - d) prețul de vânzare-cumpărare se află la nivelul prețului de echilibru.
17. Utilitățile oferite de sectorul public se mai numesc:
- a) monopoluri naturale;
 - b) bunuri publice suprasolicitate;
 - c) bunuri publice pure;
 - d) bunuri libere.
18. Un bun public mixt nu poate fi caracterizat prin:
- a) excludere;
 - b) rivalitate;
 - c) excludere și non-rivalitate;
 - d) non-excludere și non-rivalitate.
19. Nu reprezintă o modalitate de sprijin financiar al unei organizații din fonduri publice:
- a) acordarea de subvenții;
 - b) amortizarea;
 - c) finanțarea;
 - d) alocarea parțială.
20. Accesul gratuit la un bun mixt îl face să devină:
- a) bazat pe non-rivalitate;
 - b) un bun privat;
 - c) un bun liber;
 - d) cu non-excludere.
21. Alegeți varianta falsă:
- a) statul nu poate interveni în atenuarea dezechilibrelor macroeconomice;
 - b) externalitățile pot fi controlate;
 - c) statul poate interveni în medierea unor conflicte de muncă;
 - d) unele bunuri mixte pot fi non-rivale.
22. Curba Lorentz a gradelor de distribuție a veniturilor corelează în mărime relativă:
- a) cheltuielile cu veniturile agenților economici;
 - b) veniturile cu populația;
 - c) inflația cu șomajul;
 - d) veniturile cu profiturile.
23. Un bun public pur este:
- a) non-rival și bazat pe excludere;
 - b) non-rival și cu non-excludere;
 - c) rival și cu excludere;
 - d) rival și cu non-excludere.

24. Alegeți varianta adevărată:
- a) apărarea națională este un bun mixt;
 - b) un bun public pur poate deveni impur;
 - c) un anumit bun nu poate fi produs atât de sectorul public cât și de cel privat;
 - d) bunurile mixte nu pot fi non-rivale.
25. Externalitățile:
- a) se pot manifesta numai ca efecte locale, nu și generale ale activității economice;
 - b) apar în condițiile de eficiență maximă a pieței;
 - c) se regăsesc atunci când acțiunile unui agent influențează mediul tuturor agenților economici din ramura respectivă;
 - d) sunt considerate efecte externe activității unei firme.
26. La baza controlului externalităților nu se află criteriul:
- a) cheltuielilor agenților publice;
 - b) eficienței economice;
 - c) flexibilității agenților economici;
 - d) abilității întreprinzătorului.
27. Alegerea publică:
- a) ignoră total analiza cost-beneficiu la nivelul sectorului public;
 - b) are la bază regula majorității;
 - c) se sprijină strict pe criteriul maximizării profitului;
 - d) consideră optimul acțiunilor varianta cu costuri minime.
28. Identificați varianta falsă:
- a) salariul este principalul venit al indivizilor;
 - b) piața muncii este puternic structurată;
 - c) inegalitatea veniturilor nu este impusă de productivitatea marginală a muncii;
 - d) inegalitatea veniturilor are la bază și factori demografici.
29. Ca formă de control al externalităților, interdicția înseamnă:
- a) izolarea unui agent economic;
 - b) obligativitatea producătorului de a-și restrânge acțiunile pentru a diminua externalitatea;
 - c) supravegherea și controlul producției;
 - d) elaborarea de politici publice care să impună reducerea externalităților prin eforturi egale ale tuturor agenților economici.
30. Alegerea publică prin votul de aprobare:
- a) coincide cu regula pluralismului;
 - b) conduce întotdeauna la un paradox al votării;
 - c) nu se confundă cu votul schimbat;
 - d) se bazează pe alocare de puncte între alternative și comparații perechi.
31. Statul este considerat agentul economic atunci când apare în calitate de:
- a) titular unic de emisiune monetară;
 - b) responsabil al executării bugetului;
 - c) realizator al protecției sociale;
 - d) producător sau consumator.

32. Non-excluderea caracterizează:
- a) numai bunurile publice pure;
 - b) toate bunurile economice;
 - c) unele bunuri mixte;
 - d) toate bunurile private.
33. Reprezintă un bun public pur:
- a) apărarea națională;
 - b) străzile aglomerate;
 - c) orice bun economic;
 - d) articolele de îmbrăcăminte.
34. Optimumul Pareto în alegerea publică nu are la bază regula ratei marginale de:
- a) alocare rațională a factorilor de producție;
 - b) substituție în consum;
 - c) substituție tehnică;
 - d) transformare.
35. Starea de sărăcie a unui individ apreciată prin comparare cu cea a altuia exprimă sărăcia:
- a) absolută;
 - b) relativă;
 - c) minimă;
 - d) necontrolată.
36. Externalitățile la care o modificare în activitatea generatoare de externalitate nu influențează în nici un fel producția sau utilitatea resimțită de agenții afectați se numesc:
- a) marginale;
 - b) economice;
 - c) inframarginale;
 - d) extraeconomice.
37. Alegeți varianta adevărată:
- a) externalitățile nu pot fi rezolvate prin compromis între agenții economici;
 - b) statul este unicul realizator al protecției sociale;
 - c) nu orice externalitate se impune a fi diminuată;
 - d) nu există bunuri mixte rivale.
38. Subvențiile:
- a) generează un avantaj egal firmelor, fiind acordate tuturor agenților dintr-o ramură;
 - b) conduc la o distribuție ineficientă a externalității;
 - c) însoțesc întotdeauna izolarea activității în generarea de externalități;
 - d) au rolul de a reduce nivelul de externalitate.
39. Utilitățile publice sunt în general asigurate de:
- a) întreprinderi mici și mijlocii;
 - b) administrații și menaje;
 - c) companii publice și unele firme private;
 - d) societăți transnaționale.

40. Alegeți varianta falsă:
- a) băuturile produse în condiții de monopol de stat sunt bunuri publice pure;
 - b) în economia de piață există și bunuri publice suprasolicitate;
 - c) orice marfă este un bun economic;
 - d) bunurile non-rivale pot fi cu sau fără excludere.
41. Alegeți varianta falsă:
- a) statul se implică în economie atât la nivel macroeconomic, cât și microeconomic;
 - b) prețurile „plafon” reprezintă prețurile minime stabilite de stat la care pot fi vândute anumite produse;
 - c) non-rivalitatea consumului este o caracteristică a tuturor bunurilor publice pure;
 - d) există bunuri care pot fi produse atât de sectorul public, cât și de cel privat.
42. Externalitățile:
- a) apar datorită succeselor înregistrate de unii agenți economici pe piață;
 - b) au numai caracter marginal;
 - c) exprimă efectele interne ale activității agenților economici;
 - d) pot fi marginale sau inframarginale.
43. Alegerea colectivă în care varianta aleasă este cea care în sistemul comparațiilor perechi este cea preferată de fiecare dată, are la bază:
- a) criteriul Condorcet;
 - b) sistemul Borda;
 - c) regula pluralismului;
 - d) criteriul votului schimbat.
44. Alegeți varianta falsă:
- a) nu orice bun mixt presupune rivalitate și nonexcludere;
 - b) în economia de piață contemporană nu există bunuri publice pure;
 - c) statul se implică la nivel microeconomic și prin acordarea de subvenții;
 - d) starea de sărăcie poate fi interpretată absolut sau relativ.
45. Dacă accesul unor consumatori la un anumit bun este restricționat prin excluderea celor care nu pot să plătească, bunul este bazat pe:
- a) non-excludere;
 - b) excludere, fie că este rival sau non-rival;
 - c) non-rivalitate;
 - d) rivalitate, fie că este cu sau fără excludere.
46. Alegeți varianta adevărată:
- a) stabilizarea macroeconomică este o funcție a statului;
 - b) orice bun mixt prezintă trăsăturile bunurilor publice pure;
 - c) nu există bunuri care să fie produse numai de sectorul public;
 - d) apărarea națională este un bun public impur.
47. Statul este:
- a) unicul realizator al protecției sociale;
 - b) responsabil al executării bugetului;
 - c) implicat la nivel macroeconomic și prin determinarea unor limite de preț;
 - d) implicat la nivel microeconomic și prin elaborarea de măsuri de politică bugetară.

48. Intervenția publică:
- a) nu poate fi limitată la activitatea de producție;
 - b) nu presupune reglementări în domeniul formării prețurilor;
 - c) vizează numai emisiunea monetară;
 - d) nu admite manifestarea statului ca reglator al vieții economice.
49. Limitele de preț impuse de sectorul public exprimă reglementări ale statului cu caracter:
- a) legislativ;
 - b) economic;
 - c) social;
 - d) financiar.
50. Apărarea națională reprezintă un bun:
- a) public impur;
 - b) mixt;
 - c) public pur;
 - d) public sau privat.
51. Străzile aglomerate se caracterizează prin:
- a) rivalitate și excludere;
 - b) non-rivalitate și excludere;
 - c) non-rivalitate și non-excludere;
 - d) rivalitate și non-excludere.
52. Utilitățile publice:
- a) se mai numesc bunuri publice suprasolicitate;
 - b) sunt asigurate numai de sectorul privat;
 - c) sunt în general, asigurate de companii publice;
 - d) exprimă bunuri private pure.
53. Alegeți varianta falsă cu privire la externalități:
- a) nu se explică printr-o alocare irațională a resurselor;
 - b) se manifestă ori de câte ori acțiunile unui agent economic influențează mediul în care acționează alt agent economic;
 - c) nu pot fi rezolvate prin soluții de compromis;
 - d) se interpretează ca efecte externe ale activității economice.
54. Interdicția unei activități care generează externalitate:
- a) nu este o soluție eficientă;
 - b) se concretizează în izolarea agentului economic;
 - c) admite determinarea vecinătății ariilor de manifestare a generatorului de receptorul de externalitate;
 - d) pune în evidență transferul agentului care produce externalitate.
55. Alegerea publică:
- a) are caracter colectiv, ca și alegerea privată;
 - b) se caracterizează prin optimul Pareto;
 - c) nu poate deveni o alegere socială;
 - d) dacă este rezonabilă, presupune că nici un individ nu domină asupra altora, prin opțiunea sa.

56. Alegeți varianta adevărată:
- a) prin regula majorității, deciziile au la bază alegerea a peste 90% dintre votanți;
 - b) orice bun mixt se caracterizează prin excludere;
 - c) cheltuielile publice nu se realizează întotdeauna pe baza analizei cost-beneficiu;
 - d) analiza cost-beneficiu în alegerea publică ia în considerare distribuția veniturilor în societate.
57. Atunci când alegerea publică se caracterizează prin raționalitate colectivă, independența alternativelor nesemnificative și non-dominația opțiunilor indivizilor, se spune că este:
- a) colectivă;
 - b) bazată pe optimul Pareto;
 - c) fundamentată științific;
 - d) rezonabilă.
58. Dacă 1% din populație înregistrează 100% din venituri, iar restul procentelor de populație nici un venit, există situația:
- a) distribuției normal-inegale a veniturilor;
 - b) inegalității totale a distribuției veniturilor;
 - c) distribuției egale a veniturilor în societate;
 - d) inegalității distribuției zero.
59. Reprezintă un bun mixt non-rival:
- a) îmbrăcămintea;
 - b) o stradă aglomerată;
 - c) un parc neaglomerat;
 - d) apărarea națională.
60. În situația în care activitatea generatoare de externalitate se modifică astfel încât cea afectată de externalitate se îmbunătățește fără ca activitatea generatoare de efect să se înrăutățească, se spune că există o:
- a) externalitate Pareto;
 - b) alegere colectivă;
 - c) externalitate pozitivă sau negativă;
 - d) alegere rațională.
61. Alegeți varianta adevărată:
- a) sectorul public nu se implică în procesul de alocare a resurselor în societate;
 - b) funcția de stabilizare a sectorului public se referă la distribuția egală a veniturilor în societate;
 - c) intervenția publică se limitează la activitatea de producție;
 - d) limitele minime și maxime de preț reprezintă o formă de intervenție publică.
62. Bunurile mixte nu pot fi:
- a) nonrivale și cu nonexcludere;
 - b) nonrivale și cu excludere;
 - c) rivale și cu nonexcludere;
 - d) asigurate de către sectorul public, oricare ar fi acestea.

63. Utilitățile se mai numesc:
- a) bunuri publice pure;
 - b) monopoluri naturale;
 - c) bunuri publice suprasolicitate;
 - d) oligopoluri naturale.
64. Dacă activitatea care produce externalitate se modifică fără să se înrăutățească dar activitatea receptoare de externalitate se îmbunătățește, atunci externalitatea:
- a) este pozitivă marginală;
 - b) se numește inframarginală;
 - c) este de tip Pareto;
 - d) nu mai este un efect extern al activității generatoare.
65. Interdicția unei activități prin obligativitatea generatorului de externalitate de a-și restrânge acțiunile cu scopul diminuării externalității nu se poate concretiza, practic, în externalitatea:
- a) de nivel zero;
 - b) la nivel economic;
 - c) care conduce la izolarea agentului economic ce o generează;
 - d) de nivel negociat.
66. Alegerea publică:
- a) poate deveni o alegere socială prin caracterul său colectiv;
 - b) nu poate fi rezonabilă, oricare ar fi criteriile pe care le îndeplinește;
 - c) într-o societate democratică, se realizează în interesul minorității;
 - d) nu admite analiza de tip cost/beneficiu.
67. La nivel macroeconomic, sectorul public se manifestă prin:
- a) stabilirea unor prețuri sau limite de preț;
 - b) acordarea de subvenții;
 - c) medierea unor conflicte de muncă;
 - d) adoptarea de măsuri de politică fiscală.
68. Gradele de distribuție a veniturilor în societate evidențiate de curba Lorentz exprimă corelația dintre:
- a) inflație și puterea de cumpărare a salariilor;
 - b) procentul de populație și cel de venituri care corespunde acesteia;
 - c) rata de creștere a producției și indicii de preț;
 - d) veniturile societății și producția.
69. Fenomenul sărăciei:
- a) poate fi apreciat numai în sens absolut;
 - b) se apreciază numai prin compararea stării de sărăcie a unui individ/grup cu altul;
 - c) nu face obiectul programelor de asistență socială;
 - d) are caracter social, chiar dacă afectează o parte a societății.
70. Alegeți varianta falsă:
- a) un bun nu poate fi produs atât de sectorul public cât și de cel privat;
 - b) străzile aglomerate sunt bunuri mixte;
 - c) apărarea națională nu este un bun privat;
 - d) bunurile mixte prezintă caracteristici atât ale bunurilor publice, cât și private.

71. Dacă pe măsura consumului unui bun, cantitatea oferită altor consumatori nu se diminuează, atunci acesta este:
- a) rival;
 - b) cu excludere;
 - c) non-rival;
 - d) cu non-excludere.
72. Externalitățile:
- a) nu pot fi gestionate prin supravegherea producției;
 - b) nu pot fi controlate;
 - c) într-o economie de piață sunt numai negative;
 - d) apar datorită insucceselor pieței.
73. Dacă unui procent din populație îi corespunde același procent din venituri asistăm la o:
- a) inegalitate a distribuției veniturilor în societate;
 - b) distribuție egală a veniturilor în societate;
 - c) inegalitate totală a distribuției veniturilor în societate;
 - d) distribuție inegală a veniturilor în societate.
74. Controlul externalităților:
- a) se manifestă în forme diferite;
 - b) presupune întotdeauna costuri mari și foarte mari pentru instituțiile publice;
 - c) se manifestă numai prin izolarea activității care generează externalitate;
 - d) apare numai sub forma reglementărilor guvernamentale de control al producției.
75. Alegeți varianta adevărată:
- a) intervenția statului are caracter nelimitat, în economia de piață;
 - b) măsurile de politică monetară exprimă un nivel microeconomic de implicare a sectorului public în economie;
 - c) funcția de distribuție a veniturilor se poate afla în relație conflictuală cu cea de alocare a resurselor;
 - d) funcțiile statului nu trebuie să vizeze corelarea permanentă a deciziilor și acțiunilor publice.
76. Nu este modalitate de intervenție publică:
- a) mecanismul impozitelor și subvențiilor;
 - b) mecanismul alegerii private;
 - c) producția publică;
 - d) sistemul de norme și legi.
77. Străzile aglomerate reprezintă un bun:
- a) mixt cu excludere și non-rival;
 - b) public impur, rival și cu non-excludere;
 - c) public pur;
 - d) privat.
78. Alegeți varianta falsă:
- a) apărarea națională este un bun public impur;
 - b) adâncirea inegalității veniturilor în societate are la bază și factori demografici;
 - c) veniturile indivizilor au caracter variabil în timp;
 - d) externalitățile negative pot fi marginale.

79. Alegerea colectivă în care se optează pentru varianta apreciată ca prima preferință de cei mai mulți votanți, ignorându-se preferințele față de celelalte opțiuni, exprimă:
- votul total;
 - votul prin puncte;
 - evaluarea Borda;
 - regula pluralismului.
80. Alegeți varianta adevărată:
- orice bun public pur poate deveni privat;
 - controlul externalităților urmărește numai etica măsurilor adoptate;
 - un bun poate fi produs numai de sectorul public;
 - sistemul alegerii bazat pe majoritatea simplă este întotdeauna eficient.
81. Nu este o funcție a statului:
- alocarea resurselor;
 - stabilizarea macroeconomică;
 - măsură a valorii bunurilor economice;
 - distribuție a veniturilor.
82. Producția publică:
- se realizează doar pe o piață de monopol;
 - se justifică dacă sectorul privat este eficient;
 - nu se limitează la producția de bunuri publice pure;
 - promovează servicii pentru populație, dar nu și pentru organizații.
83. Sunt destinate să amelioreze ineficiența generată de un eșec al pieței sau de o situație de monopol reglementările:
- economice;
 - sociale;
 - culturale;
 - politice.
84. Bunul al cărui consum nu diminuează cantitatea disponibilă pentru alți potențiali consumatori se numește:
- rival;
 - non-rival;
 - cu excludere;
 - cu non-excludere.
85. Apărarea națională este considerată un bun:
- privat;
 - mixt cu non-excludere;
 - mixt și non-rival;
 - public pur.
86. Utilitatea publică este:
- o societate comercială cu statut de unic ofertant;
 - un agent economic care produce bunuri non-rivale;
 - un întreprinzător care produce bunuri publice pure;
 - orice serviciu public.

87. Alocarea resurselor astfel încât orice schimbare în sensul îmbunătățirii efectului asupra unui individ nu diminuează satisfacția altuia exprimă trăsătura alegerii publice de:
- a) caracter colectiv;
 - b) optim Pareto;
 - c) raționalitate decizională;
 - d) independență a alternativelor ne semnificative.
88. Alegeți varianta falsă:
- a) decizia publică se bazează pe votul majorității;
 - b) în teoria economică a politicii, partidele politice sunt maximizatori de utilitate;
 - c) alegerea colectivă se sprijină pe regula unanimității;
 - d) alegerea prin majoritatea simplă nu este întotdeauna eficient.
89. Alegerea colectivă în care varianta aleasă se sprijină pe comparații perechi corespunde:
- a) evaluării Borda;
 - b) votului de aprobare;
 - c) regulii pluralismului;
 - d) criteriului Condorcet.
90. Alocarea unei sume de la buget cu o destinație precisă pe care investorul este obligat să o respecte corespunde deciziei publice în condiții de alegere optimă pe bază de:
- a) subvenții;
 - b) finanțare;
 - c) alocare parțială;
 - d) alocare globală.
91. Inegalitatea distribuției veniturilor:
- a) înregistrează același nivel în țările dezvoltate;
 - b) arată că unui procent de populație îi corespunde un procent mai mic din venituri până la nivelul de corespondență totală;
 - c) evidențiază că unui procent de populație îi corespunde același procent de venituri;
 - d) este pusă în evidență de echilibrul dintre salarii și venituri, în sens relativ.
92. Alegeți varianta adevărată:
- a) bunurile publice pure se regăsesc doar în economiile dezvoltate;
 - b) bunurile non-rivale sunt oferite gratuit;
 - c) dacă un bun este non-rival și permite excluderea consumatorilor, consumul acestuia poate fi considerat inefficient;
 - d) nici un bun nu poate fi produs atât de sectorul public cât și de cel privat.
93. Sunt considerate bunuri mixte:
- a) produsele de îmbrăcăminte;
 - b) apărarea și securitatea națională;
 - c) locuințele;
 - d) străzile aglomerate sau neaglomerate;
94. Alegeți varianta falsă:
- a) un bun poate fi produs numai de sectorul public sau numai de cel privat;
 - b) toate bunurile private sunt rivale;
 - c) toate bunurile mixte se bazează pe excludere;
 - d) orice bun public pur este non-rival.

95. Statul are rolul de agent economic atunci când:
- elaborează măsuri de politică fiscală pentru agenții economici;
 - este partener în operații de schimb;
 - definește măsurile de politică monetară;
 - elaborează direcții de combatere a inflației și șomajului.
96. Reglementările sociale urmăresc rezolvarea unor probleme privind:
- condițiile de lucru și aspectele de echitate;
 - eșecurile pieței;
 - situațiile de monopol;
 - eficiența instrumentelor economice.
97. Bunurile benefice sunt considerate bunurile:
- publice pure;
 - mixte cu prețuri nediscriminatorii;
 - cu externalități pozitive;
 - oferite de sectorul public în condiții de echitate.
98. Alegeți varianta corectă:
- cererea în exces pentru un bun se poate diminua prin aplicarea unor tarife de acces;
 - bunurile produse de sectorul public nu pot genera venituri;
 - nu orice alegere publică are caracter colectiv;
 - alegerea publică corespunde interesului tuturor membrilor societății.
99. Principiul Pareto susține că dacă fiecare individ preferă o variantă A față de B, atunci la scară socială:
- varianta A este obligatoriu evaluată superior variantei B;
 - varianta A este în general evaluată identic cu varianta B;
 - se manifestă o relație de indiferență între cele două situații;
 - orice relație de preferință între cele două situații poate fi posibilă.
100. Caracteristica alegerii publice potrivit căreia nu există nici un individ ale cărui preferințe să fie dominante față de ale altora se numește:
- raționalitate colectivă;
 - non-dominație;
 - optim Pareto;
 - non-rivalitate.
101. Orice alegere publică:
- este rezonabilă;
 - se caracterizează prin raționalitate colectivă;
 - are caracter colectiv;
 - este eficientă și echitabilă.
102. Alegerea colectivă în care votanții acordă puncte mai multor alternative, fiind preferată cea cu punctajul maxim corespunde:
- criteriului Condorcet;
 - evaluării Borda;
 - regulii pluralismului;
 - votului schimbat.

103. Nu reprezintă o cauză a adâncirii inegalității veniturilor în societate:
- a) concurența externă;
 - b) sistemul fiscal;
 - c) calificarea resursei umane;
 - d) legea înclinației marginale spre consum.
104. O alegere publică se justifică din punct de vedere economic atunci când:
- a) beneficiul marginal generat de acțiunea publică este cel puțin egal cu nivelul costului marginal;
 - b) costul marginal este depășit de venitul total generat de acțiune;
 - c) venitul mediu egalează costul unitar;
 - d) profitul total este maxim, iar cel unitar constant.
105. Este o funcție a statului:
- a) măsura activității economice;
 - b) distribuția veniturilor;
 - c) corelarea cererii cu oferta;
 - d) informarea participanților la schimb.
106. Curba Lorentz corelează:
- a) veniturile și populația în mărime absolută;
 - b) veniturile și populația în sens procentual;
 - c) inflația și șomajul;
 - d) procentul de satisfacere a cererii cu oferta.
107. Alegeți varianta falsă:
- a) în economia de piață nu există bunuri cu externalități pozitive;
 - b) unele bunuri produse de sectorul public au ca scop principal obținerea de venituri;
 - c) utilitățile publice se numesc monopoluri naturale;
 - d) producția publică poate fi directă sau indirectă.
108. Pot fi considerate bunuri non-rivale cu excludere:
- a) străzile aglomerate;
 - b) apărarea națională;
 - c) parcurile neaglomerate;
 - d) produsele de îmbrăcăminte.
109. La nivelul macroeconomic, statul:
- a) acordă subvenții unor agenți economici;
 - b) definește măsuri de politică monetară;
 - c) determină anumite prețuri și limite de preț;
 - d) mediază unele conflicte de muncă.
110. Identificați varianta corectă:
- a) consumatorii sunt ofertanți de resurse în cadrul fluxului monetar;
 - b) unele venituri ale consumatorilor reprezintă cheltuieli pentru producători;
 - c) funcția statului de stabilizare exprimă implicarea acestuia în alocarea resurselor;
 - d) statul îndeplinește funcția de mijloc de schimb în cadrul derulării operațiunilor economice.

111. Statul se implică în economie:
- a) și la nivel microeconomic;
 - b) numai prin sistemul asigurărilor sociale;
 - c) doar la nivel macroeconomic, ca reglator al pieței și agent economic;
 - d) numai prin controlul producției.
112. Producția publică:
- a) este o formă puțin vizibilă de intervenție publică;
 - b) vizează doar producerea de bunuri publice;
 - c) se manifestă doar pe piețe de monopol;
 - d) se poate regăsi în domenii în care se implică și sectorul privat.
113. Nu reprezintă o modalitate de intervenție publică:
- a) sistemul impozitelor și subvențiilor;
 - b) deciziile menajelor în procesul de cumpărare;
 - c) reglementările economice și sociale;
 - d) limitele minime și maxime de preț.
114. Bunul al cărui consum nu diminuează disponibilitatea acestuia pentru alți potențiali consumatori este un bun:
- a) rival;
 - b) bazat pe excludere;
 - c) non-rival;
 - d) privat.
115. Bunurile publice nu pot fi:
- a) suprasolicitate;
 - b) private;
 - c) non-rivale;
 - d) benefice.
116. Trăsătura alegerii publice în care contează preferințele indivizilor față de anumite alternative, alte reacții fiind neglijate se numește:
- a) raționalitate colectivă;
 - b) principiul Pareto;
 - c) independența alternativelor nesemnificative;
 - d) non-dominanță.
117. Alegerea publică:
- a) este întotdeauna eficientă;
 - b) nu se supune analizei cost-beneficiu;
 - c) permite comparații și analize temporale;
 - d) generează numai efecte echitabile.
118. Acceptarea preferinței unui alt subiect cu condiția ca acesta să sprijine propria alegere într-o situație ulterioară corespunde:
- a) alegerii prin vot de aprobare;
 - b) regulii pluralismului;
 - c) votului schimbat;
 - d) criteriului Condorcet.

119. Dacă în urma schimbării votărilor, costul suportat de individul care cedează în favoarea altui interes este mai mare decât beneficiul resimțit de acesta, atunci se înregistrează:
- a) un bun benefic;
 - b) o cerere nesatisfăcută;
 - c) o pierdere socială;
 - d) o externalitate negativă.
120. În cadrul fluxului de venituri și cheltuieli producătorii:
- a) suportă costuri pe piața resurselor;
 - b) obțin venituri de pe piața resurselor;
 - c) oferă factori de producție;
 - d) consumă bunuri și servicii.
121. Statul nu este:
- a) titular unic de emisiune monetară;
 - b) unicul realizator al protecției sociale;
 - c) responsabil al stabilizării economice;
 - d) partener în operații de schimb.
122. Este o funcție a sectorului public:
- a) informarea privind mecanismele pieței;
 - b) recuperarea costurilor de producție;
 - c) distribuția veniturilor;
 - d) mijlocul de plată a tranzacțiilor economice.
123. Prețurile „plafon”:
- a) sunt limite maxime de preț;
 - b) se numesc prețuri „suport”;
 - c) sunt superioare nivelului de echilibru;
 - d) exprimă limitele minime ale prețului pieței.
124. Identificați varianta falsă:
- a) intervenția publică este o realitate în orice economie de piață;
 - b) intervenția publică nu poate fi eliminată;
 - c) reglementările zonale exprimă limitarea anumitor activități în unele regiuni;
 - d) intervenția publică poate fi limitată la activitatea de producție în unele societăți.
125. Bunurile publice impure se mai numesc:
- a) benefice;
 - b) mixte;
 - c) non-rivale cu non-excludere;
 - d) rivale, cu excludere.
126. Nu reprezintă un bun mixt:
- a) parcurile neaglomerate;
 - b) străzile aglomerate;
 - c) locurile vacante la concerte;
 - d) apărarea națională.

127. Atunci când alocarea resurselor are loc astfel încât schimbarea acesteia în sensul creșterii efectelor asupra unui individ nu diminuează satisfacția altuia, alegerea publică se caracterizează prin:
- a) caracter colectiv;
 - b) rezonabilitate socială;
 - c) optimul Pareto;
 - d) raționalitate colectivă.
128. Optimul Pareto nu presupune regula ratei marginale:
- a) a substituției în consum;
 - b) de substituție tehnică;
 - c) de transformare;
 - d) de schimbare a deciziei de producție.
129. Alegerea colectivă în care varianta aleasă este preferată de fiecare dată în sistemul comparațiilor perechi se bazează pe:
- a) criteriul Condorcet;
 - b) evaluarea Borda;
 - c) regula pluralismului;
 - d) votul de aprobare;
130. Nu reprezintă o modalitate de sprijin financiar al unei organizații din fonduri publice:
- a) acordarea de subvenții;
 - b) finanțarea;
 - c) emisiunea de obligațiuni;
 - d) alocarea parțială.
131. Alegeți varianta adevărată:
- a) pe o piață de oligopol nu se întâlnește egalitatea distribuției veniturilor;
 - b) structura pieței și distribuția avuției nu pot influența simultan inegalitatea veniturilor;
 - c) productivitatea marginală este o consecință a abilităților și educației individului;
 - d) la creșterea cererii de muncă, salariul tinde să se majoreze.
132. Inegalitatea totală a distribuției exprimă situația în care:
- a) unui procent din populație îi corespunde același procent din veniturile totale;
 - b) 1% din populație înregistrează 100% din venituri, iar restul, nici un venit;
 - c) unui procent de populație îi corespunde un procent mai mare din venituri;
 - d) se înregistrează un echilibru între dinamica populației și a veniturilor.
133. Atunci când bugetul acordă o sumă inferioară investiției totale dar cu destinație precisă pe care investitorul trebuie să o folosească în scopul specific, este vorba despre:
- a) alocare parțială;
 - b) finanțare;
 - c) creditare;
 - d) protecție.
134. Într-un sistem democratic al economiei de piață:
- a) votul majorității este unicul mecanism de alegere colectivă;
 - b) votanții devin maximizatori de voturi;
 - c) decizia publică se bazează pe votul majorității;
 - d) se ignoră regula unanimității.

135. Alegerea colectivă prin care se elimină variantele evaluate cel mai slab exprimă:
- a) votul de aprobare;
 - b) votul prin puncte;
 - c) regula pluralismului;
 - d) votul total.
136. Identificați varianta corectă:
- a) statul este singurul decident în alocarea resurselor într-o economie democratică;
 - b) orice proiect public presupune costuri în afara cheltuielilor publice, din partea societății;
 - c) analiza cost-beneficiu este decisivă în toate alegerile publice;
 - d) contradicția dintre necesități și posibilități nu se manifestă în domeniul sectorului public.
137. Funcția sectorului public care vizează crearea cadrului legal și funcționalitatea normală a economiei este:
- a) distribuția veniturilor;
 - b) alocarea resurselor;
 - c) echilibrarea bugetară;
 - d) stabilizarea.
138. Nu este o condiție pentru aprecierea alegerii publice ca fiind rezonabile:
- a) raționalitatea colectivă;
 - b) principiul Pareto;
 - c) non-dominația indivizilor;
 - d) dependența alternativelor ne semnificative.
139. Producția în care bunul se realizează de firme private pe baza unor decizii publice se numește:
- a) publică directă;
 - b) publică indirectă;
 - c) mixtă;
 - d) privată colectivă.
140. Exprimă intervenția statului în domeniul microeconomic:
- a) identificarea unor limite de preț;
 - b) intervenția în vederea diminuării inflației;
 - c) controlul șomajului;
 - d) identificarea mecanismelor de politică fiscală.
141. Reprezintă o funcție a sectorului public:
- a) maximizarea profitului agenților economici;
 - b) recuperarea costurilor de producție;
 - c) distribuția veniturilor în societate;
 - d) măsurarea activității economice prin bani.
142. Prețurile „plafon” semnifică:
- a) limita maximă de preț;
 - b) limita minimă de preț;
 - c) prețul reglementat impus la nivelul costului de producție;
 - d) prețurile suport care exprimă excedentul ofertei peste cerere.

143. Alegeți varianta adevărată:
- a) statul este unicul realizator al protecției sociale;
 - b) prin impozite și taxe, guvernul poate frâna producția unui bun;
 - c) la nivelul microeconomic, statul contribuie la combaterea șomajului;
 - d) reglementările economice vizează doar controlul externalităților.
144. Bunurile publice pure:
- a) sunt non rivale și cu non-excludere;
 - b) uneori sunt rivale;
 - c) au caracter imperfect, adică admit uneori rivalitate;
 - d) nu există în economia de piață contemporană.
145. Caracteristica bunurilor publice care arată că pe măsura consumului unui individ din acest bun, cantitatea disponibilă pentru alți consumatori nu se diminuează se numește:
- a) non-excludere;
 - b) excludere;
 - c) non-rivalitate;
 - d) rivalitate.
146. Apariția externalităților negative semnifică, de cele mai multe ori:
- a) un efect specific oricărui sistem de producție contemporan;
 - b) inexistența modalităților de control al externalităților din partea statului;
 - c) decalajul între cerere și ofertă pe piață;
 - d) o alocare inefficientă a resurselor.
147. Identificați varianta falsă:
- a) externalitățile se manifestă pe o piață specifică, paralelă cu cea a bunurilor, având cerere și ofertă;
 - b) prin sistemul impozitelor și subvențiilor, se ajustează nivelul prețurilor;
 - c) poluarea este o externalitate negativă;
 - d) adeseori activitatea economică are un rezultat dublu: bunul economic și externalitatea.
148. Nu reprezintă o modalitate de control al externalităților:
- a) taxarea sau penalizarea agenților economici;
 - b) acordarea de subvenții;
 - c) intervenția prin supraveghere și controlul producției;
 - d) realizarea de investiții pentru stimularea cererii.
149. Atunci când alegerea socială din mai multe alternative depinde numai de preferințele indivizilor cu privire la acele alternative, criteriul alegerii publice se numește:
- a) independența alternativelor nesemnificative;
 - b) caracter colectiv;
 - c) optim Pareto;
 - d) raționalitate colectivă.
150. Identificați varianta corectă:
- a) orice bun public impur este non-rival;
 - b) în condițiile optimului Pareto poate fi ameliorată alocarea resurselor;
 - c) analiza cost-beneficiu este unicul criteriu de alegere publică;
 - d) rata marginală a substituției în consum se mai numește rata marginală de transformare.

151. Alegerea colectivă în care fiecare votant acordă un număr de puncte mai multor alternative, cea mai bună având maxim de puncte reflectă sistemul:
- a) criteriul Condorcet;
 - b) evaluării Borda;
 - c) votului schimbat;
 - d) votului de aprobare.
152. În teoria economică a politicii, partidele politice sunt considerate maximizatori de:
- a) utilitate;
 - b) profit;
 - c) voturi;
 - d) satisfacție.
153. Politicienii urmăresc ocuparea unui loc în sfera politică cu scopul de a urgenta politicile destinate îmbunătățirii vieții sociale în cadrul teoriei:
- a) economice a politicii;
 - b) investițiilor publice;
 - c) alegerii publice;
 - d) maximizării avuției sociale;
154. În cazul votului schimbat:
- a) se poate înregistra o pierdere socială;
 - b) alegerea finală se face pe baza sistemului comparațiilor perechi;
 - c) paradoxul votării nu poate fi evitat în nici o situație;
 - d) votanții indică varianta cel mai puțin preferată generându-se un vot total.
155. Alocarea resurselor se îmbunătățește și crește satisfacția unui individ fără ca altul să resimtă o descreștere a acesteia în condițiile:
- a) alegerii publice prin vot schimbat;
 - b) externalității negative controlate;
 - c) optimului Pareto;
 - d) echilibrului pieței concurențiale.
156. Curba Lorentz corelează procentual:
- a) inflația și șomajul;
 - b) veniturile și populația;
 - c) consumul și investițiile;
 - d) cheltuielile și veniturile.
157. Un anumit procent de populație înregistrează un procent mai mic din venituri în situația:
- a) inegalității totale a distribuției veniturilor;
 - b) unei anumite inegalități a distribuției veniturilor;
 - c) distribuției egale de venituri în societate;
 - d) unei inegalități a distribuției zero.
158. Consumul frânat pentru unii consumatori care nu își pot permite să plătească pentru bunul respectiv, reflectă trăsătura acestora de:
- a) non-rivalitate;
 - b) omogenitate;
 - c) excludere;
 - d) imperfecțiune.

159. Alegeți varianta corectă:
- a) sistemul alegerii publice bazat pe majoritatea simplă nu este întotdeauna eficient;
 - b) criteriul votului de aprobare se mai numește votul prin puncte;
 - c) orice alegere publică este eficientă;
 - d) optimul Pareto este sinonim cu echilibrul dinamic al cererii și ofertei.
160. Apărarea națională este considerată un bun:
- a) economic privat;
 - b) impur;
 - c) public pur;
 - d) public, cu rivalitate.
161. Funcția sectorului public care vizează crearea cadrului legal referitor la activitatea din economie se numește:
- a) alocare a resurselor;
 - b) stabilizare;
 - c) distribuție de venituri;
 - d) corelare a cererii cu oferta.
162. Intervenția statului la nivel macroeconomic nu se referă la:
- a) medierea conflictelor de muncă;
 - b) promovarea măsurilor antiinflaționiste;
 - c) adoptarea de acțiuni de politică monetară;
 - d) gestiunea politicii privind cheltuielile publice.
163. O societate comercială cu statut de unic ofertant de anumite bunuri sau servicii esențiale este considerată:
- a) externalitate;
 - b) bun public suprasolicitat;
 - c) bun privat;
 - d) utilitate publică.
164. Este considerat o externalitate de tip Pareto efectul în situația în care activitatea afectată de externalitate se îmbunătățește, iar cea generatoare de efect:
- a) se înrăutățește;
 - b) nu se înrăutățește;
 - c) este interzisă;
 - d) fuzionează cu activitatea afectată.
165. Apariția externalităților corespunde, de cele mai multe ori, cu o alocare a resurselor:
- a) eficientă;
 - b) ineficientă;
 - c) optimă;
 - d) echilibrată.
166. Raportul în care se poate înlocui un factor de producție cu altul, fără a se modifica nivelul producției exprimă rata marginală de:
- a) substituție în consum;
 - b) transformare în producție;
 - c) substituție tehnică;
 - d) transformare a economiilor în investiții.

167. Nu reprezintă un element de bază în analiza cost-beneficiu la nivelul sectorului public:
- a) caracteristicile programului public;
 - b) considerațiile etice;
 - c) analiza anti și post factum;
 - d) dinamica eficienței celui mai activ sector privat.
168. Evaluarea Borda utilizată în procesul alegerii colective:
- a) se mai numește vot prin puncte;
 - b) admite alocarea unor puncte mai multor alternative;
 - c) se sprijină pe sistemul comparațiilor perechi;
 - d) ignoră preferințele cel mai slab evaluate.
169. Alegeți varianta falsă:
- a) sistemul alegerii colective bazat pe majoritatea simplă este întotdeauna eficient;
 - b) votul schimbat poate genera o pierdere socială;
 - c) statul este titular unic de emisiune monetară;
 - d) funcția statului de alocare înseamnă implicarea sa în mecanismul pieței.
170. Curba Lorentz corelează procentul:
- a) inflația și șomajul;
 - b) populația și veniturile;
 - c) prețurile și cantitatea cerută;
 - d) fiscalitatea și veniturile.
171. O stradă aglomerată este considerată un bun mixt caracterizat prin:
- a) rivalitate și excludere;
 - b) non-rivalitate și excludere;
 - c) rivalitate și non-excludere;
 - d) non-rivalitate și non-excludere.
172. Bunurile benefice reprezintă bunuri produse de sectorul public, fiind bunuri:
- a) publice pure;
 - b) private;
 - c) non-rivale;
 - d) cu externalități pozitive.
173. Reprezintă o limită a implicării statului în economie:
- a) libera inițiativă a agenților economici;
 - b) echitatea verticală;
 - c) contradicția dintre nevoi și resurse;
 - d) controlul externalităților.
174. Identificați varianta corectă:
- a) alegerea publică nu poate deveni o alegere socială;
 - b) votul total nu se confundă cu votul de aprobare;
 - c) paradoxul votării nu se poate produce în sistemul majorității simple;
 - d) factorii demografici sunt o cauză a diminuării inegalității veniturilor.

175. Caracterul rezonabil al alegerii publice nu admite drept criteriu:
- a) raționalitatea colectivă;
 - b) dependența alternativelor nesemnificative;
 - c) non-dominanța indivizilor;
 - d) principiul Pareto.
176. Inegalitatea distribuției veniturilor:
- a) înregistrează diferite nivele;
 - b) la un nivel zero, distribuția este total inegală;
 - c) se concretizează în economiile dezvoltate prin situația reală în care 1% din populație înregistrează 100% din venituri;
 - d) înseamnă distribuție egală a veniturilor.
177. Bunurile mixte:
- a) pot fi non-rivale;
 - b) se caracterizează întotdeauna prin rivalitate;
 - c) se mai numesc pure sau perfecte;
 - d) nu pot fi caracterizate prin excludere.
178. Alegerea optimă în condițiile deciziei publice nu se poate asigura prin:
- a) subvenție;
 - b) alocare parțială;
 - c) privatizare;
 - d) finanțare.
179. În cazul producerii de externalități, separația grupurilor cu interese contradictorii se realizează prin:
- a) interdicție;
 - b) creșterea eficienței activităților;
 - c) controlul alegerii publice;
 - d) izolare.
180. Sunt considerate efecte externe tehnologice:
- a) pluralismul voturilor;
 - b) ratele de substituție tehnică;
 - c) externalitățile;
 - d) procesele de combinare a factorilor de producție.
181. Reprezintă o modalitate de implicare a statului la nivel macroeconomic:
- a) stabilirea unor prețuri;
 - b) determinarea salariului minim;
 - c) acordarea unor subvenții;
 - d) crearea politicii fiscale;
182. Alegeți varianta corectă:
- a) intervenția statului are caracter limitat;
 - b) statul nu participă la schimburile de pe piața mărfurilor și serviciilor;
 - c) statul este unicul realizator al protecției sociale;
 - d) politica monetară este un domeniu de intervenție publică la nivel microeconomic.

183. Implicarea statului pe piață prin procesul de ajustare a veniturilor și averii acumulate din tranzacții economice reflectă funcția de:
- a) alocare a resurselor;
 - b) distribuție a veniturilor;
 - c) stabilizare macroeconomică;
 - d) echilibru general.
184. Alegeți varianta falsă:
- a) sistemul impozitelor și subvențiilor reprezintă o modalitate de intervenție publică;
 - b) bunurile publice sunt oferite doar de sectorul public;
 - c) reglementările sociale urmăresc aspectele de echitate;
 - d) subvențiile sunt considerate „impozite inverse”.
185. Atunci când se continuă consumul dintr-un bun fără a se diminua disponibilitatea acestuia pentru alți consumatori, bunul se caracterizează prin:
- a) non-rivalitate;
 - b) non-excludere;
 - c) rivalitate;
 - d) excludere.
186. Atunci când un bun public caracterizat prin non-rivalitate și non-excludere își pierde una din aceste caracteristici, devine un bun:
- a) privat;
 - b) public pur;
 - c) public impur;
 - d) benefic.
187. Un produs privat oferit gratuit la început primilor consumatori din considerente promoționale, se caracterizează în această perioadă prin:
- a) excludere;
 - b) non-rivalitate;
 - c) echilibru de piață;
 - d) rivalitate.
188. Identificați varianta corectă:
- a) apariția externalităților reflectă o alocare eficientă a resurselor;
 - b) nu există o piață a externalităților;
 - c) externalitățile nu pot fi evitate;
 - d) aceeași activitate nu poate genera atât externalități pozitive cât și negative.
189. La baza controlului externalităților se află câteva criterii, între care:
- a) etica în domeniul activităților;
 - b) tipul concurenței;
 - c) mărimea profitului mediu;
 - d) dinamica demografică.
190. Atunci când soluția cea mai bună pentru controlul externalității este chiar eliminarea activității care o generează, datorită costurilor foarte mici, externalitatea se numește de nivel:
- a) economic;
 - b) zero;
 - c) marginal;
 - d) negociat.

191. Nu reprezintă o caracteristică a alegerii publice:
- a) faptul că urmărește în mod obligatoriu raportul cost-beneficiu;
 - b) caracterul colectiv;
 - c) optimul Pareto;
 - d) caracterul său de a putea fi rezonabilă.
192. Alegerea publică în societățile democratice:
- a) are la bază regula majorității;
 - b) impune regula unanimității;
 - c) nu se sprijină pe analiza economică a situației;
 - d) ignoră aspectele de etică generate de acțiunile adoptate.
193. Alegerea publică care se sprijină pe sistemul comparațiilor perechi de alternative reflectă metoda:
- a) evaluării Borda;
 - b) regulii pluralismului;
 - c) criteriului Condorcet;
 - d) votului Schimbat.
194. Alegerea optimă în condițiile deciziei publice nu se poate asigura prin:
- a) subvenții;
 - b) maximizarea profitului economic;
 - c) finanțare;
 - d) alocare parțială.
195. Curba Lorentz reflectă faptul că unui anumit nivel procentual al populației îi revine un procent al:
- a) cheltuielilor pentru consum;
 - b) veniturilor;
 - c) populației ocupate;
 - d) inflației.
196. Un pod neaglomerat se caracterizează prin:
- a) excludere și rivalitate;
 - b) non-excludere și non-rivalitate;
 - c) excludere și non-rivalitate;
 - d) non-excludere și rivalitate.
197. Alegeți varianta corectă:
- a) utilitățile sunt numite monopoluri naturale;
 - b) utilitățile publice înregistrează cheltuieli scăzute cu bunurile de capital;
 - c) serviciile care reprezintă utilități publice sunt în general asigurate de companii private;
 - d) bunurile publice nu pot fi suprasolicitate.
198. Externalitățile reprezintă:
- a) economii sau pierderi externe;
 - b) costuri marginale;
 - c) politici instituționale;
 - d) produse create prin cercetare-dezvoltare.

199. Subvențiile au rol de reducere a:
- a) cheltuielilor de producție;
 - b) profiturilor;
 - c) cheltuielilor cu resursele umane;
 - d) nivelului de externalitate.
200. Atunci când distribuția veniturilor este inegală, la un anumit procent de populație se înregistrează un procent:
- a) mai mare de venituri;
 - b) egal de venituri;
 - c) mai mic de venituri;
 - d) variabil de venituri.

Partea a II-a

POLITICI PUBLICE

Prof.univ.dr. Marin ZULEAN

Conf.uiv.dr. Liviu ANDREESCU

1. Cu referire la bunuri, termenul „exclusivitate” se referă la:
 - a) Controlul asupra utilizării bunurilor;
 - b) Capacitatea de a consuma simultan același bun;
 - c) Valoarea bunurilor;
 - d) Dreptul de proprietate intelectuală asupra bunurilor.
2. Intervențiile statului în viața societății sunt motivate, printre altele, de încercarea de a:
 - a) Mări încrederea cetățeanului în stat;
 - b) Mări încrederea statului în cetățean;
 - c) Crește rolul pieței libere în furnizarea de bunuri și servicii;
 - d) Corecta „eșecul de piață”.
3. Care dintre următoarele criterii sunt esențiale în definirea unei „externalități”?
 - a) Faptul că persoana afectată de externalitate participă direct la activitatea care cauzează externalitatea;
 - b) Faptul că activitatea care cauzează externalitatea afectează persoane care nu au consimțit în mod direct la ea;
 - c) Faptul că activitatea care cauzează externalitatea are consecințe negative pentru societate;
 - d) Faptul că persoana afectată de externalitate nu a fost consultată în privința acesteia.
4. Externalitățile sunt:
 - a) Pozitive, negative și neutre;
 - b) Doar pozitive;
 - c) Doar negative;
 - d) Pozitive și negative.
5. „Asimetria informațională” are în vedere, în mod tipic, relația dintre:
 - a) Putere și autoritate;
 - b) Furnizorul și consumatorul unui bun sau serviciu;
 - c) Două ministere de ramură (în funcție de ramurile relevante);
 - d) Guvern și Parlament.
6. Conceptul de „hazard moral” (sau „pericol moral”) se referă la:
 - a) Comportamentul persoanelor care nu suportă riscurile propriilor acțiuni;
 - b) Comportamentul persoanelor care nu sunt dispuse să riște pentru a câștiga;
 - c) Comportamentul persoanelor care riscă fără să câștige;
 - d) Comportamentul persoanelor care câștigă întotdeauna fără să riște niciodată.

7. Care dintre propozițiile de mai jos exprimă cel mai bine conceptul de „mână invizibilă”?
- Orice politică publică are deseori efecte secundare negative;
 - Efectele politicilor publice nu pot fi anticipate niciodată;
 - Orice politică publică are efecte neintenționate;
 - Comportamentul motivat de interesele personale slujește adesea binelui general.
8. Care dintre următoarele obiective nu sunt specifice Noului Management Public?
- Definirea unor standarde și măsuri de performanță explicite;
 - Accentul pe practicile de management din sectorul privat;
 - Dezvoltarea de proceduri pentru aplicarea politicilor stabilite de factorul politic;
 - Accentul pe parcimonie în utilizarea resurselor.
9. Care dintre următoarele obiective sunt specifice Noului Management Public?
- Accentul pus pe controlul rezultatelor (*outputs*);
 - Accentul pus pe controlul intrărilor (*inputs*);
 - Accentul pus pe controlul angajărilor;
 - Accentul pus pe controlul la intrarea în instituție.
10. Conform concepției corporatiste:
- Politicile publice iau naștere mai ales în urma interacțiunii dintre grupurile sociale organizate și stat;
 - Politicile publice sunt create mai ales de corporații și sunt apoi preluate de decidenții publici de la acestea;
 - Politicile publice apar ca urmare a procesului prin care statul armonizează interesele diverse ale unui număr ridicat de grupuri sociale;
 - Politicile publice sunt decise de „elitele” (reduse numeric) care dețin puterea reală în societate.
11. Conform modelului birocratic:
- Deciziile publice depind de relațiile de putere și de negocierile dintre actorii publici;
 - Deciziile publice reprezintă armonizarea perspectivelor diverse ale unor actori organizaționali diverși;
 - Deciziile publice exprimă alegerea rațională a actorilor publici;
 - Deciziile publice reprezintă un act interesat al elitelor politice.
12. Agenda instituțională se compune din:
- Toate probleme larg conștientizate într-o societate;
 - Problemele cărora organizațiile publice le acordă o atenție sporită la un moment dat;
 - Toate instituțiile publice dintr-o anumită societate;
 - Politicile publice în derulare la un moment dat.
13. Conform unei concepții clasice despre putere:
- A are putere asupra lui B în măsura în care B are aceleași interese ca A;
 - B are putere asupra lui A în măsura în care A are aceleași interese ca B;
 - A are putere asupra lui B în măsura în care A îl poate determina pe B să facă ceea ce B nu ar fi făcut altfel;
 - A are putere asupra lui B în măsura în care B îl poate determina pe A să facă ceea ce A nu ar fi făcut altfel.

14. Probabilitatea ca o problemă publică să se bucure de o atenție ridicată este *mai mare* dacă problema respectivă este:
- Definită ambiguu;
 - Definită ca fiind pur tehnică;
 - Definită ca având importanță socială generală;
 - Definită de un ONG.
15. Modelul „inițiativei exterioare” de stabilire a agendei publice susține că problemele de politici publice sunt ridicate mai ales:
- De structurile guvernamentale;
 - De Ministerul de Externe;
 - De forțe din afara țării (de ex., Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional);
 - De organizațiile nonguvernamentale.
16. Unul dintre modele de stabilire a agendei publice propune următoarea ordine a etapelor principale:
- Intrarea problemei pe agenda instituțională > inițierea problemei > specificarea soluțiilor problemei > extinderea sprijinului;
 - Inițierea problemei > specificarea soluțiilor problemei > extinderea sprijinului > intrarea problemei pe agenda instituțională;
 - Intrarea problemei pe agenda instituțională > inițierea problemei > extinderea sprijinului > specificarea soluțiilor problemei;
 - Inițierea problemei > intrarea problemei pe agenda instituțională > extinderea sprijinului > specificarea soluțiilor problemei.
17. Stabilirea agendei publice are în vedere mai ales:
- Politici;
 - Programe;
 - Proteste;
 - Probleme.
18. Așa-numita „lege de fier a oligarhiei” aparține concepției _____ privind geneza politicilor publice:
- Elitiste;
 - Pluraliste;
 - Liber-schimbiste;
 - Marxiste.
19. „Analiza *pentru* politici” publice reprezintă, spre deosebire de „analiza *politicilor* publice”, o activitate mai curând:
- Analitică;
 - Sintetică;
 - Practică;
 - Științifică.

20. Termenul de „monopol natural” se referă mai curând la:
- Controlul exclusiv al unui grup asupra resurselor naturale;
 - Controlul exclusiv al unui grup asupra comercializării produselor naturiste;
 - Controlul exclusiv asupra producerii unui bun sau serviciu în condiții de ineficiență a unui mediu economic competitiv;
 - Controlul exclusiv asupra producerii unui bun sau serviciu în condiții de competitivitate economică ridicată.
21. Care dintre următoarele activități sau efecte ale acestora reprezintă un exemplu tipic de externalitate?
- Poluarea cauzată de un anumit sector industrial;
 - Organizarea unei loterii de stat;
 - Programele de finanțare a IMM-urilor;
 - Alocațiile de creștere a copilului.
22. Care dintre următoarele activități sau efecte ale acestora nu reprezintă un exemplu tipic de externalitate?
- Organizarea unei tombole publice;
 - Programele publice de vaccinare;
 - Programele de tip „Rabla” (casare a mașinilor vechi și poluante);
 - Amenajarea unui parc public de o multinațională.
23. Bunurile „rivale” sunt acelea:
- Care nu pot fi folosite pentru că reprezintă obiectul unui litigiu;
 - Care sunt folosite de grupuri rivale;
 - Care pot fi consumate doar de o singură persoană sau gospodărie;
 - Care pot fi folosite doar cu permisiunea prealabilă a proprietarului.
24. Care dintre următoarele caracteristici nu se aplică bunurilor publice:
- Exclusivitate;
 - Nerivalitate;
 - Alte persoane nu pot fi împiedicate să le folosească;
 - Dacă sunt folosite, mai pot fi utilizate de o altă persoană sau gospodărie.
25. Comportamentul birocratic este asociat, printre altele, cu următorul obiectiv organizațional:
- Stabilirea agendei publice;
 - Maximizarea bugetului organizației publice;
 - Respingerea agendei publice;
 - Maximizarea eșecului de piață.
26. Care este, în concepția liberală clasică, temeiul distincției dintre sfera publică și cea privată?
- Distincția dintre viața în familie și viața în societate;
 - Distincția dintre acțiunile care cauzează și cele care împiedică vătămarea altcuiva;
 - Distincția dintre economie și politică;
 - Distincția dintre acțiunile care cauzează vătămarea altcuiva și politică.
27. Ce condiție trebuie să îndeplinească acțiunea statului asupra intereselor unor indivizi pentru a deveni legitimă, în concepția lui J.S. Mill?
- Să nu vatăme pe altcineva;
 - Să fie efectuată în sfera publică pentru a asigura protejarea celorlalți cetățeni;
 - Să fie adaptată de la caz la caz;
 - Să fie efectuată în sfera privată.

28. Câte criterii presupune distincția dintre sectorul public și sectorul privat în concepția lui J.E. Lane?
- a) 6 criterii;
 - b) 5 criterii;
 - c) 3 criterii;
 - d) 4 criterii.
29. Care din următoarele afirmații este una din caracteristicile identificate de W.F. Baber ca distingând între sectorul public și cel privat?
- a) Are de-a face cu sarcini mai complexe și mai ambigue;
 - b) Are mai puține probleme în implementarea unei decizii;
 - c) Sunt angajați în el mai puțini oameni cu motivații mai puțin diverse;
 - d) Funcționează sau trebuie să funcționeze în interesul individual.
30. Care este aspectul cel mai important al politicilor publice în raport cu activitățile administrative?
- a) În cazul unei politici publice, rolul central îl are acțiunea, planul sau obiectivul de atins;
 - b) Faptul că atât planul, obiectivul, cât și respectarea normelor, a regulilor sunt importante;
 - c) Faptul că accentul cade exclusiv pe mijloacele ce pot fi folosite;
 - d) Faptul că rolul central revine scopului, planului și mijloacelor ce pot fi folosite.
31. De ce este nevoie de politici publice?
- a) Pentru a reuni eforturile concentrate ale factorilor responsabili;
 - b) Pentru a limita influența hazardului în evoluția pieței;
 - c) Pentru că prin intermediul lor pot fi corectate imperfecțiunile pieței și pot fi promovate valorile acceptate social;
 - d) Pentru că determină redistribuirea resurselor
32. După H.Lasswell(1951), știința politicilor are trei trăsături definitorii.Care sunt acestea?
- a) Are mijloace proprii de investigare, metode proprii și o obiectivitate explicită;
 - b) Este multidisciplinară, orientată spre rezolvarea de probleme și este explicită;
 - c) Este interdisciplinară, obiectivă și implicită;
 - d) Are un domeniu propriu de cercetare, metode multidisciplinare și este absolut obiectivă.
33. Care sunt caracteristicile care fac diferența între bunurile publice și cele private?
- a) Accesibilitatea și rivalitatea;
 - b) Exklusivitatea și durarata folosirii;
 - c) Rivalitatea și eksklusivitatea;
 - d) Rivalitatea și durata folosirii.
34. Probabil că cea mai cunoscută cercetare în domeniul politicilor publice care apelează la ideea de model este cea analizată de G. Allison (1971). Care sunt modelele propuse de Allison în interpretarea crizei cubaneze din 1962?
- a) Modelul actorului rațional și modelul birocratic;
 - b) Modelul organizațional, modelul actorului rațional și modelul birocratic;
 - c) Modelul birocratic și modelul structural;
 - d) Modelul actorului rațional și modelul incrementalist.

35. În ipoteza determinării economico-tehnologice, de ce depind politicile publice?
- a) De dezvoltarea societății în ansamblul ei;
 - b) De raporturile dintre actorii și instituțiile care participă la procesul de elaborare a politicilor publice;
 - c) De dezvoltarea societății, în particular de dezvoltarea ei tehnologică;
 - d) De dreptatea și dezvoltarea socială.
36. Ce fel de bun este stocul de pește care poate fi pescuit în Marea Neagră?
- a) Bun vămuț;;
 - b) Bun public;
 - c) Bun comun;
 - d) Bun privat.
37. Care din următoarele modele de stabilire a agendei presupun ridicarea problemelor în interiorul structurilor guvernamentale?
- a) Modelul mobilizării;
 - b) Modelul accesului interior;
 - c) Modelul inițiativei piramidale;
 - d) Modelul cadrului coaliției de susținere.
38. În câte categorii mai pot fi grupate criteriile care pot fi utilizate pentru a realiza filtrarea problemelor în afară de cea a costurilor acțiunii și analizei?
- a) 4;
 - b) 3;
 - c) 5;
 - d) 6.
39. Care din următoarele exemple este un bun privat?
- a) Un post de radio național;
 - b) Un pod cu taxă;
 - c) O casă;
 - d) O universitate de stat.
40. Ce fel de bun este apărarea națională?
- a) Bun vămuț;
 - b) Bun public;
 - c) Bun comun;
 - d) Bun privat.
41. Ce argumente se aduc pentru a susține că existența bunurilor publice face necesară intervenția statului?
- a) Fără intervenția statului bunurile publice ar fi consumate numai de unii membri ai societății;
 - b) Fără intervenția statului bunurile publice nu s-ar produce în cantități suficiente, fiindcă oamenii ar adopta comportamentul rațional al ‘blatistului’;
 - c) Fără intervenția statului bunurile publice nu s-ar produce în cantități suficiente, fiindcă oamenii s-ar comporta irațional ca niște ‘blatiști’;
 - d) Fără intervenția statului bunurile publice ar prezenta o creștere a cantității, ajungând numai la anumiți membri ai societății.

42. Să presupunem că într-o societate compusă din numai trei persoane, A, B, C, putem măsura pe aceeași scală beneficiile (sau utilitățile) pe care fiecare din cele trei persoane le obține prin cooperarea socială. Presupunem, de asemenea, că în acea societate există doar trei scheme de cooperare socială, anume politicile 1, 2, 3. Care din cele trei politici este acceptabilă, potrivit criteriului lui Rawls?

	Utilități individuale		
	A	B	C
Politica 1	120	120	60
Politica 2	105	105	75
Politica 3	150	120	45

- a) politica 1;
b) politica 2;
c) politica 1;
d) niciun răspuns corect.
43. Considerați același exemplu ca mai sus. Care din cele trei politici este acceptabilă, potrivit criteriului lui Nash?
- a) politica 1;
b) politica 2;
c) politica 1;
d) niciun răspuns corect.
44. Care din următoarele trăsături nu este definitorie pentru a înțelege statul?
- a) Are un monopol formal al forței pe teritoriul său;
b) Exprimă politic interesele unei națiuni;
c) Îți extinde suveranitatea asupra tuturor indivizilor aflați pe teritoriul său;
d) Colectează taxe de la contribuabili locali pentru a-și finanța acțiunile.
45. Care din următoarele funcții nu caracterizează în mod necesar statul modern?
- a) Furnizarea unor bunuri și servicii publice;
b) Menținerea competiției, în contra formării cartelurilor și monopolurilor și pentru protecția consumatorilor;
c) Rezolvarea și reglarea conflictelor de grup;
d) Colaborarea cu organizații private în scopul reglării unor probleme naționale.
46. Pe ce se bazează statul din perspectiva neo-pluralismului?
- a) Statul se centrează pe interesele de afaceri și spre politicile economice;
b) Statul este sensibil la presiunea grupurilor;
c) Statul se bazează pe suportul grupului celui mai activ;
d) Statul reglementează conflictele în societate prin medierea intereselor diferitelor grupuri.
47. Care este rolul statului în elaborarea politicilor publice din perspectiva elitismului democratic?
- a) Subordonarea birocrăției, în sensul că oficialii își stabilesc obiectivele iar funcționarii publici au rolul de a găsi cele mai bune mijloace de a le atinge;
b) Atragerea grupurilor organizate din societate astfel încât să nu existe o distincție fermă cu instituțiile sale și pentru a le oferi un rol în aplicarea politicilor publice;
c) Impune interesele clasei dominante;
d) Crearea acelor politici care să mențină distanța între clasele sociale.

48. Ce este pluralismul ca abordare a procesului de înfăptuire a politicilor publice?
- a) Teoria potrivit căreia politicile publice reflectă puterea exercitată de un număr redus de interese bine organizate;
 - b) Teoria după care politicile publice exprimă interesele unor grupuri de interese;
 - c) Teoria care susține că politicile publice exprimă într-o mare măsură preferințele formulate de grupuri provenind dintr-o diversitate de domenii;
 - d) Teoria potrivit căreia politicile publice sunt orientate spre atingerea scopurilor economice.
49. Prin ce se caracterizează, potrivit pluraliștilor, procesul de înfăptuire a politicilor într-o societate democratică modernă ?
- a) Prin negociere între o gamă largă de interese organizate în grupuri;
 - b) Prin aceea că fiecare persoană își poate exprima public preferința pentru o anumită politică;
 - c) Prin aceea că statul, prin instituțiile sale, reglementează conflictele în societate, mediază, balansează și armonizează interesele diferitelor grupuri;
 - d) Prin concentrarea puterii de înfăptuire a politicilor în cadrul clasei dominante.
50. Prin ce se caracterizează, potrivit elitiștilor, procesul de înfăptuire a politicilor într-o societate democratică modernă?
- a) Prin rolul determinant al instituțiilor statului în acest proces;
 - b) Prin competiția dintre elite pentru a accede la decizie, prin obținerea sprijinului electoral al maselor;
 - c) Prin concentrarea puterii de înfăptuire a politicilor în cadrul elitelor;
 - d) Prin negociere între o gamă largă de interese organizate în grupuri.
51. Prin ce se caracterizează, potrivit marxismului, rolul statului în procesul de înfăptuire a politicilor?
- a) Prin promovarea acelor politici care exprimă interesele clasei burgheze, dominante în societatea contemporană;
 - b) Prin promovarea acelor politici care exprimă interesele pe termen lung, fundamentale ale burgheziei;
 - c) Prin promovarea acelor politici care exprimă interesele unor grupuri de interese – clasele sociale – care au o poziție dominantă în societate și care prin intermediul lor își asigură menținerea dominației;
 - d) Prin promovarea acelor politici care exprimă interesele gulerelor albe.
52. Care din următoarele situații exprimă procese de neluare a deciziei?
- a) Neprivatizarea marilor întreprinderi industriale;
 - b) Neadoptarea de legi privind violența în familie;
 - c) Neadoptarea de reglementări privind mediul;
 - d) Niciun raspuns nu este corect.
53. Care este modelul stabilirii agendei căruia îi corespunde schimbarea mecanismului de finanțare a învățământului preuniversitar, prin trecerea la bugetele locale a cheltuielilor de personal?
- a) Modelul inițiativei exterioare;
 - b) Modelul mobilizării;
 - c) Modelul accesului interior;
 - d) Modelul organizațional.

54. Care din următoarele caracteristici ale problemelor fac ca ele să se bucure de o atenție publică mai mică?
- Claritatea lor, lipsa de ambiguitate;
 - Semnificația socială ridicată;
 - Existența unor precedente de același tip;
 - Relevanța scăzută în timp.
55. Care din următoarele strategii de respingere a unei probleme sunt cu un cost mediu?
- Se susține că problema nu reprezintă o preocupare publică legitimă;
 - Se respinge chiar ideea că acea problema există;
 - Grupurile care susțin introducerea problemei pe agendă sunt amenințate cu justiția;
 - Grupurile care susțin introducerea problemei pe agendă sunt amenințate cu retragerea sprijinului.
56. În contextul politicii, ce presupune modelul coaliției de susținere?
- Existența unor actori la toate nivelele care să aibă opinii comune și resurse importante;
 - Existența unor indivizi care să susțină aceiași idei fără a fi în legătură unii cu alții (realizând o coaliție tacită);
 - Existența a cel puțin 2 coaliții de susținere astfel încât fiecare să-i motiveze pe membrii celeilalte în a “strânge rândurile”;
 - Existența unor indivizi legați între ei în rețele complexe care au un rol în formularea și dezvoltarea politicilor care răspund unei anumite probleme.
57. După Brewer (1974) stadiile ciclului politicilor sunt ordonate logic. Care este succesiunea corectă?
- Inițierea politicii, estimarea alternativelor, selecția opțiunii, implementarea politicii, evaluarea politicii și terminarea politicii;
 - Implementarea politicii, selecția opțiunii, estimarea alternativelor, inițierea politicii, evaluarea politicii și terminarea politicii;
 - Estimarea alternativelor, selecția opțiunii, inițierea politicii, implementarea politicii, evaluarea politicii și terminarea politicii;
 - Inițierea politicii, selecția opțiunii, implementarea politicii, evaluarea politicii, estimarea alternativelor și terminarea politicii.
58. De care din ipostazele următoare depinde intrarea unei probleme pe agendă?
- De nivelul de înțelegere a instituțiilor și actorilor care participă la procesul de elaborare a politicilor publice;
 - De nivelul de dezvoltare spirituală a societății respective;
 - De nivelul de dezvoltare economică a societății respective.
 - De nivelul de dezvoltare socială a societății respective
59. Care sunt cele trei “curente” care contribuie în concepția lui J.Kingdon (1995) la ajungerea problemelor pe agenda formală?
- Curentul politic, curentul birocratic și curentul forței de presiune a opiniei publice;
 - Curentul politicilor, curentul birocratic și curentul care vizează problemele însele;
 - Curentul politic, curentul politicilor și curentul care vizează problemele însele;
 - Curentul politic, curentul liberal și curentul forței de presiune a opiniei publice.

60. Cui aparține modelul coaliției de susținere (CCS)?
- lui J. Kingdon;
 - lui P. Sabatier;
 - lui I. Katchanovski;
 - lui H. Wilensky.
61. De ce depinde folosirea simbolurilor în stabilirea agendei:
- De precedentul istoric, de eficiență și credibilitate, de saturarea simbolică, de susținerea simbolică și de urgența simbolului;
 - De forța exemplului, de faima celui care le-a formulat, de elocvența simbolurilor și de gradul de eficiență scontat;
 - De credibilitatea inițiatorului, de susținerea simbolică și de semnificația simbolului;
 - De susținerea simbolică, de urgența simbolului și de precedentul simbolic.
62. Cum definește Dahl puterea, din perspectiva stabilirii agendei?
- A are putere asupra lui B, prin forța exemplului autorității pe care o exercită asupra lui C;
 - A are putere asupra lui B, în măsura în care poate să-l facă pe B să facă ceva ce B nu ar fi făcut altfel;
 - A are putere asupra lui B, demonstrându-I că are pârghiile să-l constrângă în a face ce-i transmite;
 - A are putere asupra lui B, în măsura în care poate să-l facă pe B să facă ceva ce C nu ar fi făcut.
63. Ce susține St. Lukes (1974) în legătură cu relațiile de putere care au rol în stabilirea agendei?
- Avem relații de putere și atunci când există un conflict ascuns între actori (A și B);
 - Puterea poate fi definită nu numai ca abilitatea de a rezolva probleme, ci și ca aceea de a le evita;
 - Relațiile de putere se exercită și când nu există nici măcar un conflict ascuns;
 - Puterea este exercitată și când A și B își consacră energiile pentru a crea și aplica valori sociale și politice.
64. Care sunt strategiile, în concepția lui Cobb și Ross, ce pot fi folosite pentru a respinge accesul la agenda?
- Strategiile cu cost redus, cu cost mediu(atac), cu cost mediu(împiedicare simbolică) și strategii cu cost ridicat;
 - Negarea problemei, contraatac, eschivarea și amenințări cu justiția;
 - Strategiile cu cost infim, cu cost ridicat, cu cost foarte ridicat;
 - Strategiile administrative și strategiile de creștere.
65. Care din următoarele sfaturi pentru o colecție cât mai bună de criterii nu îi aparține lui MacRae și Whittington?
- Să folosim criterii care vizează mijloacele mai degrabă decât scopurile;
 - Să preferăm măsuri calitative care facilitează negocieri mai concrete între grupurile interesate;
 - Să nu folosim criterii care se suprapun;
 - Să se evite criteriile redundante.

66. Care sunt condițiile minimale care, în concepția lui J. Kingdon permit ca o alternativă să supraviețuiască?
- a) Oportunitatea, congruența cu valorile membrilor grupurilor implicate și legitimize;
 - b) Fezibilitatea tehnică, congruența cu valorile membrilor grupurilor implicate și anticiparea constrângerilor viitoare;
 - c) Oportunitatea, anticiparea constrângerilor viitoare și legitimitatea;
 - d) Congruența cu valorile membrilor grupurilor implicate, oportunitatea și legitimitatea.
67. Care din următoarele coordonate ale transferului de politici a fost formulată de Dolowitz și Marsh?
- a) Cine este implicat în transfer?
 - b) Cum se face transferul?
 - c) Către cine se face transferul?
 - d) În ce condiții are succes transferul?
68. Ce se înțelege prin sfera publică în gândirea liberală tradițională?
- a) De a-și întemeia o familie și de a se comporta în cadrul ei;
 - b) De a se crea condiții pentru manifestarea liberă a fiecăruia;
 - c) De a desfășura activități economice;
 - d) De a promova libertatea de acțiune individuală.
69. Care sunt relațiile dintre public și privat în gândirea liberală clasică?
- a) Interesul public este opus celui privat;
 - b) Nu există nici un fel de relație;
 - c) Interesul public nu este opus celui privat;
 - d) Interesul public este superior celui privat.
70. Cui îi aparține metafora “mâna invizibilă”?
- a) John Stuart Mill;
 - b) Adam Smith;
 - c) John Maynard Keynes;
 - d) Vilfredo Pareto.
71. Sectorul public vizează:
- a) Deciziile statului;
 - b) Maximizarea profitului agentului economic;
 - c) Gestionarea resurselor de către menaje;
 - d) Asigurarea de oportunități pentru cetățeni.
72. Care este prima etapă în procesul de înfăptuire a politicilor publice?
- a) Stabilirea agendei;
 - b) Evaluarea politicilor;
 - c) Formularea politicilor;
 - d) Monitorizarea politicilor.
73. Din punct de vedere funcțional, care funcție nu aparține statului modern:
- a) Statul stabilește salariile angajaților, inclusiv ale celor din domeniul privat;
 - b) Statul rezolvă și reglează conflictul de grup;
 - c) Statul protejează resursele naturale;
 - d) Statul asigură un acces ridicat al oamenilor la bunuri și servicii economice.

74. În ce concepție despre societatea democratică modernă “grupul reprezintă principalul element al procesului politic iar puterea este distribuită uniform în societate”?
- a) Elitismul;
 - b) Pluralismul;
 - c) Marxismul;
 - d) Corporatismul.
75. În ce concepție despre societatea democratică modernă, “puterea este concentrată în mâinile unei minorități”?
- a) Elitismul;
 - b) Marxismul;
 - c) Pluralismul;
 - d) Corporatismul
76. Cine a elaborat “legea de fier a oligarhiei”?
- a) G. Mosca;
 - b) V. Pareto;
 - c) R. Michels;
 - d) M. Weber.
77. Cărei concepții îi aparține ideea că puterea este deținută de o clasă dominantă care este proprietară a mijloacelor de produse?
- a) Marximul;
 - b) Elitismul;
 - c) Pluralismul;
 - d) Corporatismul.
78. Prin ce se caracterizează, potrivit marxismului, rolul statului de înfăptuire a politicilor?
- a) Puterea executivă este un comitet de gestionare a afacerilor burghezilor;
 - b) Rolul determinant al instituțiilor statului în acest proces;
 - c) Statul capitalist promovează interesele clasei muncitoare;
 - d) Statul capitalist promovează interesele guvernelor albe.
79. Modelul de stabilire a agendei propus de P.Sabatier-modelul cadrului de coaliției de susținere (C.C.S.) pronește de la ideea că :
- a) Problemele intră pe agenda formală atunci când sunt însemnate elemente a 3 curente: curentul politic, curentul politicilor, curentul problemei;
 - b) Problema depinde de comunitatea în care politicile vor fi aplicate și de domeniul căruia acele politici îi aparțin;
 - c) Problemele intră pe agenda atunci când ele sunt promovate de anumite partide politice;
 - d) Problemele intră pe agenda atunci când sunt promovate de experți.
80. În modelul inițiativei exterioare, problemele sunt ridicate:
- a) În interiorul structurilor guvernementale;
 - b) De grupuri influente cu acces la persoane în funcții politice;
 - c) De grupuri negurvenamentale;
 - d) De partide politice.

81. Ce este metoda Delphi?
- O modalitate de respingere a problemei;
 - O tehnică managerială de stimulare a creativității individuale;
 - Un criteriu de filtrare a problemelor;
 - O modalitate de a produce noi puncte de vedere cu privire la o problemă.
82. În care dintre modelele de stabilire a agendei se poate discuta de politici fără public?
- Modelul accesului interior;
 - Modelul mobilizării;
 - Modelul rețelei de politici;
 - Model inițiativei exterioare.
83. În care concepție despre societate, grupurile depind de recunoașterea statului pentru a putea contribui la elaborarea politicilor publice?
- Pluralism;
 - Corporatism;
 - Marxism;
 - Elitism.
84. O problemă este slab structurată atunci când:
- există consens asupra problemei, nr. de actori este mic, iar consecințele nu sunt cunoscute și estimabile;
 - există consens asupra problemei, nr. de actori este mic, iar consecințele sunt cunoscute și estimabile;
 - nu există consens asupra problemei, nr. de actori e mare, iar consecințele nu sunt cunoscute și estimabile;
 - nu există consens asupra problemei, nr. de actori e mic, iar consecințele nu sunt cunoscute și estimabile.
85. Stabilirea agendei publice nu are în vedere:
- Politici;
 - Programe;
 - Proteste;
 - Probleme.
86. Ce etapă nu face parte din ciclul politicilor publice:
- Stabilirea agendei;
 - Formularea politicilor;
 - Evaluarea politicilor;
 - Negocierea politicilor.
87. Ce fel de bun este democrația ?
- Bun vămuit;
 - Bun public;
 - Bun comun;
 - Bun privat.

88. De care din ipotezele următoare depinde intrarea unei probleme pe agendă?
- a) De nivelul de înțelegere a instituțiilor și actorilor care participă la procesul de elaborare a politicilor publice;
 - b) De nivelul de dezvoltare spirituală a societății respective;
 - c) De nivelul de dezvoltare economică a societății respective;
 - d) De puterea de negociere a organizațiilor nonguvernamentale.
89. Care este prima etapă în procesul de înfăptuire a politicilor publice?
- a) Stabilirea agendei;
 - b) Evaluarea politicilor;
 - c) Formularea politicilor;
 - d) Implementarea politicilor.
90. Care este succesiunea firească a etapelor înfăptuirii unei politici?
- a) 1. definirea problemei. 2. stabilirea agende. 3. formularea politicii;
 - b) 1. formularea politicii. 2. filtrarea problemelor. 3. stabilirea agendei;
 - c) 1. stabilirea agendei. 2. filtrarea problemelor. 3. definirea problemelor;
 - d) 1. stabilirea agendei, 2. definirea problemelor, 3. filtrarea problemelor.
91. Ce este metoda Delphi?
- a) O modalitate de respingere a problemei;
 - b) O tehnică managerială de stimulare a creativității individuale;;
 - c) Un criteriu de filtrare a problemelor;
 - d) O metodă de definire a problemelor.
92. Care este rolul brainstorming-ului?
- a) Aplicare unei tehnici sistematice de generare a unor alternative noi bunurile non-rivale sunt oferite gratuit;
 - b) Un mijloc de realizare a transferului de politici;
 - c) Un instrument de evaluare și acceptare a alternativelor;
 - d) Un instrument de definire a problemelor.
93. Din ce fel de indivizi sunt alcătuite grupurile de control din cadrul evaluărilor de tip impact?
- a) Din indivizi incluși în politica respectivă;
 - b) Din indivizi neincluși în politica respectivă;
 - c) Din indivizi cu o experiență temeinică în domeniu;
 - d) Din reprezentanți ai unor organizații nonguvernamentale;
94. În cazul problemelor slab structurate rezultatele?
- a) Sunt cunoscute cu siguranță;
 - b) Sunt cunoscute, dar există oarecare nesiguranță;
 - c) Nu sunt cunoscute;
 - d) Sunt cunoscute doar de experții în domeniu.
95. Care din următoarele elemente nu fac parte din supozițiile teoriei lui K. Arrow?
- a) Domeniul limitat;
 - b) Criteriul Pareto;
 - c) Condiția de nedictatură;
 - d) Domeniul nelimitat.

96. Ce etapă nu face parte din ciclul politicilor publice?
- a) Negocierea;
 - b) Implementarea;
 - c) Stabilirea agendei;
 - d) Formularea.
97. Câte tipuri de scenarii pot fi realizate pentru a defini o problemă și care sunt aceștia?
- a) 2, preferențiale și proiecive;
 - b) 4, preferențiale, congruente, schematizate și circulare;
 - c) 3, preferențiale, tendențiale și contrastate;
 - d) 1, preferențiale.
98. Ce fel de bun este democrația?
- a) Bun văluit;
 - b) Bun public;
 - c) Bun comun;
 - d) Bun privat.
99. Care dintre următoarele activități sau efecte ale acestora reprezintă un exemplu tipic de externalitate?
- a) Poluarea cauzată de un anumit sector industrial;
 - b) Organizarea unei loterii de stat;
 - c) Programele de finanțare a IMM-urilor;
 - d) Alocațiile de creștere a copilului.
100. Care dintre următoarele elemente nu reprezintă factori ai dezvoltării transferului de politici:
- a) Procesul de globalizare;
 - b) Dezvoltarea comunicațiilor;
 - c) Existența organismelor internaționale;
 - d) Curentul politic.

Partea a III-a

MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE

Prof. univ. dr. Cătălina Ioana BONCIU

1. Determinarea necesarului de personal se face:
 - a) înainte de a se decide forma de organizare a societății comerciale;
 - b) după ce s-a încheiat primul an din existența firmei;
 - c) înainte de calcularea cheltuielilor salariale;
 - d) după stabilirea numărului de posturi și de funcții.
2. Necesarul de personal se :
 - a) calculează în afara structurii organizaționale;
 - b) determină doar pentru cei cu studii medii;
 - c) raportează la obiectul de activitate;
 - d) corelează cu dinamica firmei.
3. Contribuie la definirea completă a posturilor:
 - a) numărarea lor;
 - b) clasificarea lor;
 - c) repartizarea lor pe compartimente;
 - d) analiza lor.
4. Posturile sunt corect definite dacă:
 - a) se află într-un număr inferior personalului deja angajat;
 - b) depășesc totalul salariaților;
 - c) au o descriere exactă;
 - d) sunt proiectate înainte de înființarea firmei.
5. Este rațională proiectarea posturilor și funcțiilor când ele sunt:
 - a) evaluate;
 - b) inventariate;
 - c) stocate;
 - d) blocate.
6. Definirea corectă a posturilor și a funcțiilor este posibilă prin:
 - a) proiectare, descriere și ocupare;
 - b) analizare, descriere și evaluare;
 - c) observare, comparare și evaluare;
 - d) proiectare, analizare și observare.
7. Analiza postului:
 - a) este un proces subiectiv;
 - b) presupune studierea lui în vederea identificării cauzelor subiective ce i-au provocat apariția;
 - c) înseamnă și determinarea atribuțiilor, sarcinilor, responsabilităților sale;
 - d) se face în funcție de caracteristicile profesionale ale ocupantului său.

8. A analiza un post:
- a) înseamnă a-l defini corect;
 - b) reprezintă un proces obiectiv;
 - c) nu constituie o obligativitate pentru orice firmă;
 - d) presupune a-l încărca rațional cu cât mai multe sarcini.
9. Descrierea postului:
- a) este posibilă doar în formă grafică;
 - b) reunește operațiuni de prezentare a caracteristicilor sale esențiale;
 - c) devine obligatorie numai pentru cele de execuție;
 - d) nu este corectă în organizațiile publice.
10. Evaluarea postului:
- a) reprezintă procesul de stabilire a atribuțiilor sale;
 - b) devine specifică doar pentru determinarea obligațiilor și a responsabilităților ocupantului său;
 - c) favorizează compararea cu altele prin prisma complexității sale;
 - d) se face înainte de a se fi terminat analiza sa.
11. Compararea permanentă a necesarului de resurse umane cu disponibilitățile:
- a) are loc exclusiv prin analizarea, descrierea și evaluarea funcțiilor managementului;
 - b) reprezintă un proces subiectiv, cauzat de modul realizării tranziției la economia de piață;
 - c) este permisă până la elaborarea structurii organizatorice;
 - d) împiedică apariția dezechilibrelor între nevoile organizației și posibilitățile de satisfacere a lor, sub aspectul factorului uman.
12. Atragerea resurselor umane într-o organizație:
- a) se face în funcție de ceea ce apreciază sindicatul ca fiind permis;
 - b) reprezintă un proces subiectiv admis numai la înființarea firmei;
 - c) trebuie să respecte nu doar cantitatea, calitatea și structura necesităților de personal, ci și prevederile legale în vigoare;
 - d) presupune găsirea acelor persoane care să muncească în schimbul unor salarii cât mai scăzute.
13. Planificarea resurselor umane:
- a) impune respectarea unui algoritm obiectiv;
 - b) se face semestrial;
 - c) nu ține seama de dimensiunile organizației;
 - d) se continuă cu elaborarea organigramei.
14. La planificarea resurselor umane se ține seama de:
- a) anul înființării firmei;
 - b) structura organizatorică a firmei și obiectivele sale;
 - c) rezultatele obținute în cel mai productiv compartiment;
 - d) structura populației din zonă.
15. Recrutarea personalului:
- a) are loc numai la înființarea firmei;
 - b) se desfășoară continuu sau ori de câte ori este nevoie;
 - c) reprezintă un proces desfășurat înaintea înființării firmei;
 - d) se realizează doar în structura de producție.

16. A recruta personal înseamnă:
- a) a selecta persoane cu studii superioare;
 - b) a angaja lideri în producție;
 - c) a atrage cele mai potrivite persoane pentru posturile nou înființate sau devenite vacante;
 - d) a păstra în organizație numai angajații valoroși.
17. Recrutarea personalului este un proces:
- a) finalizat întotdeauna din surse externe organizației;
 - b) prin care se rețin acei candidați selectați din rândul angajaților, pentru competențele lor;
 - c) continuu, sistematic sau spontan;
 - d) obligatoriu, în fiecare an din existența organizației.
18. Selecția resurselor umane:
- a) precede recrutarea personalului;
 - b) se fundamentează pe identificarea pregătirii, a experienței, a calităților și a abilităților candidaților recrutați, adecvate posturilor pentru care concurează;
 - c) se finalizează întotdeauna cu încadrarea anumitor persoane pe toate posturile libere;
 - d) parcurge diverse etape general valabile.
19. Recrutarea și selecția, ca procese:
- a) se desfășoară concomitent;
 - b) nu se realizează ușor, prin încercări sau potriviri;
 - c) se caracterizează prin aceeași semnificație;
 - d) nu sunt obligatorii.
20. Selecția și recrutarea:
- a) reprezintă același proces;
 - b) vizează numai activitățile din marile companii;
 - c) apelează doar la aspecte pur obiective;
 - d) sunt succesive, extrem de dificil de îndeplinit doar prin metode empirice.
21. Recrutarea personalului:
- a) se bazează pe o metodologie unică;
 - b) este înlesnită de o selecție bine făcută;
 - c) trebuie precedată de o diagnosticare a organizației;
 - d) favorizează, în mod obligatoriu, indivizii cu experiență.
22. Factorii care influențează recrutarea personalului trebuie căutați în rândul:
- a) particularităților pieței muncii;
 - b) sindicatelor din firmele concurente;
 - c) salariilor acordate în Uniunea Europeană;
 - d) facilităților la primirea biletelor pentru concediile de odihnă.
23. Au impact asupra recrutării personalului:
- a) potențialele calități de negociator ale managerului de resurse umane;
 - b) nivelul de organizare și de dezvoltare a sindicatului din organizația respectivă;
 - c) generațiile aflate în pragul pensionării și care se opun atragerii de personal în organizație;
 - d) condițiile concrete de desfășurare a examenului.

24. Nu se poate vorbi despre recrutare dacă nu se ține seama de:
- a) preferințele candidaților pentru munci necalificate;
 - b) interesul angajaților să ocupe, în special, posturile de conducere;
 - c) grija față de nevoile candidatelor mame în ceea ce privește timpul lor liber, pe care să-l dedice familiei;
 - d) avantajele oferite de firmă actualilor și potențialilor săi angajați.
25. Recrutarea poate fi:
- a) formală și informală;
 - b) preselecție și postselecție;
 - c) internă și externă;
 - d) tradițională /clasică și modernă/inovatoare.
26. Au impact asupra recrutării personalului:
- a) potențialele calități de negociator ale managerului de resurse umane;
 - b) nivelul de organizare și de dezvoltare a sindicatului din organizația respectivă;
 - c) generațiile aflate în pragul pensionării și care se opun atragerii de personal în organizație;
 - d) condițiile concrete de desfășurare a examenului.
27. Recrutarea internă înseamnă:
- a) eliminarea din competiție a tuturor celor cu experiență în muncă;
 - b) apelarea la oferta de pe piața muncii;
 - c) un avantaj pentru firmă, deoarece personalul este familiarizat deja cu organizația;
 - d) un dezavantaj pentru concurență, întrucât pierde salariați.
28. În cazul recrutării interne se poate manifesta:
- a) câștigul garantat de sistemul de învățământ național;
 - b) tradiția și formalismul unui concurs neschimbat de zeci de ani;
 - c) intoleranța față de opiniile candidaților mai tineri;
 - d) dezavantajul respingerii unui spirit nou, bazat pe o experiență profesională exterioară.
29. Recrutarea internă demarează cu:
- a) selectarea celor mai vârstnice persoane;
 - b) afișarea, în spații special amenajate, a posturilor sau a funcțiilor scoase la concurs;
 - c) identificarea indivizilor care ar trebui disponibilizați;
 - d) anticiparea cheltuielilor generate de desfășurarea concursurilor.
30. Este firesc să fie antrenați într-o recrutare internă:
- a) salariații care ar trebui promovați;
 - b) angajații ce vor să părăsească organizația;
 - c) tinerii care abia au terminat o formă de învățământ;
 - d) vârstnicii aflați în pragul pensionării, dacă vor să-și mărească veniturile.
31. Recrutarea externă:
- a) devine mult mai rapidă dacă se apelează la agenții specializați în domeniul muncii;
 - b) oricând este preferabilă recrutării interne, deși costă mai mult;
 - c) se aplică numai dacă angajații organizației refuză să concureze pentru ocuparea posturilor scoase la concurs;
 - d) o include și pe cea internă.

32. Principiile respectate în parcurgerea procesului de recrutare a personalului se referă la:
- a) stabilirea numărului de femei și de bărbați din organizație;
 - b) determinarea unei medii de vârstă de aproximativ 40 de ani;
 - c) proporția existentă între numărul de posturi și de funcții scoase la concurs și totalul prevăzut în structura organizatorică;
 - d) necesarul de personal comparativ cu nevoile exprimate prin descrierea posturilor.
33. Preselecția presupune:
- a) prezența unor persoane din exteriorul firmei;
 - b) o primă triere a dosarelor;
 - c) acceptarea persoanelor cu pregătire superioară cerințelor posturilor scoase la concurs;
 - d) excluderea specialiștilor în resurse umane.
34. Selecția prin metode științifice poate apela la:
- a) charisma candidaților;
 - b) testele de cunoștințe;
 - c) testele de aptitudini și la grafologie;
 - d) interviuri și alte metode empirice.
35. Testele de perspicacitate:
- a) contribuie la stabilirea coeficientului de inteligență;
 - b) dezvăluie starea fiziologică a persoanei;
 - c) separă aptitudinile intelectuale de cele psihomotorii;
 - d) studiază potențialul creator al individului.
36. Chestionarele:
- a) pot fi teste de cunoștințe generale și de specialitate, sau teste de îndemânare;
 - b) sunt prezentate ca întrebări, deschise sau nu;
 - c) de obicei, sunt cunoscute de candidați înaintea concursului, tocmai pentru a avea timpul necesar unei bune pregătiri;
 - d) implică prezența centrului de evaluare.
37. Chestionarele:
- a) nu reprezintă o metodă științifică de recrutare obiectivă;
 - b) nu încurajează o recrutare obiectivă;
 - c) urmăresc completarea profilului candidatului și sub aspectul personalității sale;
 - d) stimulează răspunsurile nesincere sau potrivite după imaginație.
38. Interviul:
- a) constituie o metodă empirică de selecție;
 - b) furnizează informații suplimentare în legătură cu personalitatea celui interviuat;
 - c) reprezintă acel instrument de recrutare a personalului deja selecționat;
 - d) este condus întotdeauna de managerul organizației.
39. Simulările, ca metode de selecție a personalului:
- a) permit recrutarea celor mai potriviți conducători;
 - b) se bazează pe interviuri susținute pe parcursul a două-trei zile;
 - c) sunt echivalente cu testele de aptitudini;
 - d) reproduc sau imaginează situații reale ori potențiale ale vieții profesionale.

40. Cele mai potrivite metode empirice de selecție a personalului fac referire la:
- interviuri;
 - teste, chestionare și simulări;
 - recomandări și impresii formate de charisma candidatului;
 - jocuri de rol.
41. Contractul prin care se încadrează pe post o persoană:
- se încheie abia după ce se termină perioada de probă;
 - este unul colectiv;
 - prevede limitele integrării socio-profesionale;
 - cuprinde asumarea cerințelor, sarcinilor, competențelor și responsabilităților presupuse de postul respectiv.
42. Încadrarea pe post se definitivează concomitent cu:
- încheierea perioadei de probă;
 - acomodarea psiho-socială;
 - informarea, însușirea și implicarea personală a ocupantului postului;
 - reușita candidatului la procesul de recrutare.
43. Deosebirea dintre încadrarea pe post și integrarea socio-profesională:
- este ca de la parte la întreg;
 - se referă la aspectele oficiale și informale ale procesului de includere a unui nou membru în organizație;
 - gravitează în jurul clauzelor contractului de angajare;
 - nu există.
44. Încadrarea pe post și integrarea socio-profesională înseamnă, de fapt:
- un singur proces, eminentemente obiectiv;
 - un fenomen exclusiv subiectiv;
 - două momente ale etapei premergătoare angajării, suprapuse în timp și de durată egală;
 - o abordare economică și una psihologică ale unui proces complex.
45. Motivația:
- este și un concept psihologic, nu doar cu valențe manageriale;
 - se mai numește și demotivație;
 - dispare la toți indivizii după ce și-au satisfăcut nevoile biologice;
 - se observă întotdeauna dacă este una exterioară.
46. Motivația:
- ca noțiune filosofică, trebuie căutată în definirea axiomelor psihologice;
 - explică acțiunile omului;
 - justifică atracția indivizilor spre alimente dulci, consumate în timpul lucrului;
 - există numai la anumite persoane, nu la toți oamenii.
47. Motivația:
- conceptual nu depășește teoria managerială;
 - trebuie înțeleasă doar la indivizii cu carieră profesională;
 - poate fi căutată în nevoile, interesele sau idealurile oamenilor;
 - există întotdeauna la acțiunile încununate de succes, nu și în cazul eșecurilor.

48. Motivația:
- a) se studiază exclusiv de științele psiho-sociologice;
 - b) apare numai la vârsta maturității omului;
 - c) dispare odată cu avansarea individului pe scara socială;
 - d) stabilește mobilurile interne și externe ale conduitei unei persoane.
49. Mobilurile interne ale motivației:
- a) pot fi înnăscute sau dobândite;
 - b) se află în concordanță cu ceea ce așteaptă societatea de la individ;
 - c) trebuie căutate, mai ales, în stimulii externi organismului;
 - d) se regăsesc doar la persoanele cu studii superioare.
50. Sunt stimuli interni, de natură motivațională, acei factori:
- a) condiționați de starea materială personală;
 - b) percepuți și ca idealuri;
 - c) confrunțați cu elementele de mediu ambiant;
 - d) care nu provoacă reacții umane.
51. Axiomele psihologice privind motivația explică:
- a) de ce nu toți oamenii sunt motivați în muncă;
 - b) fazele procesului motivațional: declanșarea, însușirea și împlinirea;
 - c) numai acele comportamente acceptate de societate;
 - d) doar o parte din idealurile individului.
52. Care afirmație este adevărată?
- a) axiomele psihologice ale motivației nu se regăsesc la toți oamenii;
 - b) axiomele psihologice ale motivației nu se referă la un proces care poate deveni ciclic;
 - c) axiomele psihologice ale motivației explică orice fel de comportament;
 - d) axiomele psihologice ale motivației sunt analizate obiectiv doar prin teoria matematică.
53. Care este afirmația falsă?
- a) axiomele psihologice ale motivației nu caută cauzele acțiunilor oamenilor;
 - b) axiomele psihologice ale motivației nu explică unitatea componentelor motivaționale;
 - c) axiomele psihologice ale motivației nu se referă la originea oricăror comportamente umane;
 - d) axiomele psihologice ale motivației nu există, de fapt.
54. Sunt teorii motivaționale:
- a) teoria comportistă și teoria trăsăturilor;
 - b) teoriile nevoilor;
 - c) teoria așteptării și teoria charismatică;
 - d) teoria contingențelor și teoria trăsăturilor.
55. Teoriile motivaționale fundamentate înaintea teoriilor nevoilor:
- a) își găseau stimulii în factorii de mediu;
 - b) aveau cauze în rândul factorilor psihologici, interni indivizilor;
 - c) explicau supremația caracteristicilor dobândite în comportamentele oamenilor;
 - d) plasau studiul doar în sfera științelor exacte.

56. Înaintea teoriilor nevoilor:
- a) nu au existat alte teorii motivaționale;
 - b) se puteau explica pe seama unor caracteristici native;
 - c) trebuie căutate la Alderfer și Maslow;
 - d) au cunoscut apogeul odată cu introducerea conceptului de valență.
57. Este știut că:
- a) după teoria ERD, instinctele au fost singurele cauze ale teoriilor motivaționale;
 - b) nu pot fi explicate teorii motivaționale fundamentate pe instincte;
 - c) teorii motivaționale bazate pe comportamente umane generate de instincte au existat înaintea teoriilor nevoilor;
 - d) hedonismul înseamnă nevoi satisfăcute pe orice cale.
58. Ce afirmație este corectă?
- a) motivația se justifică, înaintea teoriilor nevoilor, prin căutarea satisfacției sau a confortului cu minimum de efort;
 - b) comportamentul uman se explică exclusiv în faza sa declanșatoare;
 - c) indivizii nu pot avea instincte menite să imprime anumite motivații;
 - d) nevoile satisfăcute cu minimum de cheltuială nu mai pot justifica anumite comportamente.
59. Teoriile nevoilor au fost elaborate de:
- a) Vroom și Maslow;
 - b) Alderfer și McClelland;
 - c) Lewin și Murray;
 - d) Heider și Skimmer.
60. Ierarhizarea nevoilor se regăsește în teoriile lui:
- a) Murray;
 - b) Heider;
 - c) Alderfer;
 - d) Herzberg.
61. Nevoile fiziologice, de stimă și de autorealizare se regăsesc la:
- a) Alderfer;
 - b) Lawler;
 - c) Adams;
 - d) Maslow.
62. Nevoile de dezvoltare, de apartenență și existențiale au fost enunțate prin teoria lui:
- a) Maslow;
 - b) Alderfer;
 - c) Locke;
 - d) Porter.
63. În modelul lui Herzberg, factorii de igienă și cei de motivație trebuie căutați în rândul:
- a) muncii propriu-zise și al relațiilor interpersonal;
 - b) posibilităților de avansare și de salarizare;
 - c) numărului de zile libere și de concediu medical ;
 - d) gradului de încărcare a postului și felul de repartizare a autorității charismatice.

64. Teoria realizării nevoilor:
- a) a fost elaborată de Adams;
 - b) aparține lui McClelland și explică nevoile de dezvoltare, de afiliere și de putere;
 - c) nu mai este valabilă în prezent;
 - d) se bazează pe trei concepte: stimuli, răspuns și recompense.
65. În rândul teoriilor cognitive se numără:
- a) teoria ERD și teoria așteptărilor;
 - b) modelul lui Vroom și modelul lui Heider;
 - c) teoria așteptărilor și modelul lui Lawler și Porter;
 - d) teoria echității și modelul lui Blake-Mouton.
66. Conceptele economice întâlnite în teoriile cognitive se referă la:
- a) așteptare, instrumentalitate, valență;
 - b) dificultatea sarcinii, abilități, efort;
 - c) stimuli, răspuns, recompense;
 - d) efort, performanță, curiozitate.
67. Motivarea poate fi:
- a) materială și morală;
 - b) își pierde din importanță prin observarea comportamentelor salariaților;
 - c) nu se face în scopul identificării gradului de îndeplinire a sarcinilor de către angajați;
 - d) neglijează obiectivele organizaționale, psihologice și procedurale.
68. Evaluarea performanțelor:
- a) este un proces informal, desfășurat prin proceduri standardizate;
 - b) reprezintă modalitatea oficială de observare a comportamentului salariaților;
 - c) trebuie ocolită;
 - d) are o serie de obiective organizaționale, psihologice și procedurale.
69. Evaluarea rezultatelor se realizează:
- a) doar în situații excepționale;
 - b) formal și informal;
 - c) numai când se ating obiectivele postului;
 - d) în momentul proiectării posturilor și funcțiilor.
70. Etapele evaluării performanțelor înseamnă:
- a) avansare și promovare;
 - b) pregătirea procesului și evaluarea lui propriu-zisă;
 - c) analizare a rezultatelor și încheiere a carierei;
 - d) controlare a rezultatelor.
71. Promovarea personalului:
- a) este un proces demarat înaintea oricărei evaluări;
 - b) condiționează atingerea obiectivelor evaluării;
 - c) coincide cu avansarea;
 - d) este obligatorie pentru orice angajat.
72. Procesul firesc ce urmează formării profesionale face posibilă:
- a) dezvoltarea carierei;
 - b) stabilirea și însușirea deprinderilor de muncă;
 - c) identificarea nevoilor de pregătire profesională;
 - d) demararea procedurilor de recrutare a personalului.

73. Politica salarială se fundamentează pe câteva principii, printre care:
- a) confidențialitatea, echitatea, flexibilitatea;
 - b) individualizarea, mobilitatea recompenselor, diferențierea;
 - c) diversificarea, continuitatea, complexitatea;
 - d) diversitatea, singularitatea, complexitatea.
74. Stimularea morală:
- a) este eficientă numai dacă se acordă în mod colectiv;
 - b) obligatoriu, însoțește în formele sale pozitive, motivarea materială;
 - c) trebuie să se caracterizeze și prin oportunitate, gradualitate, continuitate;
 - d) nu este recomandabilă.
75. Flexibilitatea politicii salariale înseamnă:
- a) doar acordarea salariului în două tranșe lunare;
 - b) și adaptarea dimensiunii salariului la particularitățile și importanța muncii;
 - c) numai plăți săptămânale către angajați;
 - d) și întreruperea plătirii salariilor.
76. Principiul individualizării în politica salarială presupune:
- a) stabilirea unei relații ierarhice în stabilirea salariului, în funcție de vechimea angajatului în firmă;
 - b) echitate în acordarea recompenselor materiale;
 - c) practicarea unei salarizări în baza meritelor fiecăruia;
 - d) introducerea sporurilor salariale.
77. Confidențialitatea în politica salarială se referă la:
- a) diferențierea salariilor de bază;
 - b) păstrarea secretului cu privire la mărimea recompenselor;
 - c) acordarea graduală a sporurilor;
 - d) variația în timp a nivelului recompenselor.
78. Participarea angajaților în procesul salarizării lucrătorilor unei organizații:
- a) nu este permisă dacă există sindicat;
 - b) vizează și conceperea grilei de salarizare;
 - c) se fundamentează pe influențele negociatorilor asupra managerilor;
 - d) se face, în special, în instituțiile bugetare.
79. Echitatea salarială:
- a) poate fi internă și/ sau externă;
 - b) se aplică numai în anumite ramuri economice;
 - c) vizează doar lucrătorii din sectorul public;
 - d) se referă la raportul dintre sexe.
80. Echitatea salarială:
- a) trebuie înțeleasă ca un atribut al recompenselor directe;
 - b) permite stabilirea nivelului remunerației unei persoane comparativ cu cel al altor lucrători;
 - c) se dobândește pentru întreaga viață;
 - d) în realitate, nu există.

81. Echitatea salarială:
- a) limitează conceptul de echitate;
 - b) nu are sens;
 - c) are ca suport munca depusă, cantitatea, calitatea și importanța ei;
 - d) presupune acordarea acelorași remunerații tuturor angajaților dintr-un compartiment al organizației.
82. Echitatea salarială:
- a) dacă este internă, aduce elemente de stabilitate pentru organizație, iar dacă este externă îi perturbă echilibrul;
 - b) deoarece permite compararea salarială între angajați conduce la mișcări de nemulțumire în cadrul firmei;
 - c) se poate face corect numai între membrii organizației;
 - d) trebuie corelată și cu tendințele salariale existente pe piața muncii.
83. Principiile politicii salariale:
- a) pot fi toate aplicate într-o organizație;
 - b) nu trebuie să respecte actele normative în vigoare;
 - c) nu sunt recomandate decât firmelor mari;
 - d) oferă managerilor alternative în recompensarea angajaților, în funcție de vechimea acestora în organizațiile respective.
84. Componentele salariale:
- a) sunt stabilite pentru fiecare profesie în parte;
 - b) se referă la salariul de bază, adaosuri și sporuri;
 - c) își păstrează ponderea în veniturile totale ale indivizilor pe durate mai mari de cinci ani;
 - d) au, în timp, tendința de scădere.
85. Salariul de bază se:
- a) mai numește și tarifar;
 - b) acordă numai în instituțiile administrației centrale;
 - c) indexează lunar, în mod obligatoriu;
 - d) dă integral, fără a fi supus impozitării.
86. Salariul de bază:
- a) este echivalent cu salariul net;
 - b) se acordă în valută în toate firmele străine cu sediul în România;
 - c) se stabilește pentru fiecare în funcție de prestață individuală;
 - d) cuprinde ansamblul sporurilor.
87. Adaosurile și sporurile:
- a) reprezintă componenta fixă a salariului;
 - b) se calculează în funcție de mărimea salariului de bază;
 - c) constituie partea variabilă a salariului, egală ca mărime pentru toți angajații unei firme;
 - d) nu trebuie acordate pe măsura realizărilor.
88. Adaosurile și sporurile:
- a) se atribuie în orice organizație de pe teritoriul românesc;
 - b) nu stimulează angajații, nefiind înscrise în cărțile lor de muncă;
 - c) de obicei, se stabilesc în cote procentuale aplicate componentei fixe a salariului;
 - d) absolut toate cele prevăzute legal, sunt stabilite de către manageri pentru fiecare angajat în parte.

89. Indexarea înseamnă:
- a) calcularea sporurilor salariale în cuantumuri mărite;
 - b) aplicarea unor procente la nivelul salariului de bază;
 - c) creșterea și a salariului și a sporurilor prin intermediul unor procente diferite;
 - d) manifestarea obligatorie în economie a stagflației.
90. Salarizarea pe baza rezultatelor obținute de angajați:
- a) nu este permisă;
 - b) prezintă avantajul stimulării indivizilor în muncă;
 - c) favorizează antipatiile, pe de o parte, între bărbați și femei, iar pe de altă parte, între tineri și vârstnici;
 - d) se poate diferenția după rezultatele individuale și cele colective.
91. Acordarea salariilor potrivit rezultatelor muncii:
- a) se poate face doar în sectorul privat;
 - b) se practică numai pentru muncitorii direct productivi;
 - c) încurajează spiritul competitiv în colectivul de lucru;
 - d) se folosește în fiecare organizație, fără excepție.
92. Salarizarea potrivit competenței profesionale:
- a) nu ține seama și de aspectele muncii propriu-zise;
 - b) se recomandă pentru meseriile grele;
 - c) încurajează angajații se migreze spre profesiile bine plătite;
 - d) poate fi folosită la retribuirea exclusivă a intelectualilor.
93. Acordarea salariilor după competența profesională:
- a) exclude în economie orice altă formă de salarizare;
 - b) poate stimula dezinteresul pentru calitatea muncii;
 - c) conduce întotdeauna la greve;
 - d) nu este recomandabilă vreodată.
94. Dacă de ține seama de competența profesională la salarizarea angajaților:
- a) înseamnă că remunerația se face în funcție de vechimea în muncă;
 - b) se au în vedere cantitatea și calitatea produselor;
 - c) nu se face corelația și cu rezultatele obținute;
 - d) se răspunde preferințelor salariaților.
95. Salarizarea potrivit competențelor profesionale:
- a) este atractivă pentru tot mai multe firme angajatoare;
 - b) se bazează pe calitățile oamenilor, dar și pe cele rezultatelor muncii lor;
 - c) stabilizează raporturile interumane din organizație;
 - d) poate conduce la efecte negative și în activitate și în relațiile interumane.
96. Politica salarială fundamentată pe principiul calității muncii:
- a) se recomandă tuturor firmelor;
 - b) nu reprezintă cea mai potrivită alegere;
 - c) avantajează doar organizațiile tinere;
 - d) îngreșează eforturile fizice.

97. Salarizarea în funcție de condițiile de lucru:
- a) favorizează lucrul cu calculatorul;
 - b) s-a practicat, în special, în industria minieră;
 - c) constituie o decizie rațională a managerilor;
 - d) în prezent, se practică pe scară largă.
98. Reorganizarea muncii:
- a) nu trebuie să preocupe executanții;
 - b) a reprezentat un criteriu de salarizare;
 - c) se face în fiecare organizație, o dată la cinci ani;
 - d) impune concedierea angajaților necalificați.
99. Acordarea salariilor în funcție de perspectivele firmei:
- a) nu constituie întotdeauna un criteriu stimulator pentru angajați;
 - b) se recomandă în economiile progresiste;
 - c) dezavantajează oricând lucrătorii;
 - d) este cel mai obiectiv criteriu salarial.
100. Perspectivele organizației trebuie luate în calcul atunci când se stabilesc salariile, știut fiind că:
- a) astfel pot fi motivați lucrătorii cel mai mult;
 - b) avantajează angajații unor organizații prospere;
 - c) firmele de viitor au mai mulți bani;
 - d) de fapt, veniturile acestora sunt dependente de reputația pe piață.
101. Salarizarea în funcție de perspectivele organizației:
- a) trebuie interzisă prin lege;
 - b) nu s-a folosit niciodată;
 - c) descurajează salariații firmelor care se chinuie să supraviețuiască;
 - d) stimulează angajații să nu-și părăsească locurile de muncă.
102. Salariile plătite potrivit perspectivelor organizației:
- a) încurajează migrația angajaților spre firmele străine;
 - b) înregistrează tendința de generalizare;
 - c) constituie o piedică în calea evoluției favorabile a firmei;
 - d) nu ar trebui să reprezinte un criteriu frecvent folosit la recompensarea lucrătorilor.
103. Mobilitatea recompenselor indirecte:
- a) constituie un principiu eficient de salarizare;
 - b) se folosește la salariile ridicate ;
 - c) se corelează cu recompensele directe acordate la niveluri minime;
 - d) nu s-a mai uzitat de mulți ani.
104. Recompensele indirecte variabile:
- a) contribuie la apariția mișcărilor greviste;
 - b) stimulează angajații în muncă;
 - c) exclud componentele fixe ale salariilor;
 - d) nu sunt recomandabile.
105. Recompense indirecte variabile:
- a) înseamnă salarii de bază oscilante;
 - b) reprezintă salarii fixe pentru toți;
 - c) permite corelarea mărimii salariului cu rezultatele obținute;
 - d) nu există în instituții publice.

106. Recompense indirecte diferite:
- a) se acordă în mod excepțional;
 - b) înseamnă înfrânarea competiției între angajați;
 - c) reflectă rezultate identice în muncă;
 - d) sunt posibile dacă organizația are resurse financiare.
107. Recompensarea indivizilor:
- a) Reprezintă, în sens generic, utilitate pentru angajat și cost salarial pentru angajator;
 - b) se realizează doar moral;
 - c) include numai salariul de bază;
 - d) este mai motivatoare sub forma recompenselor indirecte.
108. Recompensele pot fi:
- a) directe, legale ca asigurări sau plăți pentru timpul nelucrat;
 - b) indirecte, ca salarii tarifare;
 - c) intrinseci, ca recompense directe și indirecte;
 - d) extrinseci, tangibile și distribuite material.
109. Recompensele intrinseci:
- a) se acordă doar indivizilor performanți;
 - b) se calculează după vechimea individului în firmă;
 - c) sunt resimțite în funcție de implicarea personală în activitate;
 - d) sunt stabilite potrivit utilității muncii.
110. Recompensele extrinseci:
- a) vin din afara firmei;
 - b) se stabilesc în plus față de salariu;
 - c) sunt acordate unui număr limitat de angajați;
 - d) se primesc lunar, în baze contractuale.
111. Recompensele directe:
- a) se confundă cu cele indirecte;
 - b) se stabilesc, în principal, sub forma salariului;
 - c) includ diverse sporuri;
 - d) se plătesc doar prin casieria organizației.
112. Recompensele indirecte:
- a) depind obligatoriu de mărimea celor directe și sunt primite de toți angajații;
 - b) se calculează prin aplicarea unor procente la salariul de bază al managerului;
 - c) se acordă, frecvent, ca asigurări;
 - d) depășesc, de obicei, mărimea celor directe.
113. În stabilirea recompenselor se ține seama de anumite reguli:
- a) respectarea unui nivel minim pe economie;
 - b) diferențierea în funcție de sex, vârstă și orientare religioasă;
 - c) posibilitatea retribuirii doar a anumitor angajați, indiferent de realizările organizației;
 - d) eliminarea discriminării de orice fel.
114. Acordarea recompenselor:
- a) precede avansarea pe post;
 - b) se face oricând are nevoie salariatul;
 - c) este corectă după încheierea evaluării;
 - d) devine obligatorie numai pentru funcțiile de conducere.

115. Politica salarială se caracterizează prin flexibilitate deoarece:
- a) se desfășoară pe o piață concurențială;
 - b) nu permite agentului economic să particularizeze deciziile salariale în funcție de specificul pieței și al organizației;
 - c) combină simultan politicile expansioniste cu cele de subzistență;
 - d) în anumite momente, încalcă actele normative în vigoare.
116. Restricțiile impuse oricărei politici salariale:
- a) sunt legale și economice;
 - b) trebuie eliminate;
 - c) se recomandă numai în firmele private;
 - d) sunt mai apăsătoare pentru angajații la stat.
117. Limitele unei politici salariale:
- a) sunt influențate de interpretarea dată de manager legilor în domeniu;
 - b) depind de condițiile economice din cadrul firmei;
 - c) înseamnă bariere în calea evoluției organizației;
 - d) reprezintă frustrări pentru angajator.
118. Politicile salariale nu pot fi nerestricționate deoarece:
- a) oscilează în funcție de conjunctura macroeconomică;
 - b) nu s-ar încuraja haosul economico-social;
 - c) trebuie să respecte toate tendințele înregistrate pe plan mondial;
 - d) modifică orice comportament economic.
119. Constrângerile unei politici salariale:
- a) sunt de natură politică;
 - b) se regăsesc numai în zona dreptului muncii;
 - c) disciplinează lucrătorii;
 - d) nu sunt date odată pentru totdeauna.
120. Motivarea morală:
- a) se desăvârșește prin încasarea salariului;
 - b) are un aspect material;
 - c) completează motivația materială;
 - d) are un caracter universal, fiind percepută identic de toată lumea.
121. Motivarea morală:
- a) trebuie limitată sau chiar eliminată;
 - b) încalcă libertatea individului de a fi salarizat;
 - c) dispare când este prezentă motivația materială;
 - d) pornește de la zâmbete, priviri aprobatoare, strângeri de mână și ajunge la aprecieri favorabile exprimate în public.
122. Motivația morală este individuală:
- a) când se anunță eforturile unor colective;
 - b) dacă persoana vizată s-a remarcat prin merite deosebite;
 - c) numai când organizația are un număr restrâns de angajați;
 - d) ori de câte ori firma obține rezultate valoroase.

123. Motivația colectivă:
- a) apare numai după ce s-a încheiat motivația individuală;
 - b) urmărește evidențierea unor colective tocmai pentru a le stimula pe celelalte;
 - c) încurajează acordarea unor salarii scăzute;
 - d) trebuie să respecte legislația în domeniul motivării morale.
124. Motivația morală diferențiată:
- a) este corectă, deoarece contribuțiile fiecărei persoane se deosebesc de cele ale colegilor;
 - b) nu promovează echitatea internă;
 - c) nu reprezintă un instrument managerial;
 - d) are semnificație numai pentru sume considerabile.
125. Este eficientă o motivație morală diferențiată când:
- a) salariile se acordă în funcție de rezultatele muncii;
 - b) promovările se fac potrivit vechimii în organizație;
 - c) devine indispensabilă, dacă managerul știe să-și cointereneze și material angajații;
 - d) se folosește doar pentru angajații din structura de producție.
126. Motivația graduală:
- a) își atinge scopul numai în cazul persoanelor cu studii superioare;
 - b) trebuie practică permanent pentru a stimula mereu lucrătorii;
 - c) ajunge la zero pe parcursul unui an;
 - d) se confundă cu cea colectivă.
127. Motivația este oportună:
- a) dacă recompensa vine atunci când persoana obține performanța;
 - b) cu condiția să se acorde colectiv și gradual;
 - c) doar când nu sunt mișcări sindicale;
 - d) numai pentru cadrele de conducere.
128. Motivarea continuă:
- a) completează atributele unei motivări complexe și eficiente;
 - b) nu este posibilă în instituțiile financiare;
 - c) exclude altă formă de stimulare;
 - d) intervine ca alternativă finală.
129. Motivația morală:
- a) își găsește originea, de cele mai multe ori, în natura muncii depuse;
 - b) este dată de varietatea activităților, adică profunzimea postului;
 - c) exclude contextul postului;
 - d) depinde de anvergura postului sau autonomia de execuție.
130. Modelul caracteristicilor postului explică motivația prin intermediul:
- a) aptitudinilor, sarcinilor și competențelor;
 - b) complexității aptitudinilor, diversității sarcinilor, independenței de mișcare;
 - c) omogenității aptitudinilor, identificării sarcinilor și autonomiilor;
 - d) diversității aptitudinilor, identității și importanței sarcinilor, autonomiei și feed-back-ului.
131. Alături de conținutul muncii, contribuie la motivarea morală și:
- a) condițiile de desfășurare a muncii;
 - b) avantajele materiale conferite de anumite funcții;
 - c) competiția interpersonală exagerată prin care se încurajează individualizarea;
 - d) mărimea salariului.

132. Reprezintă factor al motivării morale:
- a) salariul de merit;
 - b) salariul în natură;
 - c) sporurile la salariu;
 - d) posibilitatea manifestării inițiativei și creativității.
133. Performanța poate fi:
- a) stabilită de lucrător sau de către organizație;
 - b) dăunătoare pentru firmă;
 - c) motiv de nemulțumire pentru întreg colectivul de salariați;
 - d) obținută doar prin muncă fizică;
134. Performanțele:
- a) unui salariat întotdeauna trezesc invidia celorlalți;
 - b) se pot exprima și fizic și valoric;
 - c) depășesc obligatoriu toate standardele;
 - d) întregii organizații trebuie estompate de cele ale managerului.
135. Nivelul performanțelor:
- a) este atins doar la începutul carierei;
 - b) se stabilește strict prin norme și standarde;
 - c) suportă influența factorilor obiectivi și subiectivi;
 - d) nu depinde de aptitudinile umane.
136. Pregătirea evaluării performanțelor înseamnă:
- a) observarea lucrătorilor;
 - b) comunicarea rezultatelor;
 - c) definirea obiectivelor;
 - d) stabilirea standardelor de performanță și a criteriilor evaluatoare.
137. Criteriile măsurabile, clar formulate și general valabile în virtutea cărora se face evaluarea performanțelor, reunes:
- a) personalitatea, vârsta și sexul;
 - b) spiritul de echipă și de competiție neloială;
 - c) puterea de concentrare și profesionalismul;
 - d) competența și sistemul de relații interpersonale.
138. Pot fi greșeli de evaluare:
- a) cele involuntare, din dorința de a ascunde realitatea;
 - b) acelea intenționate, care se strecoară din neatenție;
 - c) observările tuturor evenimentelor extraprofesionale;
 - d) unele cauzate de urmărirea unui singur criteriu.
139. În procesul evaluării apar erori datorită:
- a) subiectivismului, indulgenței, încrederii sau chiar, persecuției;
 - b) observărilor repetate;
 - c) obiectivității analizei;
 - d) interesului pentru un diagnostic real.

140. În literatura de specialitate erorile evaluării sunt cunoscute ca efectul:
- a) de *hello*;
 - b) de contrast;
 - c) analogiei;
 - d) de succesiune, adică de moștenire.
141. Promovarea personalului:
- a) este sinonimă cu definitivarea carierei;
 - b) înseamnă ascensiunea pe posturile de nivel inferior;
 - c) se recomandă în urma evaluării adecvate cerințelor posturilor situate la niveluri superioare;
 - d) presupune concedierea unui număr oarecare de angajați.
142. La baza unei promovări obiective stau criterii precum:
- a) sistemul de relații și atitudinea față de colegi;
 - b) rezultatele în muncă și experiența în conducere;
 - c) tendințe de grandomanie;
 - d) spiritul competitiv și atitudinea dictatorială.
143. Sunt criterii de promovare:
- a) nepotismul;
 - b) statutul economic și social;
 - c) interesul pentru autoperfecționare și competență profesională;
 - d) relațiile.
144. Promovarea poate fi:
- a) internă și din exterior;
 - b) formală și informală;
 - c) pozitivă și negativă;
 - d) avansare și absolută.
145. Cariera:
- a) este un fenomen complex;
 - b) vizează numai avansarea într-o funcție de conducere;
 - c) se finalizează prin câteva promovări;
 - d) are un profund caracter obiectiv.
146. A avea o carieră:
- a) constituie un deziderat pentru toți oamenii;
 - b) reprezintă un ideal pentru patroni, fără excepție;
 - c) se traduce cu a renunța complet la viața personală;
 - d) înseamnă a-i imprima acestuia un profund caracter subiectiv.
147. Durata unei cariere:
- a) de obicei, acoperă întreaga existență profesională;
 - b) este mai scurtă pentru indivizii care și-o formează în afara țării;
 - c) apare întotdeauna mai redusă pentru femei;
 - d) nu se poate prelungi până la atingerea vârstei de 50 de ani.

148. Interesul pentru o carieră de succes:
- a) dispare după ce individul a ocupat o funcție de conducere pe care și-a dorit-o;
 - b) se resimte după vârsta de 50 de ani;
 - c) este mai acut la intelectuali;
 - d) trădează un caracter machiavelic.
149. Stadiile carierei:
- a) sunt de aceeași lungime temporală pentru toți indivizii;
 - b) se regăsesc identic la toți lucrătorii;
 - c) se finalizează odată cu decesul persoanei;
 - d) variază de la caz la caz, dar de obicei, exprimă evoluția persoanei începând cu explorarea, continuând cu stabilitatea și maturitatea, culminând cu retragerea sau declinul.
150. Sunt argumente obiective pentru promovarea angajaților:
- a) o carieră deja consolidată;
 - b) competențele profesionale și personale;
 - c) condițiile grele de muncă;
 - d) nevoia organizației de a-i motiva mai mult.
151. Determinarea necesarului de personal se face:
- a) înainte de calcularea cheltuielilor salariale;
 - b) după stabilirea numărului de posturi și de funcții;
 - c) doar pentru cei cu studii medii;
 - d) în raport de obiectul de activitate.
152. Definirea corectă a posturilor și a funcțiilor este posibilă prin:
- a) analizare, descriere și evaluare;
 - b) proiectare, inventariere și blocare;
 - c) observare, comparare și evaluare;
 - d) proiectare, analizare și observare.
153. A analiza un post:
- a) înseamnă a-l defini corect;
 - b) reprezintă un proces obiectiv, de determinare a cerințelor, competențelor, responsabilităților și sarcinilor sale;
 - c) presupune a-l încărca rațional cu cât mai multe sarcini;
 - d) vizează studierea lui în vederea identificării cauzelor subiective ce i-au provocat apariția.
154. Recrutarea personalului:
- a) reprezintă un proces premergător înființării firmei;
 - b) se desfășoară continuu sau ori de câte ori este nevoie, prin atragerea celor mai potrivite persoane pentru posturile nou înființate sau devenite vacante;
 - c) se finalizează întotdeauna din surse externe organizației;
 - d) este un proces constant, susținut sau sporadic.
155. Selecția și recrutarea:
- a) au același conținut;
 - b) se desfășoară concomitent;
 - c) pot fi interne și externe domeniului de activitate al firmei;
 - d) se bazează pe cerințe obiective.

156. Încadrarea pe post se definitivează concomitent cu:
- încheierea perioadei de probă și de acomodare psiho-socială;
 - informarea, însușirea și implicarea personală a ocupantului postului;
 - reușita candidatului la procesul de recrutare;
 - citirea atribuțiilor presupuse de postul respectiv.
157. Motivația:
- conceptual, nu depășește teoria marginală;
 - explică acțiunile omului și poate fi căutată în nevoile, interesele sau idealurile oamenilor;
 - se studiază exclusiv de științele psiho-sociologice;
 - există numai la anumite persoane și dispare după ce acestea și-au satisfăcut nevoile biologice.
158. Este adevărat că:
- indivizii nu pot avea instincte menite să imprime anumite motivații;
 - nevoile satisfăcute cu minimum de cheltuială nu mai explică diverse comportamente;
 - teoriile nevoilor sunt teorii motivaționale;
 - motivația se justifică, înaintea teoriilor nevoilor, prin căutarea satisfacției sau a confortului cu minimum de efort.
159. Evaluarea performanțelor:
- este un proces oficial, desfășurat cu ajutorul procedurilor standardizate și prin care se observă comportamentul salariaților;
 - se realizează formal și informal;
 - are o serie de obiective organizaționale, psihologice, estetice și procedurale;
 - se face în momentul proiectării posturilor și funcțiilor și numai atunci când se sting obiectivele postului.
160. Politica salarială se fundamentează pe câteva principii, printre care:
- confidențialitatea, echitatea, flexibilitatea;
 - individualizarea, mobilitatea recompenselor, diferențierea;
 - diversificarea, continuitatea, complexitatea;
 - diversitatea, singularitatea, complexitatea.
161. Echitatea salarială:
- se aplică doar în anumite ramuri economice;
 - permite stabilirea nivelului remunerației unei persoane comparativ cu cel al altor lucrători;
 - deoarece face posibilă aprecierea salarială, conduce la mișcări de nemulțumire în cadrul firmei;
 - nu este externă, deoarece se poate face corect doar între membrii organizației.
162. Salariul de bază se:
- mai numește și tarifar, fiind echivalent cu salariul net;
 - acordă integral, fără a fi supus impozitării;
 - stabilește pentru fiecare în funcție de prestația individuală;
 - indexează lunar, în mod obligatoriu, deoarece cuprinde ansamblul sporurilor.

163. Motivarea morală:
- a) dispăre dacă este prezentă motivarea materială;
 - b) poate fi individuală când se anunță meritele unor colective;
 - c) înseamnă și păreri favorabile exprimate în public;
 - d) se face prin zâmbete, priviri aprobatoare și prime.
164. Performanțele:
- a) depășesc întotdeauna toate standardele;
 - b) unui salariat trezesc mereu invidia celorlalți;
 - c) se pot exprima și fizic și valoric;
 - d) sunt obținute doar prin munca fizică.
165. Criteriile măsurabile, clar formulate și general valabile, în virtutea cărora se face evaluarea performanțelor, reunes:
- a) personalitatea, vârsta și sexul;
 - b) spiritul de echipă și de competiție neloială;
 - c) puterea de concentrare și profesionalismul;
 - d) competența și sistemul de relații interpersonale.
166. În procesul de evaluare pot apărea greșeli:
- a) involuntare, din nevoia de a ascunde realitatea;
 - b) intenționate, care se strecoară din neatenție;
 - c) din cauza observărilor obiective a tuturor evenimentelor;
 - d) pe seama subiectivismului, a indulgenței, a încrederii sau chiar, a persecuției, ori din dorința urmăririi unui singur criteriu.
167. Promovarea personalului:
- a) este sinonimă cu definirea carierei;
 - b) se recomandă în urma evaluării adecvate a cerințelor posturilor situate la niveluri superioare, în funcție de rezultatele în muncă și de experiența în conducere;
 - c) impune un sistem de relații și o anumită atitudine față de colegi;
 - d) este o ascensiune de posturi, cuvenită fiecărui angajat.
168. Sunt argumente obiective pentru promovarea angajaților:
- a) o carieră deja consolidată;
 - b) competențe profesionale și personale;
 - c) condițiile grele de muncă;
 - d) interesul organizației de a-i motiva mai mult.
169. Cariera:
- a) se finalizează prin câteva promovări;
 - b) vizează numai avansarea într-o funcție de conducere;
 - c) reprezintă un ideal pentru patroni, fără excepție;
 - d) este un fenomen complex, profund subiectiv.
170. În general, este recomandabilă salarizarea potrivit:
- a) competenței profesionale;
 - b) rezultatelor obținute în muncă;
 - c) condițiilor de lucru;
 - d) perspectivelor organizației.

171. Stabilirea necesarului de personal este:
- a) accidentală, numai în situația firmelor mari;
 - b) opțională, după bunul plac al patronului;
 - c) obligatorie și în corelație cu dinamica organizației;
 - d) neimportantă.
172. O definiție corectă și completă a posturilor echivalează cu:
- a) finalizarea organigramei;
 - b) descrierea lor exactă;
 - c) armonizarea lor în structura organizatorică;
 - d) o muncă obositoare și inutilă.
173. Desemnația adevărată falsă cu privire la planificarea resurselor umane:
- a) urmează un algoritm bine stabilit;
 - b) se face potrivit obiectivelor organizației;
 - c) ține seama de structura organizatorică a firmei;
 - d) trebuie să lipsească în organizațiile mari.
174. Recrutarea personalului este un proces de:
- a) reținere și sechestrare a anumitor persoane;
 - b) încurajare a observării locurilor de muncă;
 - c) atragere a celor mai potriviți lucrători pentru posturile libere din structura organizatorică;
 - d) păstrare în organizație a celor mai competenți salariați.
175. Selecția personalului:
- a) se desfășoară după recrutare;
 - b) este primul pas al atragerii resurselor umane în organizație;
 - c) se recomandă doar pentru funcțiile de conducere;
 - d) este mai eficientă în interiorul firmei.
176. Selecția științifică este posibilă prin:
- a) interviuri și plimbări;
 - b) testări și simulări;
 - c) chestionări și manipulări;
 - d) stimulări și recomandări.
177. Cele mai potrivite metode empirice de selecție a personalului fac referire la:
- a) teste;
 - b) interviuri;
 - c) simulări;
 - d) charisma candidatului.
178. Încheierea unui contract de asumare a cerințelor, sarcinilor, competențelor și responsabilităților unui post reprezintă:
- a) analiza structurii organizatorice;
 - b) descrierea posturilor;
 - c) integrarea în colectiv;
 - d) încadrarea pe post.

179. Încadrarea pe post se definitivează concomitent cu:
- a) recrutarea personalului;
 - b) integrarea în colectiv;
 - c) acomodarea psiho-socială sau încheierea perioadei de probă;
 - d) informarea, însușirea și implicarea personală a ocupantului postului.
180. Motivația nu:
- a) este interpretată și psiho-sociologic și economic;
 - b) depinde de măsura satisfacerii nevoilor;
 - c) influențează comportamentul uman;
 - d) se explică doar prin stimuli interni.
181. Sunt teorii motivaționale:
- a) teoriile cognitive și teoriile nevoilor;
 - b) teoria scopurilor și teoria cale-scop;
 - c) teoria așteptării și teoria trăsăturilor;
 - d) teoria comportistă și teoria trăsăturilor.
182. Evaluarea rezultatelor și evaluarea performanțelor:
- a) reprezintă unul și același proces;
 - b) constituie două procese diferite;
 - c) sunt două procese, unul în continuarea celuilalt;
 - d) înseamnă un singur proces, dar în două stadii.
183. Pot apărea erori de evaluare din cauza observărilor:
- a) repetate;
 - b) dese;
 - c) atente;
 - d) subiective.
184. Promovarea personalului:
- a) este sinonimă cu avansarea;
 - b) reprezintă o obligație a angajatorului față de toți angajații;
 - c) este condiționată de atingerea obiectivelor evaluării;
 - d) pregătește lucrătorul pentru evaluare.
185. Nu trebuie să se afle la baza promovării:
- a) relațiile interpersonale;
 - b) interesul pentru auto perfecționare;
 - c) abilitățile personale și competențele profesionale;
 - d) condițiile grele de muncă.
186. Procesul firesc ce urmează formării profesionale face posibilă:
- a) perfecționarea deprinderilor de a învăța;
 - b) dezvoltarea nevoilor de ocupare a unei succesiuni de posturi și funcții;
 - c) identificarea nevoilor de pregătire profesională;
 - d) stabilirea și însușirea deprinderilor de muncă.
187. Nu se poate asocia carierei profesionale o:
- a) succesiune de posturi;
 - b) posibilitate de avansare;
 - c) preocupare pentru creații artistice extraprofesionale;
 - d) ascensiune economică și socială.

188. Se recomandă ca politica motivațională să fie:
- diferențiată și unică;
 - oportună și secretă;
 - graduală și continuă;
 - individuală și arbitrară.
189. Sunt principii ale politicii salariale:
- individualizarea și diferențierea;
 - confidențialitatea și echitatea;
 - flexibilitatea și mobilitatea;
 - secretizarea și transparența.
190. Stimularea morală:
- se realizează prin salarii ridicate;
 - poate fi explicată prin anvergura și profunzimea posturilor;
 - este eficientă numai dacă se acordă în mod obiectiv;
 - însoțește, absolut obligatoriu, în formele sale pozitive, motivarea materială.
191. Necesarul de personal este determinat:
- înainte de stabilirea numărului de posturi și de funcții;
 - prin aproximări, în funcție de situațiile din anii precedenți;
 - potrivit obiectivelor și dinamicii organizației;
 - în conformitate cu tipul de activitate desfășurată.
192. Raționalitatea în definirea posturilor se traduce prin corecta lor:
- completare, descriere și observare;
 - analizare, descriere și evaluare;
 - proiectare, ocupare și observare;
 - analizare, proiectare și evaluare.
193. A analiza un post presupune o serie de operațiuni anterioare printre care:
- descrierea sa;
 - evaluarea lui;
 - studierea cerințelor impuse ocupantului său;
 - evaluarea ocupantului.
194. A descrie un post înseamnă a face cunoscute informații referitoare la:
- caracteristicile sale;
 - modalitățile de îndeplinire a competențelor;
 - salarizarea corespunzătoare;
 - funcția în care s-ar putea transforma.
195. A evalua un post se traduce cu a:
- stabili cerințele sale;
 - determina complexitatea sa absolută;
 - analiza condițiile care să-i permită realizarea obligațiilor;
 - compara specificul său cu al altora.
196. Atragerea resurselor umane într-o organizație se face prin:
- planificare;
 - evaluare;
 - recrutare și selecție;
 - avansare.

197. Recrutarea personalului se face:
- a) întotdeauna ușor;
 - b) după proceduri general valabile în orice domeniu de activitate;
 - c) ori de câte ori se consideră că trebuie ocupate posturi vacante;
 - d) la intervale egale de timp.
198. Selecția personalului reprezintă procesul:
- a) ulterior recrutării;
 - b) anterior recrutării;
 - c) desfășurat concomitent cu recrutarea;
 - d) de recrutare.
199. Pe un om îl motivează o serie de:
- a) indicatori micro și macroeconomici;
 - b) rezultate economice ale firmelor din străinătate;
 - c) idealuri ale copilăriei părinților săi;
 - d) nevoi, interese sau alte mobiluri.
200. În antichitate motivația se explica pe seama:
- a) instinctelor;
 - b) hedonismului;
 - c) nevoilor;
 - d) cunoașterii scopurilor.
201. Sunt principii ale politicii salariale:
- a) flexibilitatea și confidențialitatea;
 - b) individualismul și integralitatea;
 - c) echitatea și sincronizarea;
 - d) egalizarea și diferențierea.
202. Stimularea morală nu se poate realiza prin :
- a) recompense verbale;
 - b) premii și prime bănești;
 - c) zâmbete;
 - d) priviri laudative.
203. Motivarea materială se obține prin:
- a) anvergura și profunzimea muncii;
 - b) importanța sarcinilor;
 - c) autonomia în îndeplinirea sarcinilor;
 - d) recompensele directe și indirecte.
204. Evaluarea rezultatelor muncii angajaților nu:
- a) constituie un instrument de apreciere;
 - b) facilitează o diferențiere materială între lucrători;
 - c) vizează încurajarea carierei profesionale;
 - d) reprezintă întotdeauna o evaluare a performanțelor.
205. Evaluarea informală:
- a) nu poate fi subiectivă;
 - b) aduce un spor de cunoaștere comparativ cu cea formală;
 - c) se face prin spionaj;
 - d) presupune angajarea persoanei evaluate în munci diferite de cele cotidiene.

206. Evaluarea formală se realizează:
- a) cu scale diferite de la om la om;
 - b) obiectiv și cu aceleași exigențe pentru fiecare categorie profesională;
 - c) numai la sfârșitul anului calendaristic;
 - d) cu un instrumentar dependent de preferințele evaluatorului.
207. Promovarea personalului nu este un proces:
- a) arbitrar;
 - b) cauzal;
 - c) de schimbare a funcției;
 - d) de ascensiune ierarhică.
208. Ce corelație are sens?
- a) preselecție – promovare externă;
 - b) recrutare – echitate salarială;
 - c) rezultat – motivare materială;
 - d) formare – observare diferențiată.
209. Nu trebuie asociate următoarele noțiuni:
- a) salarizare – performanță;
 - b) post – salariu;
 - c) motivare morală – anvergură a postului;
 - d) rudă – recompensare.
210. Este corect să aibă accepțiune identică doar conceptele:
- a) personalitate – caracter;
 - b) test – probă;
 - c) rezultat – performanță;
 - d) avansare – promovare.
211. Determinarea necesarului de personal se face:
- a) înainte de calcularea cheltuielilor salariale;
 - b) după stabilirea numărului de posturi și de funcții.
 - c) doar pentru cei cu studii medii;
 - d) în raport de obiectul de activitate;
212. Definirea corectă a posturilor și a funcțiilor este posibilă prin:
- a) analizare, descriere și evaluare;
 - b) proiectare, preinventariere și blocare;
 - c) observare, comparare și evaluare;
 - d) proiectare, preanalizare și observare.
213. A analiza un post:
- a) înseamnă a-l defini concret;
 - b) reprezintă un proces obiectiv, de determinare a cerințelor, competențelor, responsabilităților și sarcinilor sale;
 - c) presupune a-l încărca rațional cu cât mai multe sarcini;
 - d) vizează studierea lui în vederea identificării cauzelor subiective ce i-au provocat apariția.

214. Recrutarea personalului:
- a) reprezintă un proces premergător înființării firmei;
 - b) se desfășoară permanent sau la nevoie, prin atragerea celor mai competente persoane pentru posturile scoase la concurs;
 - c) se finalizează întotdeauna din surse externe organizației;
 - d) este un proces contradictoriu, sinuos sau suplu.
215. Selecția și recrutarea:
- a) reprezintă același proces;
 - b) se desfășoară simultan;
 - c) pot fi interne și externe domeniului de activitate al firmei;
 - d) se bazează pe cerințe obiective.
216. Încadrarea pe post se definitivează concomitent cu:
- a) încheierea perioadei de probă și de acomodare psiho-socială;
 - b) informarea, însușirea și implicarea personală a ocupantului postului;
 - c) reușita candidatului la procesul de recrutare;
 - d) citirea atribuțiilor presupuse de postul respectiv.
217. Motivația:
- a) conceptual, nu depășește teoriile nevoilor;
 - b) explică acțiunile omului și își are originile în nevoile, interesele sau idealurile oamenilor;
 - c) se studiază exclusiv de științele exacte;
 - d) există numai la salariații din sistemul public.
218. Este adevărat că:
- a) indivizii nu pot avea instincte menite să imprime anumite motivații;
 - b) nevoile satisfăcute cu minimum de cheltuială nu mai explică diverse comportamente.
 - c) teoriile nevoilor sunt primele teorii motivaționale;
 - d) motivația se justifică, înaintea teoriilor nevoilor, prin căutarea satisfacției sau a confortului cu minimum de efort.
219. Evaluarea performanțelor:
- a) este un proces oficial, desfășurat cu ajutorul procedurilor standardizate și prin care se observă comportamentul salariaților;
 - b) se realizează formal și informal;
 - c) are o serie de obiective organizaționale, psihologice, estetice și procedurale;
 - d) se face în momentul proiectării posturilor și funcțiilor și numai când se ating obiectivele postului.
220. Politica salarială se fundamentează pe câteva principii, printre care:
- a) confidențialitatea, echitatea, flexibilitatea;
 - b) individualizarea, mobilitatea recompenselor, diferențierea;
 - c) diversificarea, continuitatea, complexitatea;
 - d) diversitatea, singularitatea, complexitatea.
221. Echitatea salarială:
- a) se aplică doar în anumite ramuri economice;
 - b) permite stabilirea nivelului remunerației unei persoane comparativ cu cel al altor lucrători;
 - c) deoarece face posibilă aprecierea salarială, conduce la mișcări de nemulțumire în cadrul firmei;
 - d) nu este externă, deoarece se poate face corect doar între membrii organizației.

222. Salariul de bază se:
- a) echivalează cu salariul real;
 - b) acordă complet, fără a fi supus taxelor;
 - c) stabilește pentru fiecare în funcție de prestația individuală;
 - d) indexează lunar.
223. Motivarea morală:
- a) dispare dacă este prezentă motivarea materială;
 - b) poate fi individuală când se anunță meritele unor colective;
 - c) înseamnă și păreri favorabile exprimate în public;
 - d) se face prin zâmbete, priviri aprobatoare și prime.
224. Performanțele:
- a) depășesc întotdeauna toate standardele;
 - b) unui salariat trezesc mereu invidia celorlalți;
 - c) se pot exprima și fizic și valoric;
 - d) sunt obținute doar prin muncă fizică.
225. Criteriile măsurabile, clar formulate și general valabile, în virtutea cărora se face evaluarea performanțelor, reunes:
- a) personalitatea, vârsta și sexul;
 - b) spiritul de echipă și de competiție neloială;
 - c) puterea de concentrare și profesionalismul;
 - d) competența și sistemul de relații interpersonale.
226. În procesul de evaluare pot apărea greșeli:
- a) involuntare, din nevoia de a masca realitatea;
 - b) intenționate, care se strecoară din neatenție;
 - c) din cauza observărilor obiective a tuturor evenimentelor;
 - d) pe seama subiectivismului, indulgenței, încrederii sau chiar, persecuției, ori din dorința urmăririi unui singur criteriu.
227. Promovarea personalului:
- a) este sinonimă cu definitivarea carierei;
 - b) se recomandă în urma evaluării adecvate a cerințelor posturilor situate la niveluri superioare, în funcție de rezultatele în muncă și de experiența în conducere;
 - c) impune un sistem de relații și o anumită atitudine față de colegi;
 - d) este o ascensiune de posturi cuvenită fiecărui angajat.
228. Sunt argumente obiective pentru promovarea angajaților:
- a) o carieră deja consolidată;
 - b) competențele profesionale și personale;
 - c) condițiile grele de muncă;
 - d) interesul organizației de a-i motiva mai mult.
229. Cariera:
- a) se finalizează prin câteva promovări;
 - b) vizează numai avansarea într-o funcție de conducere;
 - c) reprezintă un ideal pentru patroni, fără excepție;
 - d) este un fenomen complex, profund subiectiv.

230. În general, este recomandabilă salarizarea potrivit:
- a) competenței profesionale;
 - b) rezultatelor obținute în muncă;
 - c) condițiilor de lucru;
 - d) perspectivelor organizației.
231. În istoria managementului resurselor umane s-au delimitat mai multe perioade, printre care:
- a) etapa reformelor umaniste;
 - b) etapa întreprinzătorilor umaniști;
 - c) etapa conducerii;
 - d) etapa intermediară.
232. Recrutarea personalului este un proces:
- a) ușor de realizat;
 - b) demarat în vederea disponibilizării personalului;
 - c) influențat și de factori economico-sociali;
 - d) clar de manipulare a candidaților.
233. Încadrarea pe post se definitivează concomitent cu:
- a) recrutarea personalului;
 - b) integrarea în colectiv;
 - c) întocmirea formalităților de ocupare a postului;
 - d) terminarea perioadei de probă, ca proces absolut obligatoriu.
234. Sunt teorii motivaționale:
- a) teoriile nevoilor și teoria contingenței;
 - b) teoriile cognitive;
 - c) teoria scopurilor și teoria cale-scop;
 - d) teoriile subzistenței.
235. Promovarea personalului:
- a) înseamnă o ascensiune pe posturi aflate la niveluri ierarhice superioare;
 - b) este obligatorie pentru toți salariații;
 - c) presupune majorarea salariilor de bază la aceeași încadrare;
 - d) vine în sprijinul candidaților la procesul de recrutare.
236. Stimularea morală:
- a) nu este diferențiată;
 - b) se realizează prin salarii ridicate;
 - c) poate fi explicată prin anvergura și profunzimea posturilor;
 - d) nu are o conotație subiectivă.
237. Dacă se ține seama de influența configurației, cea mai recomandabilă cultură este cea tip:
- a) pânză de păianjen;
 - b) templu;
 - c) rețea;
 - d) margaretă.
238. Tehnicile sugestive se continuă cu o serie de acte potențiale din sfera:
- a) comunicării;
 - b) puterii;
 - c) autorității legale;
 - d) violenței.

239. Conflictul organizațional se poate clasifica în funcție de numeroase criterii, putându-se asocia:
- a) conflictele individuale interne cu cele spontane;
 - b) conflictele disfuncționale cu cele între organizații;
 - c) conflicte distructive cu cele benefice;
 - d) conflictele sporadice cu cele eterne.
240. Leadership-ul:
- a) poate fi înlăturat;
 - b) se exprimă și prin stilul de management, dar este mai cuprinzător decât acesta din urmă;
 - c) trebuie ocolit;
 - d) nu este obligatoriu.
241. Definirea corectă a posturilor și a funcțiilor este posibilă prin:
- a) analizare, ocupare și evaluare;
 - b) analizare, descriere și evaluare;
 - c) proiectare, analizare și evaluare;
 - d) proiectare, descriere și ocupare.
242. Cele mai potrivite metode empirice de selecție a personalului fac referire la:
- a) teste;
 - b) simulări;
 - c) charisma candidatului;
 - d) impresii obiective.
243. Procesul firesc ce urmează formării profesionale face posibilă:
- a) dezvoltarea nevoilor de ocupare a unei succesiuni de posturi;
 - b) perfecționarea deprinderilor de a studia;
 - c) anticiparea stimulilor motivaționali;
 - d) definitivarea educării.
244. Evaluarea rezultatelor se realizează:
- a) întotdeauna arbitrar;
 - b) în vederea observării gradului de îndeplinire a obiectivelor;
 - c) formal, doar prin cercetările accidentale ale superiorului;
 - d) în absolut toate organizațiile, dintotdeauna.
245. Politica salarială se fundamentează pe câteva principii, printre care:
- a) individualizarea, confidențialitatea, echitatea;
 - b) individualizarea, continuitatea, echitatea;
 - c) uniformitatea, confidențialitatea, egalizarea;
 - d) uniformitatea, continuitatea, egalizarea.
246. Cele mai semnificative componente ale culturii organizaționale, cu impact major asupra indivizilor, sunt:
- a) produsele artificiale;
 - b) actorii și eroii;
 - c) credințele, valorile, normele;
 - d) profilul fondatorului și mașina sa.

247. Climatul organizațional se definește corect dacă se ține seama de câteva particularități:
- a) nivelul de cultură și cel de educație;
 - b) gradul de ocupare a posturilor de muncă;
 - c) structura de producție;
 - d) motivația indivizilor de a participa la ritualurile organizaționale.
248. Comunicarea, în sens managerial:
- a) nu influențează actul conducerii;
 - b) este o componentă a funcțiilor firmei;
 - c) poate fi folosită ca argumentare, ascultare, conversație, convingere...;
 - d) este mai largă decât comunicarea organizațională.
249. Stresul apare ca un fenomen:
- a) întâlnit după vârsta de 40 de ani;
 - b) exclusiv medical;
 - c) manifestat în trei stadii: alarmă, agitație, epuizare;
 - d) manifestat doar la femei.
250. Din rândul teoriilor cognitive, se pot aminti:
- a) teoria cale-scop și teoria influenței mutuale;
 - b) teoria atribuirii și teoria conducerii continue;
 - c) teoria așteptărilor și teoria ERD;
 - d) teoria lui Herzberg.
251. Care dintre afirmațiile de mai jos este adevărată?
- a) prevederile legislative referitoare la managementul resurselor umane din administrația publică sunt valabile perioade relativ îndelungate de timp;
 - b) sistemul administrativ a putut cuprinde după 2009 toți absolvenții facultăților de profil;
 - c) țara noastră are o administrație aliniată integral la exigențele comunitare;
 - d) recrutarea în sistemul administrativ trebuie să se caracterizeze și prin transparență.
252. Este firesc un proces de:
- a) motivare, dacă se observă progrese continue în muncă;
 - b) evaluare, când precedenta evaluare încă nu s-a terminat;
 - c) promovare a unui salariat, exclusiv pentru faptul ca are o vechime considerabilă în organizație;
 - d) dezvoltare personală doar în cazul unui angajat dornic să-și desăvârșească o carieră.
253. În managementul resurselor umane din administrația publică românească din zilele noastre:
- a) există o infinită libertate de acțiune;
 - b) cel mai des întâlnit proces este cel de recrutare;
 - c) un volum însemnat de muncă se realizează de către personal adesea insuficient numeric;
 - d) se practică frecvent motivația materială.
254. Este o greșală cu consecințe pe termen lung:
- a) implicarea influențelor politice în promovarea personalului în administrația publică;
 - b) recompensarea potrivit competenței demonstrate în activitatea cotidiană;
 - c) practicarea unui stil de management adecvat;
 - d) combaterea stresului.
 - e)

255. Se recomandă evitarea lor, oricât de benefice ar putea fi:
- a) comunicarea deschisă și managementul participativ;
 - b) munca în echipă și motivarea morală;
 - c) conflictul și stresul;
 - d) selecția științifică și evaluarea formală.

ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

Partea IV

FINANȚE ȘI FISCALITATE

Conf. univ. dr. Răzvan Mihail PAPUC

1. Stabiliți care dintre răspunsurile următoare este fals:
 - a) valoarea plăților făcute de instituțiile publice sub forma cheltuielilor curente reprezintă un consum definitiv de PIB;
 - b) participarea statului la finanțarea formării brute de capital reprezintă o avansare de PIB;
 - c) cheltuielile publice consolidate se stabilesc prin adăugarea la suma tuturor cheltuielilor realizate de administrația publică centrală a transferurilor între componentele sistemului de bugete;
 - d) cheltuielile publice au o sferă de cuprindere mai mică decât cheltuielile publice bugetare.
2. Cheltuielile bugetare nu înglobează cheltuielile:
 - a) administrației publice centrale;
 - b) colectivităților locale;
 - c) acoperite din bugetele asigurărilor sociale de șomaj;
 - d) realizate din bugetele fondurilor extrabugetare și cele ale trezoreriei.
3. Unul din următoarele enunțuri este fals:
 - a) cheltuielile bugetare sunt cuprinse în bugetele definite în cadrul sistemului de bugete, aprobate de parlament sub forma creditelor bugetare;
 - b) cheltuielile publice sunt cuprinse în bugetele definite în cadrul sistemului de bugete, aprobate de Parlament sub forma creditelor bugetare;
 - c) cheltuielile efectuate din bugetul trezoreriei publice fac parte din categoria cheltuielilor publice;
 - d) cheltuielile instituțiilor publice autonome fac parte din categoria cheltuielilor bugetare.
4. Clasificația administrativă a cheltuielilor publice are la bază criteriul:
 - a) instituțiilor care efectuează cheltuielile;
 - b) regiunilor administrative ale statului;
 - c) ramurilor și sectoarelor de activitate;
 - d) surselor de proveniență;
5. Conform clasificărilor financiare, cheltuielile publice se grupează în cheltuieli:
 - a) definitive – temporare – virtuale;
 - b) cu contraprestație – fără contraprestație;
 - c) curente – cheltuieli de capital;
 - d) cu contraprestație – temporare.

6. Cheltuielile de capital:
- reprezintă un consum definitiv din venitul disponibil după impozitare;
 - asigură întreținerea instituțiilor și întreprinderilor publice;
 - se concretizează în achiziționarea de bunuri de folosință îndelungată;
 - reprezintă cea mai mare parte a cheltuielilor publice.
7. Cheltuielile de transfer:
- sunt reprezentate, sub aspect economic de subvențiile acordate agenților economici pentru acoperirea unor cheltuieli de producție;
 - se prezintă sub aspect economic prin burse sau pensii;
 - se prezintă sub forma cheltuielilor administrației centrale de stat;
 - se regăsesc sub forma unor părți din cheltuielile de capital ale agenților economici.
8. Din punct de vedere al beneficiarului creditelor externe, împrumutul poate fi:
- o întreprindere privată
 - o bancă
 - guvernul
 - toate răspunsurile sunt corecte.
9. Cheltuielile fără contraprestație se prezintă sub forma:
- alocațiilor bugetare;
 - comisioanelor la garanțiile guvernamentale ale împrumuturilor publice;
 - dobânzilor la creditele acordate;
 - plăților efectuate în condițiile răscumpărărilor titlurilor de stat ajunse la scadență.
10. Sunt cheltuieli reale:
- plata anuităților;
 - cheltuielile economice;
 - cheltuielile pentru construirea de spitale și muzee;
 - cheltuielile care produc valoare adăugată și reprezintă o avansare de PIB.
11. Reprezintă cheltuieli publice negative:
- înființarea de noi întreprinderi publice;
 - cheltuielile cu întreținerea aparatului de stat;
 - modernizarea infrastructurii rutiere;
 - construirea de spitale.
12. Subvențiile de producție:
- reprezintă cheltuieli de transfer;
 - au un caracter social;
 - sunt fără contraprestație directă;
 - reprezintă o investiție brută.
13. Înscrierea cheltuielilor publice în buget se efectuează conform principiului prin care cheltuielile sunt plafoane:
- minime;
 - maxime;
 - posibile sau virtuale;
 - optime.

14. Nu reprezintă cheltuieli de transfer:
- a) primele acordate producătorilor naționali pentru ai proteja de concurența externă;
 - b) plata indemnizațiilor de șomaj;
 - c) primele pentru activitatea de export;
 - d) plata dobânzilor aferente datoriei publice externe.
15. Garanțiile acordate de stat pentru împrumuturi externe contractate de întreprinderi publice în condițiile neplății de către acestea a împrumuturilor respective, reprezintă cheltuieli:
- a) economice;
 - b) funcționale;
 - c) virtuale;
 - d) de capital.
16. Nu fac parte din cheltuielile curente ale unei unități spitalicești:
- a) cheltuielile pentru întreținere, curățenie și plata facturilor la energie electrică și telefonie;
 - b) cheltuielile pentru gospodărire;
 - c) achiziționarea de licențe și software;
 - d) cheltuielile pentru personalul de pază.
17. Nivelul cheltuielilor publice nu depinde de:
- a) structura populației pe vârste și ocupații;
 - b) creșterea rolului statului în distribuirea veniturilor la nivel național;
 - c) factori politici și sociali;
 - d) nivelul cantității de bani din circulație.
18. Nu reprezintă ajutor (financiar) direct acordat întreprinderilor de către stat:
- a) avansurile nerambursabile pentru realizarea de investiții pe baza unor bugete multianuale;
 - b) plata contribuției pentru asigurări sociale, de sănătate și șomaj;
 - c) subvențiile cu caracter economic;
 - d) împrumuturile cu dobândă subvenționată.
19. Nu reprezintă surse de finanțare a cheltuielilor pentru învățământ:
- a) bugetul local;
 - b) fondurile societăților comerciale;
 - c) bugetul asigurărilor sociale;
 - d) sumele provenind de la fondul asigurărilor de șomaj.
20. Reprezintă subvenții:
- a) deducerile personale la impozitele pe veniturile persoanelor fizice;
 - b) primele de export;
 - c) transferul de resurse financiare de la bugetul de stat la bugetele comunităților locale;
 - d) acoperirea diferenței dintre costurile mai mari ale unui produs și profitul mai mic al acestuia.
21. Participă la constituirea fondurilor private de resurse financiare:
- a) Impozitele directe;
 - b) Taxele pe consum;
 - c) cheltuielile socio-culturale și cele de sănătate;
 - d) alte elemente.

22. Reprezintă forme de redistribuire a resurselor financiare la nivel internațional:
- împrumuturile publice interne;
 - achitarea cotizațiilor la organisme financiare internaționale;
 - acordarea de împrumuturi interne;
 - primirea de donații în bunuri materiale.
23. Elasticitatea cheltuielilor publice măsoară modificarea:
- cheltuielilor publice la modificarea PIB;
 - PIB ca urmare a modificării cheltuielilor publice;
 - cheltuielilor publice curente la modificarea PIB;
 - cheltuielilor publice de capital la modificarea PIB.
24. Între principiile asigurărilor sociale din România putem identifica:
- cuprinderea obligatorie a tuturor cetățenilor în cadrul sistemului;
 - prestarea în favoarea asiguraților a unui pachet nedefinit de servicii medico-sanitare;
 - echivalența serviciilor sociale;
 - finanțarea preponderentă prin resurse de trezorerie.
25. Prin caracterul obligatoriu al impozitului se înțelege că plata acestora:
- este o sarcină impusă tuturor persoanelor fizice și/sau juridice care realizează o anumită formă de venituri;
 - este cu titlu definitiv;
 - este cu titlu nerambursabil;
 - se realizează de către suportătorul său sau de către contribuabil, după caz.
26. Evoluția impozitelor în perioada postbelică se caracterizează prin:
- creșterea acestora în mărime absolută și relativă;
 - scăderea acestora atât în mărime absolută cât și relativă;
 - scăderea numărului de plătitori;
 - diminuarea bazei de impunere.
27. Prin asietă fiscală se înțelege:
- materia supusă impunerii;
 - distincția între destinatarul impozitului și subiectul impozitului;
 - modul de așezare a impozitului;
 - unitatea de impunere.
28. Prima formulare a principiilor impunerii a fost enunțată de:
- Adam Smith;
 - David Ricardo;
 - J.B.Say;
 - J.M.Keynes.
29. Nu reprezintă un principiu de echitate fiscală:
- impunerea nediferențiată a averii și a veniturilor;
 - scutirea de la plata impozitelor a persoanelor cu venituri mici;
 - generalizarea impunerii;
 - stabilirea minimului neimpozabil.

30. Dintre sistemele de impunere utilizate în practica internațională fiscală, cel care permite în mai mare măsură respectarea echității fiscale este:
- a) Capitația și formele impozitului forfetar;
 - b) sistemul pe baza cotelor progresive compuse;
 - c) impunerea în cote progresive simple;
 - d) impunerea în cote proporționale regresive.
31. Regresivitatea este caracteristică mai ales impozitelor:
- a) indirecte;
 - b) directe;
 - c) reale;
 - d) pe sporul de avere.
32. Randamentul fiscal ridicat presupune îndeplinirea următoarelor condiții:
- a) impozitul să aibă un caracter universal;
 - b) să existe doar posibilități de evaziune fiscală licită de la impunere;
 - c) să fie elastic;
 - d) să fie stabil.
33. Prin elasticitate a impozitului se înțelege:
- a) posibilitatea de a fi adaptat în permanență nevoilor de venituri ale statului;
 - b) capacitatea acestuia de a fi stabil;
 - c) posibilitatea acestuia de a crește odată cu creșterea PIB;
 - d) scăderea acestuia la scăderea PIB cu un procent.
34. Impozitele directe:
- a) reprezintă cea mai veche formă de impunere;
 - b) sunt impozite finale;
 - c) sunt neindividualizate;
 - d) reprezintă o formă recentă de impunere.
35. Impozitele personale se întâlnesc sub forma impozitelor pe:
- a) cheltuieli;
 - b) avere;
 - c) clădiri;
 - d) capitalul bănesc individual.
36. Reprezintă impozit pe circulația averii:
- a) impozitul pe creșterea averii imobiliare;
 - b) impozitele pe succesiuni;
 - c) impozitul pe activul net;
 - d) taxa pe valoarea adăugată.
37. În cazul impozitului pe veniturile persoanelor fizice, obiectul impozabil îl formează veniturile obținute din:
- a) industrie;
 - b) comerț;
 - c) bănci;
 - d) industrie și comerț.

38. Impozitul pe veniturile persoanelor fizice se întâlnește și sub forma impozitului pe:
- venituri din cedarea folosinței bunurilor;
 - profitul unui atelier meșteșugăresc individual;
 - donatii;
 - profit.
39. Impunerea veniturilor realizate de societățile de capital se poate realiza prin impunerea:
- mai întâi a profitului total obținut de societatea de capital și apoi, separat a profitului repartizat acționarilor sub formă de dividende;
 - numai a dividendelor;
 - numai a părții de profit rămase la dispoziția societății de capital;
 - și a dividendelor.
40. Reprezintă un enunț fals:
- impozitul asupra activului net are ca obiect întreaga avere mobilă și imobilă pe care o deține un contribuabil;
 - în cazul impozitului pe succesiuni obiectul impunerii îl constituie averea primită drept moștenire de o persoană fizică;
 - în cazul impozitului pe donațiuni obiectul impozitului îl constituie averea primită drept moștenire de către o persoană;
 - impozitul pe creșterea valorii averii are ca obiect sporul de valoare pe care l-au înregistrat unele bunuri în cursul unei perioade de timp.
41. Baza de calcul a TVA o reprezintă:
- prețul de vânzare al mărfurilor;
 - perioada de impunere;
 - profitul brut al firmei;
 - costul producției.
42. Prelevările prin impozite se fac:
- cu titlu definitiv;
 - cu titlu provizoriu;
 - în proporții egale pentru fiecare contribuabil;
 - cu posibilitatea rambursării lor ulterioare.
43. Nu reprezintă o componentă a sistemului financiar public:
- bugetul de stat și bugetele locale;
 - asigurările sociale;
 - fondurile speciale extrabugetare;
 - creditul bancar.
44. Execuția de casă a bugetelor asigurărilor sociale de stat are loc la:
- orice bancă comercială;
 - Ministerul Finanțelor
 - Guvern;
 - Trezoreria finanțelor statului.

45. Impozitul pe hârtiile de valoare reprezintă un impozit:
- a) pe creșterea averii;
 - b) pe circulația averii;
 - c) un impozit real;
 - d) un impozit pe venit.
46. Prelevările publice cu titlu definitiv sunt reprezentate de:
- a) taxe și impozite;
 - b) subscrierile la împrumuturile de stat;
 - c) ajutoare;
 - d) depunerile la bănci de stat.
47. Participarea statului la formarea brută a capitalului reprezintă:
- a) un consum definitiv de produs intern brut;
 - b) o avansare de produs intern brut;
 - c) atât consum definitiv cât și o avansare de PIB;
 - d) un consum curent de PIB.
48. Sunt resurse ale unei națiuni:
- a) PIB;
 - b) formarea neta a capitalului;
 - c) exporturile;
 - d) formarea brută a capitalului.
49. Sporirea volumului încasărilor din impozite se poate realiza prin:
- a) creșterea numărului persoanelor ce plătesc cote diminuate și micșorarea cotelor de impunere;
 - b) extinderea bazei de impunere;
 - c) micșorarea cotelor de impunere și diminuarea bazei de impunere;
 - d) diminuarea celor trei elemente mai sus menționate.
50. Sursa impozitului se referă la:
- a) persoana fizică și juridică desemnată să-l plătească;
 - b) materia supusă impunerii;
 - c) destinatarul impozitului;
 - d) din ce anume se plătește impozitul.
51. Contribuțiile pentru asigurările sociale reprezintă:
- a) venituri din capital;
 - b) venituri fiscale;
 - c) venituri nefiscale;
 - d) sursă de finanțare pentru ajutoarele de șomaj.
52. Garanțiile acordate de stat pentru împrumuturile externe contractate de companii naționale reprezintă cheltuieli:
- a) funcționale;
 - b) virtuale;
 - c) de capital;
 - d) fixe și variabile.

53. Taxele pe valoarea adăugată nu se datorează pentru:
- a) sume datorate statului pentru circulația hârtiilor de valoare;
 - b) închirierea de bunuri;
 - c) achiziționarea unor bunuri importate pentru a se evita dubla impunere internațională;
 - d) achiziționarea unor bunuri exportate pentru a evita dubla impunere internațională.
54. Este fals enunțul:
- a) impozitele indirecte afectează în general pe cei cu venituri mici;
 - b) impozitele asupra consumului nu țin seama de principiul echității fiscale;
 - c) impozitele indirecte au un caracter regresiv;
 - d) impozitele indirecte sunt suportate de comercianți.
55. Nu reprezintă o afirmație adevărată :
- a) nivelul optim al fiscalității este acela la care nu este afectată creșterea PIB și puterea de cumpărare a populației;
 - b) echitatea fiscală cere ca impunerea să fie generală;
 - c) randamentul fiscal este ridicat dacă cheltuielile legate de așezarea impozitului sunt scăzute;
 - d) impozitele indirecte se calculează cu cote progresive în tranșe.
56. Impozitele personale se mai numesc impozite:
- a) obiective;
 - b) subiective;
 - c) reale;
 - d) indirecte.
57. Impozitele directe se:
- a) stabilesc nominal;
 - b) stabilesc indirect;
 - c) percep doar din vânzarea unor bunuri;
 - d) stabilesc doar pentru persoanele juridice.
58. După scopul urmărit impozitele se clasifică în impozite:
- a) financiare-impozite de ordine;
 - b) permanente-impozite incidentale;
 - c) pe venit-impozite pe avere;
 - d) directe-impozite indirecte.
59. Impozitele personale se împart în:
- a) impozite pe venit-impozite pe avere;
 - b) taxe de consumație-taxe vamale;
 - c) impozit funciar-impozit pe clădiri;
 - d) impozite pe activități industriale-impozite pe capitalul mobilier.
60. De regulă, în țările în curs de dezvoltare:
- a) ponderea impozitelor directe o depășește pe cea a celor indirecte;
 - b) ponderea impozitelor indirecte o depășește pe cea a celor directe;
 - c) impozitele indirecte sunt mai greu de colectat;
 - d) veniturile din capital le depășesc pe cele fiscale.

61. În țările dezvoltate, cel mai important impozit indirect este reprezentat de:
- a) taxele de consumație;
 - b) taxele vamale;
 - c) taxele de timbru;
 - d) monopolurile fiscale.
62. Opțiunea statelor în curs de dezvoltare dar și a celor dezvoltate pentru utilizarea impozitelor indirecte ca principală sursă a veniturilor fiscale are la bază:
- a) nivelul ridicat al veniturilor și averilor persoanelor fizice și juridice;
 - b) randamentul ridicat al impozitelor pe venit;
 - c) costul relativ scăzut al percepției impozitelor directe;
 - d) comoditatea impunerii.
63. Nu caracterizează impozitele indirecte:
- a) cotele acestora nu sunt diferențiate în funcție de venitul, averea sau situația personală a celor care cumpără;
 - b) afectează în cea mai mare măsură pe cei cu venituri mari pentru că aceștia cumpără mai mult;
 - c) ponderea acestora în venituri este cu atât mai mare cu cât veniturile realizate sunt mai mici;
 - d) au un caracter regresiv.
64. Impozitele indirecte nu se caracterizează prin aceea că:
- a) în perioadele de creștere economică au un randament fiscal ridicat;
 - b) manifestă o sensibilitate ridicată față de conjunctura economică;
 - c) se prezintă sub forma taxelor de consumație, monopolurilor nefiscale și a taxelor vamale;
 - d) au un caracter benevol, după unii economiști.
65. În legătură cu taxele de consumație nu se poate afirma că:
- a) sunt impozite indirecte care se includ în prețul de vânzare al mărfurilor.
 - b) îmbracă forma taxelor de consumație pe produs și a taxelor generale pe vânzări.
 - c) taxele generale pe vânzări se percep numai asupra bunurilor de consum.
 - d) accizele se instituie de regulă asupra unor produse cu cerere inelastică la preț pentru a avea un randament fiscal ridicat.
66. Taxele de consumație pe produs se calculează:
- a) în sumă fixă pe unitatea de măsură;
 - b) pe baza unor cote procentuale aplicate asupra profitului obținut;
 - c) în sumă variabilă pe unitatea de măsură;
 - d) pe cote procentuale pe costul de producție.
67. Din punct de vedere al verigii (unitatea producătoare, unitatea comerțului cu amănuntul sau cu ridicata) la care se încasează impozitul pe cifra de afaceri, acesta se întâlnește sub forma:
- a) impozitului cumulativ;
 - b) accizelor;
 - c) impozitului pe vânzare;
 - d) impozitului pe profitul unității producătoare.

68. Impozitul unic pe cifra de afaceri:
- a) se încasează doar o singură dată;
 - b) se încasează pe fiecare verigă între producător și consumator;
 - c) se întâlnește sub forma accizelor;
 - d) se mai numește și impozit în cascadă.
69. Impozitul pe cifra de afaceri brută:
- a) reprezintă una din formele de clasificare a impozitului pe cifra de afaceri după criteriul unității producătoare;
 - b) are un randament fiscal ridicat;
 - c) conduce la o aplicare regresivă a impozitului;
 - d) este un impozit larg utilizat în practica internațională.
70. Impozitul pe cifra de afaceri netă:
- a) se aplică numai asupra diferenței dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare;
 - b) este un impozit cumulativ;
 - c) este puțin folosit în practica internațională ;
 - d) are ca efect concentrarea producției.
71. Cota de impozit, în cazul T.V.A., nu se calculează asupra:
- a) valorii adăugate în fiecare stadiu parcurs de la producător la consumator;
 - b) prețului de vânzare din stadiul respectiv;
 - c) costului bunului respectiv;
 - d) valorii serviciilor prestate.
72. La baza aplicării TVA, conform principiului originii, se impozitează:
- a) valoarea care este adăugată tuturor bunurilor autohtone, inclusiv celor care vor fi ulterior exportate;
 - b) toate bunurile inclusiv cele importate;
 - c) mai puțin exporturile, care vor fi scutite;
 - d) numai valoarea bunurilor intermediare.
73. La baza aplicării TVA, conform principiului destinației, se impozitează:
- a) întreaga valoare adăugată, atât în țară cât și în afară, pentru toate bunurile destinate consumului țării respective;
 - b) mai puțin exporturile, care sunt scutite de plată;
 - c) exporturile, dar nu și importurile;
 - d) doar valoarea bunurilor de folosință îndelungată.
74. Este corect enunțul:
- a) Țările UE au optat, în calcularea TVA-ului pentru principiul destinației;
 - b) Țările UE au optat, în calcularea TVA-ului pentru principiul originii;
 - c) TVA este vărsată la buget de consumatorul final;
 - d) suportătorul TVA este comerciantul bunului sau serviciului.
75. Reprezintă un avantaj al aplicării TVA faptul că:
- a) are caracter neutru față de comerțul exterior;
 - b) reprezintă o sursă instabilă de venituri;
 - c) poate fi încasată mai greu de către stat și cu cheltuieli reduse pentru acesta;
 - d) poate fi aplicată opțional, la alegerea consumatorului.

76. Reprezintă o caracteristică a taxelor vamale faptul că:
- a) pot fi percepute doar asupra exportului și tranzitului de mărfuri;
 - b) aplicarea lor asupra exportului poate avea drept scop prelucrarea materiilor prime în țara care dorește să exporte respectivele produse;
 - c) în cazul taxelor vamale la import acestea au rolul unor impozite de cotizație;
 - d) au aceeași mărime, indiferent de natura produselor importate.
77. După forma de exprimare taxele vamale pot fi:
- a) ad-valorem și sub forma contingentelor la importuri;
 - b) specifice și nespecifice;
 - c) compuse și sub forma restricțiilor de calitate;
 - d) ad-valorem, specifice și compuse.
78. Deosebiri între impozite și taxe constau în aceea că impozitele:
- a) au caracter obligatoriu;
 - b) sunt cu titlu nerambursabil;
 - c) nu presupun dreptul plătitorului de a beneficia de o contraprestație;
 - d) impun urmărirea în caz de neplată.
79. Taxele ca formă a impozitelor indirecte pot fi întâlnite sub forma taxelor:
- a) de notariat și a amenzilor;
 - b) consulare și de utilizare a bunurilor publice;
 - c) vamale și a taxelor directe;
 - d) de notariat, consulare și vamale.
80. Taxele nu pot fi încasate:
- a) în numerar;
 - b) prin aplicarea de timbre fiscale;
 - c) în sume fixe;
 - d) în procente trimestriale diferențiate.
81. Alegeți varianta adevărată:
- a) cheltuielile bugetare sunt reprezentate prin creditele bugetare ce sunt plafoane minime;
 - b) în aprobarea bugetului, golurile temporare de casă se acoperă prin emisiune monetară;
 - c) de regulă impozitele indirecte sunt venituri ale administrației centrale de stat;
 - d) bonurile de tezaur reprezintă titluri de credit prin care se pot finanța investiții pe termen lung.
82. Spre deosebire de veniturile fiscale cele nefiscale au o pondere mai redusă în venituri bugetare deoarece:
- a) sunt venituri extraordinare;
 - b) modul lor de așezare și percepere este inequitabil;
 - c) ponderea sectorului public este mai redusă;
 - d) cotele de impunere sunt mai reduse decât în cazul impozitelor directe.
83. Bugetul de stat:
- a) nu poate funcționa cu excedent;
 - b) nu poate funcționa cu deficit;
 - c) nu este un act de previziune macroeconomică pe 3 ani;
 - d) are un caracter obligatoriu.

84. Nu reprezintă o resursă publică financiară internă:
- a) taxele notariale;
 - b) emisiunea monetară;
 - c) salariile personalului din instituții bugetare;
 - d) accizele.
85. Bugetul de stat cuprinde:
- a) numai bugetul asigurărilor sociale;
 - b) numai bugetele locale;
 - c) numai bugetele fondurilor speciale;
 - d) și bugetele locale.
86. Nu reprezintă un principiu bugetar:
- a) anualitatea;
 - b) universalitatea;
 - c) unitatea;
 - d) echitatea fiscală.
87. Prin anualitate a bugetului se înțelege:
- a) perioada de timp în care se întocmește și se aprobă bugetul;
 - b) perioada de timp în care se încasează veniturile și se efectuează cheltuielile;
 - c) realizarea unor legi - program cu scadență la un an dar care pot fi prelungite pe termen nelimitat până la realizarea unor proiecte;
 - d) execuția contului de casă al bugetului.
88. În sistemele de gestiune bugetară:
- a) principiul universalității bugetului este respectat cu strictețe;
 - b) la finele anului bugetar bugetul se închide automat;
 - c) veniturile neîncasate și cheltuielile neefectuate pot fi realizate într-un interval de 3–6 luni de la expirarea anului bugetar;
 - d) contul de execuție bugetară se încheie după doi ani de la închiderea bugetului pentru a permite Curții de Conturi realizarea controlului bugetar.
89. În sistemele de exercițiu bugetar:
- a) la început funcționează doar bugetul anului expirat, urmând ca după încheierea perioadei de 3-6 luni să intre în funcțiune doar bugetul anului în curs;
 - b) funcționează doar bugetul anului în curs;
 - c) încasările veniturilor și realizarea cheltuielilor bugetare se reflectă în contul de încheiere al execuției bugetului anului în care au fost prevăzute și autorizate;
 - d) încasările veniturilor și realizarea cheltuielilor bugetare se reflectă în contul de încheiere al execuției bugetului anului în care au fost realizate.
90. În conformitate cu principiul universalității:
- a) veniturile și cheltuielile se înscriu în buget în sumele lor totale, brute;
 - b) se poate accepta compensarea între veniturile și cheltuielile proprii;
 - c) veniturile și cheltuielile se înscriu cu soldul;
 - d) veniturile se alocă egal pe ramuri economice.

91. În cadrul bugetelor mixte nu se pot înscrie cu soldul:
- a) subvențiile către întreprinderile publice;
 - b) veniturile de la întreprinderile publice;
 - c) subvențiile în completare ale unei universități;
 - d) cheltuielile de capital.
92. Conturile speciale de trezorerie:
- a) reprezintă un venit la bugetul de stat;
 - b) evidențiază plăți fără caracter definitiv;
 - c) evidențiază plăți cu caracter definitiv;
 - d) reprezintă o expresie a principiului unității bugetare.
93. Bugetele anexe:
- a) reprezintă o categorie de bugete autonome;
 - b) fac parte din conturile speciale de trezorerie;
 - c) sunt corelate cu bugetul general al statului prin aceea că soldul lor figurează la partea de venituri sau de cheltuieli a bugetului de stat;
 - d) constituie o expresie a principiul neafectării veniturilor bugetare.
94. Se admit abateri de la principiul neafectării veniturilor bugetare în cadrul bugetelor:
- a) extraordinare și doar echilibrate;
 - b) anexe și doar deficitare;
 - c) autonome și doar excedentare;
 - d) extraordinare, anexe și autonome.
95. Conform principiului specializării bugetare:
- a) veniturile bugetare trebuie înscrise în buget pe surse de proveniență;
 - b) creditele bugetare se înscriu în buget pe categorii de ordonatori;
 - c) veniturile încasate se depersonalizează;
 - d) nu se poate realiza o concordanță deplină între mărimea unui venit și nivelul cheltuielilor ce urmează a fi finanțate.
96. Este un enunț adevărat:
- a) în sistemul de exercițiu bugetar la sfârșitul anului calendaristic se închide automat bugetul;
 - b) potrivit principiului specializării bugetare cheltuielile și veniturile se grupează în conformitate cu clasificția bugetară;
 - c) golerile temporare de casă apărute în execuția bugetului se pot acoperi pe seama bonurilor de tezaur cu scadență la 2 ani;
 - d) abaterile de la principiile unității bugetare și neafectării veniturilor nu sunt acceptate în sistemele de gestiune bugetară.
97. Bugetul asigurărilor sociale de stat este o componentă a:
- a) bugetului de stat;
 - b) bugetului public național;
 - c) trezoreriei publice;
 - d) bugetelor locale.
98. Elaborarea și administrarea bugetului asigurărilor sociale de stat se realizează de către :
- a) Ministerul Finanțelor;
 - b) Ministerul Muncii și Protecției sociale;
 - c) Guvern;
 - d) Oficiile județene de pensii.

99. Resursele bugetului de stat pot fi repartizate:
- a) doar către servicii publice generale;
 - b) numai spre cheltuieli socioculturale;
 - c) în totalitate pentru acțiuni economice;
 - d) și către servicii publice generale.
100. În general, în țările dezvoltate statul:
- a) preia o mai mică parte din PIB la dispoziția sa prin intermediul impozitelor;
 - b) preia o mai mare parte din PIB la dispoziția sa prin intermediul impozitelor;
 - c) nu preia decât impozite nefiscale;
 - d) preia doar prin intermediul veniturilor curente o parte din PIB.
101. Este un principiu de politică financiară a impunerii:
- a) randamentul fiscal ridicat;
 - b) stabilirea minimului impozabil;
 - c) generalitatea impunerii;
 - d) realizarea impulsiei unor ramuri economice.
102. Nu reprezintă o noțiune echivalentă:
- a) subiectul impozitului – contribuabil;
 - b) suportătorului impozitului – destinatarul impozitului;
 - c) obiectul impunerii – persoana fizică sau juridică obligată prin lege să plătească un impozit;
 - d) sursa impozitului – din ce anume se plătește impozitul.
103. Nu reprezintă un principiu al impunerii:
- a) comoditatea percepției impozitelor;
 - b) randamentul impozitelor;
 - c) justetea impunerii;
 - d) fiscalitatea fixă în mărime absolută.
104. Este un principiu al echității fiscale:
- a) stabilirea minimului impozabil în privința impozitelor directe și a celor indirecte;
 - b) principiul randamentului impozitelor;
 - c) principiul comodității percepției impozitelor;
 - d) generalitatea impunerii.
105. Reprezintă un impozit real impozitul:
- a) pe venit;
 - b) pe avere;
 - c) funciar;
 - d) pe hârtiile de valoare.
106. Nu sunt subiecte ale impozitului pe venit:
- a) persoanele fizice;
 - b) persoanele juridice (societăți de capital);
 - c) băncile;
 - d) bunurile economice.
107. În cadrul impozitelor pe venitul persoanelor juridice nu se pot impune:
- a) dividendele;
 - b) profitul total obținut de societatea de capital;
 - c) profitul rămas după acordarea dividendelor;
 - d) profitul net.

108. Impozitele pe avere nu îmbracă forma impozitelor:
- a) asupra averii propriu-zise;
 - b) pe circulația averii;
 - c) pe sporul de avere;
 - d) pe averea distrusă.
109. Impozitul asupra activului net are ca obiect:
- a) donațiile;
 - b) activul mobil;
 - c) circulația averii;
 - d) succesiunea.
110. În țările slab dezvoltate impozitele:
- a) directe nu există;
 - b) directe sunt mai mari decât cele indirecte;
 - c) indirecte, de regulă, sunt mai mari decât cele directe;
 - d) directe coincid în mărime relativă cu cele indirecte.
111. Resursele de trezorerie sunt:
- a) resurse pentru acoperirea temporară a deficitului pe termen mediu al bugetului de stat;
 - b) împrumuturi pe termen de până la un an contractate pe piața de capital prin vânzarea de obligațiuni denominate în dolari sau euro;
 - c) resurse cu caracter temporar;
 - d) resurse nerambursabile.
112. Rata fiscalității evidențiază:
- a) totalul veniturilor fiscale, realizate într-un an din impozite și taxe;
 - b) diferența dintre PIB și cheltuielile ce au ca sursă impozitele și taxele;
 - c) raportul dintre totalul veniturilor fiscale și PIB;
 - d) raportul dintre veniturile fiscale și cheltuieli.
113. Veniturile extraordinare care concură la acoperirea deficitului bugetar sunt:
- a) impozitele locale;
 - b) împrumuturile interne și externe;
 - c) taxele indirecte;
 - d) donațiile.
114. Nu reprezintă caracteristici ale impozitelor directe:
- a) caracterul nominativ;
 - b) regresivitatea;
 - c) plata la termene precise și obligatorie;
 - d) prezența lor în economie sub forma impozitelor personale și reale.
115. Clasificația administrativă a cheltuielilor publice are la bază criteriul:
- a) instituțiilor care efectuează cheltuielile;
 - b) cheltuielilor curente;
 - c) ramurilor și sectoarelor de activitate;
 - d) momentului în care se efectuează cheltuielile publice.

116. Conform clasificăției financiare, cheltuielile publice se grupează în cheltuieli:
- a) definitive – temporare – virtuale;
 - b) cu contraprestație – fără contraprestație;
 - c) curente – cheltuieli de capital;
 - d) privind serviciile publice – cheltuieli de transfer.
117. Un nivel optim al fiscalității poate fi acela în care:
- a) ponderea impozitelor directe și indirecte este aproximativ aceeași;
 - b) nu este afectată creșterea PIB;
 - c) crește baza de impunere și cresc cotele procentuale;
 - d) mărirea impozitelor se apropie de 80%.
118. Este o afirmație adevărată, aceea că:
- a) impozitele personale se stabilesc asupra venitului în legătură cu situația personală a subiectului impozitului;
 - b) la stabilirea impozitului pe clădiri se are în vedere și situația personală a contribuabilului;
 - c) impozitele indirecte nu vizează cheltuielile sau consumul;
 - d) CAS se datorează numai de angajați.
119. CAS-ul reprezintă:
- a) un venit adițional;
 - b) un venit fiscal;
 - c) un venit nefiscal;
 - d) o subvenție primită de la unitățile cotizante.
120. Este adevărat enunțul:
- a) principiul unității bugetului se referă la faptul că toate veniturile și cheltuielile statului trebuie cuprinse într-un singur buget;
 - b) cheltuielile pentru protecția socială și cele pentru securitatea socială desemnează aceeași categorie de cheltuieli;
 - c) principiul neafectării veniturilor bugetare se referă la faptul că un venit odată încasat se administrează pe ordonatori de credite;
 - d) bugetul de stat se elaborează ca proiect doar de puterea legislativă.
121. Este fals enunțul:
- a) ordonatorii principali de credite la nivel central sunt miniștrii;
 - b) ordonatorul este persoana care are dreptul de a repartiza creditele bugetare;
 - c) principiul realității bugetare impune ca toate veniturile și cheltuielile să poarte de la starea reală a economiei;
 - d) prefecții sunt ordonatori principali de credite la nivel central.
122. Alegeți varianta falsă:
- a) execuția de casă a bugetului se face atât prin intermediul sistemului bancar cât și prin Trezoreria publică;
 - b) bugetul public este sinonim cu bugetul economiei naționale;
 - c) veniturile din capital sunt veniturile realizate din valorificarea unor proprietăți ale statului;
 - d) în cazul impozitelor indirecte suportatorul impozitului diferă de plătitor.

123. Pentru evaluarea materiei impozabile se folosește metoda:
- a) evaluarea indirectă-prin care valoarea materiei impozabile se declară de către o terță persoană;
 - b) evaluarea forfetară;
 - c) evaluarea directă – prin care organele fiscale stabilesc valoarea materiei impozabile pe baza datelor avute la dispoziție;
 - d) evaluarea administrativă – prin care organele fiscale de comun acord cu subiectul impozitului atribuie o anumită valoare materiei impozabile.
124. Stopajul la sursă este o metodă care vizează:
- a) evaluarea materiei impozabile;
 - b) determinarea cuantumului impozabil;
 - c) perceperea impozitului;
 - d) determinarea plătitorului.
125. Nu reprezintă venituri nefiscale:
- a) vărsămintele de la instituțiile publice;
 - b) vărsămintele din profitul net al regiilor autonome;
 - c) veniturile din concesiuni;
 - d) contribuțiile salariaților firmelor private la asigurările sociale de sănătate.
126. Funcția de repartitie a finanțelor publice vizează:
- a) constituirea și controlul fondurilor;
 - b) constituirea și distribuirea fondurilor;
 - c) controlul fondurilor;
 - d) dimensiunea transferurilor de valoare și a materiei impozabile.
127. Între facilitățile fiscale întâlnite la stabilirea mărimii obiectului impozabil este și:
- a) stabilirea minimului neimpozabil numai în cazul impozitelor directe;
 - b) atribuirea unei valori obiectului impozabil de către organele fiscale doar cu acordul subiectului impozabil;
 - c) evaluarea materiei impozabile pe baza declarației angajatorului;
 - d) vărsarea impozitului pe salariu de către angajator la administrațiile financiare.
128. Nu reprezintă o formele de redistribuire a resurselor financiare la nivel internațional:
- a) împrumuturile publice interne;
 - b) achitarea cotizațiilor la organisme financiare internaționale;
 - c) acordarea de împrumuturi externe;
 - d) primirea de ajutoare externe.
129. Caracterul obligatoriu al impozitului înseamnă că:
- a) obligația tuturor autorităților publice și locale de a institui impozite;
 - b) obligația tuturor persoanelor fizice și juridice de a plăti impozite;
 - c) obligația prin lege a persoanelor fizice și juridice de a plăti impozite dacă activitățile pe care le realizează sunt impozabile;
 - d) plata impozitului este obligatorie indiferent de activitatea desfășurată.
130. La stabilirea impozitului pe venit nu se ia în considerare de către autoritățile fiscale:
- a) starea civilă a plătitorului;
 - b) averea de care dispune acesta;
 - c) numărul de persoane aflate în întreținere;
 - d) venitul realizat într-un an fiscal.

131. După eșalonul la care se constituie, fondurile de resurse financiare se împart în:
- a) fonduri de consum, rezervă și asigurare;
 - b) fonduri la nivel central, mediu, și microeconomic;
 - c) fonduri aflate în proprietate publică sau privată;
 - d) prelevări cu titlu definitiv, rambursabil sau nerambursabil.
132. După destinația avută fondurile publice pot fi fonduri:
- a) de înlocuire și dezvoltare, consum, rezervă și asigurare;
 - b) rambursabile;
 - c) la nivel microeconomic;
 - d) cu titlu definitiv.
133. Cheltuielile publice neconsolidate nu sunt reprezentate de cheltuielile:
- a) administrației publice centrale;
 - b) subdiviziunilor politice și administrative
 - c) colectivităților locale;
 - d) publice totale minus transferurile între administrațiile publice locale sau centrale.
134. Bursele și ajutoarele sociale reprezintă cheltuieli:
- a) administrative;
 - b) privind serviciile publice;
 - c) de transfer;
 - d) curente pentru unitățile respective.
135. Cheltuielile pentru formarea brută de capital sunt reprezentate de:
- a) subvențiile de exploatare;
 - b) transferurile curente;
 - c) investițiile brute;
 - d) subvențiile costurilor de producție.
136. Este un principiu al dreptului la pensie:
- a) impozabilitatea;
 - b) prescriptibilitatea;
 - c) imprescriptibilitatea;
 - d) cesibilitatea.
137. Principalele ajutoare financiare directe ale statului sunt:
- a) subvențiile;
 - b) împrumuturi garantate de stat;
 - c) avantajele fiscale;
 - d) scutirea de plata impozitului pe profit pe o perioadă de timp determinată.
138. Principalele ajutoare financiare indirecte ale statului sunt:
- a) împrumuturile cu dobândă subvenționată;
 - b) împrumuturile garantate de stat;
 - c) investițiile;
 - d) subvențiile.

139. Subvențiile, ca ajutoare financiare directe acordate agenților economici interni pot fi:
- a) subvenții fiscale;
 - b) subvenții de exploatare;
 - c) sociale;
 - d) de import.
140. În cadrul resurselor publice ponderea cea mai mare o dețin:
- a) veniturile nefiscale;
 - b) veniturile fiscale;
 - c) veniturile din capital;
 - d) resursele fondurilor speciale.
141. Finanțarea de bază a instituțiilor de stat se realizează din:
- a) donații;
 - b) subvenții;
 - c) venituri proprii;
 - d) resursele de la buget.
142. În majoritatea țărilor, veniturile publice curente cresc:
- a) mai repede decât PIB;
 - b) mai încet decât PIB;
 - c) în același ritm cu cheltuielile publice ținând seama ca bugetele statelor sunt de regulă în echilibru;
 - d) mai repede decât cheltuielile publice.
143. Emisiunea bănească reprezintă:
- a) un venit extraordinar;
 - b) un împrumut intern;
 - c) un venit fiscal;
 - d) un venit ordinar.
144. Pentru împrumuturile contractate pe piața internă se emit:
- a) bonuri de tezaur;
 - b) acțiuni;
 - c) librete de economii;
 - d) cecuri.
145. Împrumuturile de stat externe nu se folosesc pentru:
- a) acoperirea deficitului bugetar;
 - b) scopuri productive;
 - c) acoperirea unor dobânzi la împrumuturile vechi;
 - d) echilibrarea trezoreriei.
146. Suma înscrisă pe titlul unui împrumut de stat se numește:
- a) valoare reală;
 - b) cursul titlului;
 - c) valoare nominală ;
 - d) cotație.

147. Pentru împrumuturile pe termen lung se emit:
- a) bonuri de tezaur;
 - b) certificate de trezorerie;
 - c) polițe de tezaur;
 - d) obligațiuni.
148. Datoria publică a țărilor dezvoltate provine în cea mai mare proporție:
- a) din surse interne;
 - b) din resurse externe;
 - c) de la organismele financiare internaționale;
 - d) de la agenți economici externi.
149. Instrumentele datoriei publice externe a României nu includ:
- a) împrumuturi primite de la guvernele altor state;
 - b) titlurile de stat eliberate în valute;
 - c) împrumuturi sindicalizate;
 - d) creditele bancare ale populației.
150. Rambursarea creditelor nu se face:
- a) în cote egale;
 - b) în cote inegale;
 - c) într-o singură tranșă;
 - d) doar în mai multe tranșe.
151. Din punct de vedere al beneficiarului creditelor externe, împrumutatul nu poate fi:
- a) întreprindere privată;
 - b) bancă;
 - c) guvern;
 - d) persoană fizică.
152. Din punct de vedere al creditorului, creditele externe nu pot fi acordate de:
- a) întreprinderi furnizoare;
 - b) bănci;
 - c) organisme financiare internaționale;
 - d) numai de către bănci.
153. Impozitele indirecte:
- a) au caracter echitabil pentru toți consumatorii fiind nediscriminatorii;
 - b) au caracter regresiv;
 - c) se stabilesc în cote progresive asupra prețului de vânzare al mărfurilor;
 - d) prezintă inelasticitate a încasărilor față de conjunctura economică.
154. Este un enunț adevărat:
- a) impozitele indirecte reprezintă cea mai veche formă de impunere;
 - b) impozitele indirecte au un caracter echitabil pentru că prevăd un minim neimpozabil;
 - c) impozitele indirecte manifestă sensibilitate față de conjunctura economică;
 - d) taxele vamale reprezintă cel mai important impozit indirect.

155. Împrumuturile de stat :
- a) pot avea uneori un caracter obligatoriu;
 - b) în mod normal se bazează pe principiul nerambur-sabilității;
 - c) sunt utilizate pe baza principiului specializării bugetare;
 - d) au ponderea cea mai mare în bugetul de stat alături de veniturile din impozitele directe.
156. Destinația împrumuturilor de stat nu este impusă de necesitățile de:
- a) trezorerie;
 - b) echilibru bugetar;
 - c) goluri temporare de casă;
 - d) consum privat de bunuri și servicii.
157. Reprezintă un enunț adevărat :
- a) cheltuielile curente reprezintă un avans de PIB;
 - b) cheltuielile publice sunt acele cheltuieli făcute prin intermediul instituțiilor publice (aparat de stat, instituții socio-culturale, armată, ordine internă și siguranță națională, cercetare științifică) acoperite fie de la buget, fie din fondurile extrabugetare sau de la bugetele proprii ale instituțiilor, pe seama veniturilor obținute de acestea ca și cheltuielile efectuate din fondul trezoreriei publice;
 - c) cheltuielile bugetare se referă numai la acele cheltuieli care se acoperă de la bugetul de stat;
 - d) cheltuielile definitive sunt evidențiate în conturile speciale ale trezoreriei.
158. Bugetele locale fac parte din:
- a) bugetul de stat;
 - b) bugetul general consolidat;
 - c) bugetul trezoreriei publice;
 - d) resursele locale ale comunităților teritoriale.
159. Bugetul asigurărilor sociale de stat este o componentă a:
- a) bugetului de stat;
 - b) bugetului general consolidat;
 - c) trezoreriei publice;
 - d) bugetelor locale.
160. Impozitele de ordine au drept scop :
- a) asigurarea unor resurse curente obișnuite pentru bugetul de stat;
 - b) asigurarea unor resurse curente și în același timp disciplinarea persoanelor fizice și juridice în ceea ce privește plata acestora;
 - c) realizarea unor obiective nefiscale și limitarea unor activități;
 - d) eliminarea, prin cota redusă de impozitare a evaziunii fiscale.
161. Trezoreria statului reprezintă:
- a) un serviciu public însărcinat cu gestiunea fondurilor private și publice;
 - b) un serviciu public însărcinat cu asigurarea unui echilibru permanent dintre încasările generatoare de lichidități și plățile exigibile, între veniturile publice și cheltuielile publice;
 - c) un serviciu public independent însărcinat cu finanțarea deficitului bugetar;
 - d) o bancă în care statul este acționar majoritar al cărei scop este asigurarea gestionării datoriei publice și finanțarea deficitului bugetar.

162. Principiile care stau la baza exercitării funcțiilor clasice ale trezoreriei sunt:
- a) centralizarea și gestiunea fondurilor publice și private;
 - b) descentralizarea și gestionarea fondurilor publice și private;
 - c) centralizarea și descentralizarea fondurilor publice;
 - d) asigurarea resurselor financiare funcționării economiei naționale și centralizării fondurilor publice.
163. Prin apariția trezoreriei publice:
- a) au fost create condițiile separării finanțelor publice de cele private;
 - b) s-a putut asigura realizarea controlului în etapa elaborării proiectului de buget;
 - c) s-a putut realiza controlul operațiunilor impuse de emisiunea monetară ale Băncii centrale;
 - d) statul a devenit agent economic specializat în tranzacții monetare.
164. În cadrul trezoreriei publice, „*gestionarea fondurilor de resurse financiare în timp*” se referă la:
- a) ajustarea în timp a încasărilor cu cheltuielile publice și private, împrumutând pe termen scurt;
 - b) obligativitatea anuală și pe mai mulți ani a încasărilor și cheltuielilor bugetare de a fi trecute în conturi speciale de trezorerie;
 - c) asigurarea realizării cheltuielilor bugetare în caz de goluri temporare de casă prin împrumuturi pe termen lung;
 - d) asigurarea prin „conturi speciale” a posibilității efectuării cheltuielilor publice cu caracter provizoriu și/sau multianual.
165. Este un enunț adevărat în privința trezoreriei publice:
- a) gestionarea în spațiu a fondurilor se referă la asigurarea resurselor financiare pe termen scurt în caz de goluri temporare de casă;
 - b) gestionarea în timp se realizează prin compensații între casierile din teritoriu și cea centrală;
 - c) gestionarea în spațiu a fondurilor presupune ținerea unei contabilități a mișcării fondurilor publice între diferitele casierii din teritoriu;
 - d) conform principiilor de funcționare ale trezoreriei, încasările și plățile cu caracter provizoriu se contabilizează în cadrul veniturilor și cheltuielilor publice.
166. În calitate de casier al statului, trezoreria:
- a) are ca sarcină emisiunea titlurilor de împrumut public și privat;
 - b) gestionarea datoriei agenților economici privați;
 - c) urmărește asigurarea de lichidități suficiente pentru realizarea plăților;
 - d) efectuează un mare număr de încasări și plăți între agenții economici privați.
167. Pentru echilibrarea trezoreriei, se poate recurge la:
- a) utilizarea fondurilor financiare externe;
 - b) apelarea la împrumuturi pe termen lung;
 - c) emisiunea de bonuri de tezaur;
 - d) emisiunea de bilete de bancă.
168. Bonurile de tezaur „*în formular*”:
- a) sunt plasate în public la ghișeu deschis;
 - b) se emit cu limitarea nivelului împrumutului;
 - c) sunt bonuri cumpărate de instituții financiare;
 - d) reprezintă cea mai ieftină modalitate de împrumut pentru stat.

169. Pentru a influența masa subscrierilor, politica de emisiune a bonurilor de tezaur cuprinde mecanismul:
- a) plafonului - prin care se stabilește o anumită proporție de către autoritatea monetară, ca procent din disponibilitățile băncilor, care poate fi plasată în bonuri de tezaur;
 - b) coeficientului de buget – prin care se stabilește un raport între activele lichide ale băncilor și ansamblul resurselor;
 - c) rezervelor obligatorii – prin care băncile conservă o sumă fixă, stabilită prin lege la banca centrală;
 - d) emisiunii de bonuri în raport cu nivelul resurselor bugetare – prin care se stabilește o sumă globală de împrumut prin intermediul bonurilor de tezaur.
170. Avansurile acordate de banca de emisiune trezoreriei publice:
- a) constituie o emisiune monetară fără acoperire;
 - b) sunt neinflaționiste;
 - c) se aprobă prin lege;
 - d) reprezintă o modalitate foarte des utilizată de trezoreria publică pentru acoperirea golurilor de tezaur fiind din punct de vedere al eficienței foarte ieftină.
171. Mecanismul de funcționare al trezoreriei se caracterizează prin aceea că:
- a) funcționarea sa se bazează pe sistemul trezoreriei centrale și pe cel al trezoriilor locale;
 - b) trezoriile municipiilor au cont corespondent deschis la BCR;
 - c) contul general al trezoreriei poate funcționa cu sold debitor;
 - d) acoperirea soldului debitor al trezoreriei se poate face și prin acordarea de împrumuturi de la BNR
172. După scopul urmărit la introducerea lor, impozitele se clasifică în:
- a) reale-personale;
 - b) directe – indirecte;
 - c) permanente – incidentale;
 - d) financiare – de ordine.
173. Impozitele și taxele locale în România se stabilesc de către:
- a) consiliile județene;
 - b) consiliile statelor membre ale federației;
 - c) Guvern;
 - d) Cantoanele membre ale statului.
174. Conform prevederilor Legii 500-2002, măsurile fiscale aprobate prin legile bugetare se stabilesc:
- a) pe 3 ani;
 - b) pe un an;
 - c) lunar;
 - d) semestrial.

175. Prin buget general consolidat se înțeleg resursele și cheltuielile bugetelor:
- a) de stat și locale;
 - b) de stat, asigurărilor sociale de stat, fondurilor speciale, locale, trezoreriei statului, instituțiilor publice cu caracter autonom, cumulate la nivel național, din care se elimina transferurile dintre bugete;
 - c) de stat, asigurărilor sociale de stat, fondurilor speciale, locale, trezoreriei statului, instituțiilor publice cu caracter autonom, cumulate la nivel național;
 - d) de stat, asigurărilor sociale de stat, fondurilor speciale, locale, trezoreriei statului, instituțiilor publice cu caracter autonom, program și anexe, cumulate la nivel național.
176. Reprezintă ordonatori principali de credite:
- a) miniștrii;
 - b) conducătorii instituțiilor private cu personalitate juridică finanțate din bugetul de stat;
 - c) conducătorii organelor de specialitate ale administrației publice centrale;
 - d) directorii trezoreriilor locale.
177. Taxele vamale la export:
- a) fac parte din categoria veniturilor curente;
 - b) se întâlnesc sporadic;
 - c) se aplică de regulă pe materiile prime pentru a încuraja exportul acestora;
 - d) au un caracter protecționist.
178. Accizele:
- a) se instituie asupra unor produse de regulă cu cerere inelastică;
 - b) se percep numai asupra bunurilor importate;
 - c) reprezintă o taxă specială de consumație;
 - d) se calculează doar ad-valorem.
179. Accizele:
- a) reprezintă un impozit indirect;
 - b) se întâlnesc sub forma impozitului pe cifra de afaceri;
 - c) se calculează pentru produsele care au un randament fiscal scăzut;
 - d) se percep asupra produselor cu cerere cu elasticitate unitară.
180. Impozitul pe cifra de afaceri:
- a) reprezintă un impozit direct;
 - b) reprezintă o taxă generală pe vânzări;
 - c) se prezintă sub forma impozitului pe venitul net;
 - d) este un impozit sporadic.
181. În bugetele extraordinare nu se înscriu cheltuieli determinate de:
- a) realizarea exercițiului bugetar curent;
 - b) crizele economice;
 - c) starea de război;
 - d) calamități naturale.
182. Lichidarea, etapă în cadrul execuției bugetare presupune:
- a) verificarea serviciului prestat în favoarea statului;
 - b) stabilirea cuantumului plății ce urmează a fi făcută de către stat;
 - c) asumarea obligației din partea statului de a plăti o sumă de bani pentru serviciul efectuat;
 - d) emiterea unui act prin care se dispune plata unui sume de bani.

183. Prin neafectarea veniturilor bugetare se înțelege că:
- a) ansamblul cheltuielilor sunt acoperite de ansamblul veniturilor;
 - b) veniturile bugetare se personalizează pe categorii de cheltuieli;
 - c) un anumit venit este folosit pentru acoperirea unei anumite cheltuieli;
 - d) se depersonalizează cheltuielile curente.
184. Sunt ordonatori principali de credite:
- a) direcțiile sanitare județene;
 - b) conducătorii ministerelor;
 - c) conducătorii întreprinderilor publice;
 - d) inspectoratele de muncă din județe.
185. Aprobarea bugetului asigurărilor sociale de stat se face de către:
- a) Guvern;
 - b) Ministerul finanțelor;
 - c) Parlament;
 - d) Ministerul muncii și protecției sociale.
186. Din distribuția fondurilor de resurse financiare beneficiază:
- a) atât persoanele fizice publice cât și cele juridice;
 - b) persoanele fizice și juridice;
 - c) doar persoanele fizice (pensionari, studenți, elevi, mame cu copiii până la 2 ani, etc.);
 - d) doar persoanele juridice.
187. Sursa principală a contribuțiilor la fondurile publice o reprezintă:
- a) produsul intern brut;
 - b) transferurile din străinătate;
 - c) împrumuturile interne și cele externe;
 - d) subvențiile
188. În cadrul sistemului financiar public nu se includ:
- a) finanțele întreprinderilor proprietate de stat;
 - b) asigurările sociale de stat;
 - c) activitățile de creditare ale băncilor cu capital de stat;
 - d) finanțele agenților economici privați.
189. O avansare de produs intern brut este reprezentată de:
- a) împrumuturile realizate de stat de la organisme financiare internaționale;
 - b) cheltuielile cu sănătatea și învățământul;
 - c) rambursarea împrumuturilor contractate de stat de la agenți publici și privați;
 - d) realizarea unor cheltuieli de investiții în infrastructura națională.
190. Din punctul de vedere al ONU, cheltuielile publice vizează clasificția:
- a) administrativă și financiară;
 - b) în cheltuieli definitive și temporare;
 - c) economico – socială;
 - d) funcțională – economică.
191. Un impozit este stabil dacă:
- a) este menținut o lungă perioadă de timp;
 - b) randamentul sau este constant pe o perioadă lungă din ciclul economic;
 - c) randamentul său este crescător odată cu creșterea investițiilor în economie;
 - d) veniturile obținute prin încasarea sa sunt foarte ridicate.

192. Prin elasticitate a impozitului înțelegem:
- a) menținerea sa pe o perioadă lungă de timp;
 - b) posibilitatea de a fi modificat permanent în funcție de necesitățile de venituri ale statului;
 - c) acordarea unor facilități contribuabililor;
 - d) posibilitatea ca acesta să rămână constant de-a lungul ciclului economic.
193. Nu este element al impozitului:
- a) suportătorul;
 - b) contribuabilul;
 - c) materia impozabilă;
 - d) organul încasator.
194. Care din următoarele afirmații nu este adevărată:
- a) impozitele sunt datorate de toate persoanele fizice și juridice;
 - b) impozitele și taxele constituie prelevări cu titlu definitiv;
 - c) impozitele și taxele pot fi introduse și aprobate de Parlament și organele locale ale administrației de stat;
 - d) impozitele directe au un caracter nerambursabil.
195. Veniturile nefiscale reprezintă venituri:
- a) bugetare de la întreprinderile și instituțiile publice;
 - b) obținute din impozitul pe spectacole;
 - c) obținute din taxa asupra mijloacelor de transport;
 - d) obținute din taxe vamale.
196. Nu reprezintă caracteristici ale impozitelor personale:
- a) prezența lor sub forma impozitelor pe venit;
 - b) prezența lor sub forma impozitului pe avere;
 - c) regresivitatea ridicată;
 - d) diferențierea sarcinii fiscale în funcție de mărimea venitului sau averii.
197. Taxele vamale la export:
- a) se întâlnesc des în practica internațională;
 - b) au rolul unui impozit de egalizare;
 - c) se aplică sporadic asupra unor materii prime;
 - d) protejează firmele exportatoare.
198. Impozitele indirecte se caracterizează prin:
- a) cheltuielile ridicate de așezare;
 - b) cheltuielile ridicate de percepere;
 - c) randament fiscal ridicat;
 - d) caracterul operațional într-o perioadă lungă de timp.
199. Accizele:
- a) sunt folosite la bunuri cu o elasticitate foarte ridicată;
 - b) au un randament fiscal scăzut pentru că se instituie pe o gamă redusă de produse;
 - c) se instituie pe produse cu o cerere neelastică;
 - d) se aplică unor produse al căror consum poate conduce la externalități de ordin pozitiv.

200. Reprezintă o sursă de constituire a fondurilor de asigurări sociale:
- a) impozitele pe salariu;
 - b) contribuțiile la constituirea fondului de șomaj;
 - c) salariile individuale nete;
 - d) pensiile I.O.V.R.
201. Care din următoarele enunțuri sunt adevărate:
- a) principiul unității bugetare se referă la faptul că toate veniturile și cheltuielile statului trebuie cuprinse într-un singur document, în sumele lor globale;
 - b) cheltuielile pentru protecția socială și cele pentru securitatea socială se referă la cheltuielile pentru sănătate suportate de la bugetul de stat;
 - c) conform principiul neafectării veniturilor bugetare un venit odată încasat se administrează pe surse de proveniență și destinație;
 - d) bugetul de stat se elaborează ca proiect de puterea legislativă.
202. În majoritatea economiilor naționale, după cel de-al doilea război mondial, veniturile publice curente au mai crescut:
- a) repede decât bugetul de stat;
 - b) încet decât veniturile din capital;
 - c) lent decât cheltuielile publice;
 - d) repede decât cheltuielile publice.
203. Prin elasticitate a impozitului se înțelege:
- a) posibilitatea de a fi adaptat în permanență nevoilor de venituri ale statului;
 - b) capacitatea acestuia de a fi stabil pe o perioadă lungă de timp;
 - c) posibilitatea acestuia de a scădea odată cu creșterea cheltuielilor publice;
 - d) dinamica acestuia la scăderea PIB cu un procent.
204. Regresivitatea este o caracteristică preponderentă a impozitelor:
- a) indirecte;
 - b) directe;
 - c) pe avere;
 - d) pe sporul avere.
205. Prelevări publice cu titlu nerambursabil pot fi:
- a) subvențiile;
 - b) taxele;
 - c) depunerile la instituții de credit ale statului;
 - d) donațiile și veniturile din participațiile statului.
206. Prin sursă a impozitului înțelegem:
- a) persoana fizică și juridică desemnată să-l plătească;
 - b) măsurile permise de lege pentru identificarea obiectului impozabil;
 - c) destinatarul impozitului;
 - d) din ce anume se plătește impozitul.
207. După scopul urmărit, impozitele se clasifică în:
- a) impozite financiare – impozite de ordine;
 - b) impozite permanente – impozite incidentale;
 - c) impozite pe venit – impozite pe avere;
 - d) impozite directe – impozite indirecte.

208. Utilizarea impozitelor indirecte ca principală sursă a veniturilor fiscale ale statului, atât în țările dezvoltate cât și în cele în curs de dezvoltare sau slab dezvoltate poate fi explicată prin:
- a) nivelul ridicat al veniturilor și averilor persoanelor fizice și juridice;
 - b) randamentul ridicat al impozitelor pe venit;
 - c) costul relativ scăzut al perceperii impozitelor indirecte;
 - d) echitatea impunerii indirecte.
209. Se pot impune în cadrul impozitelor pe profitul persoanelor juridice:
- a) dividendele;
 - b) profitul total obținut de societatea de capital;
 - c) profitul rămas după acordarea dividendelor;
 - d) toate cele de mai sus.
210. Alegeți varianta falsă:
- a) cheltuielile bugetare sunt reprezentate prin creditele bugetare ce sunt plafoane minime;
 - b) în elaborarea bugetului golurile temporare de casă se acoperă prin emisiune monetară;
 - c) de regulă impozitele indirecte sunt venituri ale administrației centrale de stat;
 - d) bonurile de tezaur reprezintă titluri de credit prin care se pot finanța cheltuieli de investiții pe termen lung.
211. Accizele reprezintă:
- a) taxe speciale directe ce se instituie asupra bunurilor care se consumă în cantități mari și pentru care nu există substituenți;
 - b) impozite pe produse cu o cerere foarte elastică;
 - c) impozite pe produse cu o cerere inelastică;
 - d) impozite de tip real.
212. În sistemele de gestiune bugetară:
- a) la finele anului bugetar, bugetul se închide automat;
 - b) până pe 31 decembrie, adică la finele anului bugetar, se aprobă contul de execuție bugetară de către Parlament;
 - c) veniturile neîncasate și cheltuielile neefectuate pot fi realizate într-un interval de 3-6 luni de la expirarea anului bugetar;
 - d) se reportează creditelor bugetare de la un exercițiu la altul.
213. În conformitate cu principiul universalității:
- a) veniturile și cheltuielile se înscriu în buget în sumele lor totale, brute;
 - b) se poate accepta compensarea între veniturile și cheltuielile proprii;
 - c) veniturile și cheltuielile se înscriu cu soldul;
 - d) se instituie la dispoziția statului bugetele anexe.
214. Conturile speciale de trezorerie:
- a) reprezintă un venit la bugetul de stat;
 - b) evidențiază plăți fără caracter definitiv;
 - c) evidențiază plăți cu caracter definitive;
 - d) reprezintă un venit la bugetul trezoreriei publice.

215. Prin angajare, ca fază a execuției bugetare înțelegem:
- a) decizia ce generează obligația unei instituții bugetare de a plăti o sumă de bani unui furnizor;
 - b) constatarea și recepționarea furnizării bunurilor;
 - c) actul de emitere a unui ordin de plată;
 - d) emiterea titlului de percepere a impozitului.
216. Sunt noțiuni echivalente:
- a) subiectul impozitului – contribuabil;
 - b) suportătorului impozitului – materia impozabilă;
 - c) obiectul impunerii – persoana fizică sau juridică obligată prin lege să plătească un impozit;
 - d) asietă fiscală – sursa impozitului.
217. Bursele și ajutoarele sociale reprezintă cheltuieli:
- a) virtuale;
 - b) privind ordinea publică;
 - c) de transfer;
 - d) curente pentru unitățile respective.
218. Prin stopaj la sursă se înțelege o metodă care vizează:
- a) evaluarea materiei impozabile;
 - b) determinarea cuantumului impozabil;
 - c) perceperea impozitului;
 - d) determinarea plătitorului.
219. Prin specializare bugetară înțelegem:
- a) veniturile bugetare trebuie înscrise în buget pe surse de proveniență;
 - b) creditele bugetare se înscriu în buget pe categorii de venituri;
 - c) depersonalizarea veniturilor încasate;
 - d) imposibilitatea realizării unei concordanțe depline între mărimea unui venit și nivelul cheltuielilor ce urmează a fi finanțate.
220. Sunt caracteristici ale impozitelor indirecte:
- a) au un randament fiscal ridicat, atât în perioade de creștere economică, cât și de criză;
 - b) manifestă o sensibilitate ridicată față de conjunctura economică;
 - c) se prezintă sub forma taxelor de consumație, monopolurilor nefiscale și a taxelor vamale;
 - d) sunt obligatorii pentru toate persoanele fizice și juridice.
221. Categoria cheltuielilor bugetare nu înglobează cheltuielile:
- a) administrației publice centrale;
 - b) colectivităților locale;
 - c) acoperite din bugetele asigurărilor sociale de stat;
 - d) efectuate din bugetul trezoreriei statului;
222. Este fals enunțul:
- a) cheltuielile bugetare sunt cuprinse în bugetele definite în cadrul sistemului de bugete, aprobate de parlament sub forma creditelor bugetare;
 - b) cheltuielile publice sunt cuprinse în bugetele definite în cadrul sistemului de bugete, aprobate de Parlament sub forma creditelor bugetare;
 - c) cheltuielile efectuate din bugetul trezoreriei publice fac parte din categoria cheltuielilor publice;
 - d) cheltuielile instituțiilor publice autonome fac parte din categoria cheltuielilor bugetare;

223. Clasificația administrativă a cheltuielilor publice are la bază criteriul:
- a) instituțiilor care efectuează cheltuielile;
 - b) cheltuielilor curente;
 - c) ramurilor și sectoarelor de activitate;
 - d) momentului în care se efectuează cheltuielile publice;
224. În categoria cheltuielilor reale se identifică:
- a) plata anuităților;
 - b) cheltuielile care reprezintă un consum temporar de PIB;
 - c) cheltuielile pentru construirea de școli;
 - d) cheltuielile care produc valoare adăugată și reprezintă o avansare de PIB;
225. Prin asietă fiscală se înțelege:
- a) materia supusă impunerii;
 - b) distincția între destinatarul impozitului și subiectul impozitului;
 - c) modul de așezare a impozitului;
 - d) unitatea de impunere;
226. Dintre sistemele de impunere utilizate în practica internațională fiscală, cel care permite în mai mare măsură respectarea echității fiscale este:
- a) capitația;
 - b) sistemul pe baza cotelor progresive compuse;
 - c) impunerea în cote progresive simple;
 - d) impunerea în cote proporționale regresive;
227. Baza de calcul a TVA o reprezintă:
- a) prețul de vânzare al mărfurilor;
 - b) perioada de impunere;
 - c) profitul brut al firmei;
 - d) costul producției;
228. Prelevările publice cu titlu definitiv sunt reprezentate de:
- a) taxe și impozite;
 - b) subscrierile la împrumuturile de stat;
 - c) ajutoare;
 - d) depunerile la bănci de stat;
229. Prin elasticitate a impozitului înțelegem:
- a) menținerea sa pe o perioadă lungă de timp;
 - b) posibilitatea de a fi modificat permanent în funcție de necesitățile de venituri ale statului;
 - c) acordarea unor facilități contribuabililor, datorită unor diferențe în veniturile acestora;
 - d) posibilitatea ca acesta să rămână constant de-a lungul ciclului economic;
230. Impozitele indirecte:
- a) reprezintă venituri din capitalul utilizat;
 - b) sunt considerate de unii economiști ca având un caracter benevol;
 - c) reprezintă venituri nefiscale;
 - d) sunt sursă de finanțare pentru ajutoarele de șomaj;

231. Este adevărat enunțul:
- a) impozitele indirecte afectează în general persoanele cu venituri ridicate pentru că acestea au o cerere elastică la preț;
 - b) impozitele asupra consumului nu țin seama de principiul echității fiscale;
 - c) impozitele indirecte au un caracter progresiv;
 - d) impozitele indirecte sunt suportate de comercianți sau industriași;
232. După scopul urmărit, impozitele se clasifică în impozite:
- a) financiare-impozite de ordine;
 - b) permanente-impozite incidentale;
 - c) pe venit-impozite pe avere;
 - d) directe-impozite indirecte;
233. În țările dezvoltate, dar și în cele slab dezvoltate, cel mai important impozit indirect este reprezentat de:
- a) taxele de consumație;
 - b) taxele vamale;
 - c) taxele de timbru;
 - d) monopolurile fiscale;
234. Spre deosebire de veniturile fiscale cele nefiscale au o pondere mai redusă în venituri bugetare deoarece:
- a) sunt venituri extraordinare;
 - b) modul lor de așezare și percepere este inequitabil;
 - c) ponderea sectorului public este mai redusă;
 - d) cotele de impunere sunt mai reduse decât în cazul impozitelor directe;
235. Prin obiect al impunerii înțelegem:
- a) subiectul impozitului;
 - b) suportătorului impozitului;
 - c) materia supusă impunerii;
 - d) sursa impozitului – din ce anume se plătește impozitul;
236. Resursele de trezorerie sunt:
- a) resurse pentru acoperirea temporară a deficitului pe termen mediu și lung al bugetului de stat;
 - b) împrumuturi pe termen de până la un an contractate pe piața de capital prin vânzarea de obligațiuni denumite în dolari sau euro;
 - c) resurse cu caracter temporar;
 - d) resurse nerambursabile;
237. Contribuția la asigurările sociale reprezintă:
- a) un venit adițional;
 - b) un venit fiscal;
 - c) un venit nefiscal;
 - d) o subvenție primită de la unitățile cotizante;
238. Caracterul obligatoriu al impozitului înseamnă:
- a) obligația tuturor autorităților publice centrale și locale de a institui impozite și taxe aprobate de autoritatea legislativă;
 - b) obligația tuturor persoanelor fizice și juridice de a plăti impozite;
 - c) obligația prin lege a persoanelor fizice și juridice de a plăti impozite dacă activitățile pe care le realizează sunt impozabile;
 - d) plata impozitului este obligatorie indiferent de activitatea desfășurată;

239. După destinația avută, fondurile publice pot fi fonduri:
- a) de înlocuire și dezvoltare, consum, rezervă și asigurare;
 - b) rambursabile;
 - c) la nivel microeconomic;
 - d) cu titlu definitiv;
240. Accizele:
- a) sunt folosite la bunuri cu o elasticitate foarte ridicată pentru a constitui o sursă constantă de venituri la bugetul statului;
 - b) au un randament fiscal scăzut pentru că se instituie pe o gamă redusă de produse;
 - c) se instituie pe produse cu o cerere inelastică la preț pentru a constitui o sursă constantă de venituri la bugetul statului;
 - d) se aplică unor produse al căror consum poate conduce la externalități de ordin pozitiv;
241. Conturile speciale de trezorerie reprezintă:
- a) conturi cu caracter provizoriu;
 - b) conturi ce evidențiază încasări și plăți cu caracter definitiv;
 - c) cheltuieli publice cu caracter definitiv;
 - d) cheltuieli publice cu caracter definitiv ce trebuie compensate prin intrări corespondente.
242. Utilizarea fondurilor corespondențelor reprezintă o metodă prin care trezoreria:
- a) utilizează resurse pentru a se echilibra;
 - b) emite bonuri de tezaur;
 - c) gestionează avansurile acordate de Banca Centrală;
 - d) asigură centralizarea fondurilor.
243. Datoria flotantă se finanțează prin emisiunea:
- a) bonurilor de tezaur;
 - b) obligațiunilor de stat pe termen mediu și lung;
 - c) împrumuturilor externe pe termen scurt;
 - d) împrumuturilor interne pe termen lung.
244. Reprezintă o funcție a trezoreriei:
- a) efectuarea controlului financiar preventiv;
 - b) casier al sectorului privat;
 - c) acordarea de subvenții sectorului privat;
 - d) efectuarea controlului financiar ulterior.
245. Prin imprescriptibilitatea dreptului la pensie se înțelege:
- a) posibilitatea de a ceda dreptul la pensie soțului supraviețuitor;
 - b) capacitatea de a cere oricând stabilirea dreptului la pensie de către cetățenii care îndeplinesc condițiile legale;
 - c) posibilitatea de a ceda dreptul la pensie copilului supraviețuitor;
 - d) cedarea parțială a dreptului la pensie.
246. Care din următoarele categorii de taxe este cel mai puțin echitabilă fiscal:
- a) impozitul pe venit stabilit în cote progresive pe tranșe de venit;
 - b) impozitul pe profit;
 - c) TVA;
 - d) impozitul pe profit în cote proporționale.

247. Este un enunț adevărat în privința impozitelor indirecte:
- a) au o sensibilitate ridicată față de conjunctura economică;
 - b) devin operaționale foarte greu, perioada de timp de la luarea deciziei de instituire a impozitului prin act normativ și punerea sa în practică, fiind foarte lungă;
 - c) implică cheltuieli ridicate de administrare a aparatului fiscal;
 - d) sunt echitabile fiscal și economic statul obținând resurse financiare mai mari de la persoanele cu venituri mai mari.
248. Taxele de consumație:
- a) se includ în prețul de vânzare al bunurilor și serviciilor;
 - b) au un randament fiscal scăzut;
 - c) sunt diferențiate în funcție de averea consumatorului;
 - d) au un caracter progresiv.
249. Accizele se instituie, de regulă, asupra produselor la care:
- a) elasticitate cererii în raport cu venitul este supraunitară;
 - b) elasticitate cererii în raport cu venitul este subunitară;
 - c) consumul produce externalități pozitive;
 - d) consumul este scăzut și determină supravegheat de stat.
250. Impozitul cumulativ reprezintă o taxă generală pe vânzări cu următoarele caracteristici:
- a) este aplicat pe o singură verigă a procesului de producție;
 - b) se calculează asupra prețului de vânzare al mărfurilor în care se include și impozitul în amonte;
 - c) este un impozit monofazic;
 - d) se încasează o singură dată, în faza producției sau în cea a vânzării.
251. Impozitul pe cifra de afaceri netă:
- a) se întâlnește și sub denumirea de TVA;
 - b) se încasează la toate verigile prin care trece o marfă;
 - c) este un impozit cumulat;
 - d) are ca efect concentrarea producției.
252. Impozitul pe cifra de afaceri brută:
- a) se aplică asupra diferenței dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare;
 - b) se încasează la toate verigile prin care trece o marfă;
 - c) se calculează asupra valorii adăugate de către fiecare participant la procesul de producție și circulație al mărfii respective;
 - d) se calculează atât conform principiului originii cât și celui al destinației.
253. Conform principiului destinației, pentru calcularea TVA:
- a) exporturile vor fi impozitate;
 - b) atât importurile cât și exporturile vor fi impozitate;
 - c) doar exporturile sunt scutite;
 - d) se impozitează importurile.
254. Caracterul neutru față de comerțul exterior al TVA se referă la:
- a) impozitarea exporturilor și a importurilor;
 - b) impozitarea exporturilor și exceptarea importurilor;
 - c) exceptarea exporturilor și impozitarea importurilor;
 - d) exceptarea exporturilor și a importurilor.

255. La bugetele locale veniturile atribuite reprezintă:

- a) sumele defalcate din anumite venituri ce se cuvin potrivit legii bugetului de stat;
- b) impozitele și taxele locale;
- c) transferurile acordate de la bugetul de stat;
- d) împrumuturile contractate de colectivitățile locale.

ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

Partea a V-a

DREPT ADMINISTRATIV

Conf.univ.dr. Anca Monica ARDELEANU

1. Președintele României reprezintă:
 - a) autoritățile publice centrale;
 - b) organele și autoritățile statale;
 - c) statul român;
 - d) poporul român.
2. Președintele României este garantul:
 - a) respectării îndatoririlor fundamentale de către cetățeni;
 - b) respectării drepturilor fundamentale ale cetățenilor;
 - c) respectării atribuțiilor de către autoritățile statului;
 - d) independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării.
3. Președintele României veghează la respectarea:
 - a) Constituției;
 - b) legilor organice;
 - c) legilor și hotărârilor de Guvern;
 - d) tuturor actelor normative emise de Parlamentul României și de autoritățile publice centrale și locale.
4. Președintele României exercită funcția de mediere între:
 - a) partidele politice reprezentative;
 - b) cetățeni;
 - c) puterile statului, precum și între stat și societate;
 - d) Guvern, stat și societate.
5. Președintele României:
 - a) are rolul de a exercita conducerea generală a administrației publice;
 - b) este unica autoritate legiuitoare a țării;
 - c) este organul reprezentativ suprem al poporului român;
 - d) reprezintă statul român și este garantul independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării.
6. Poate fi ales Președinte al României candidatul care a împlinit până în ziua alegerilor vârsta de:
 - a) 18 ani;
 - b) 21 ani;
 - c) 30 ani;
 - d) 35 ani.

7. Președintele României este ales prin vot:
- universal, egal, direct, secret și liber exprimat;
 - universal, inegal, direct, secret și liber exprimat;
 - universal, egal, direct, public și liber exprimat;
 - universal, egal, direct, secret și asistat.
8. Este declarat ales în funcția de Președinte al României candidatul care a întrunit:
- majoritatea de voturi ale cetățenilor României;
 - majoritatea de voturi ale alegătorilor înscrși în listele electorale;
 - majoritatea de voturi ale alegătorilor înscrși pe listele partidelor politice;
 - unanimitate de voturi.
9. Este declarat ales în funcția de Președinte al României candidatul care a întrunit:
- majoritatea de voturi ale alegătorilor înscrși în partidele politice;
 - majoritatea de voturi ale alegătorilor din cadrul circumscripțiilor reprezentative la nivel național;
 - majoritatea de voturi ale alegătorilor din cadrul circumscripțiilor reprezentative la nivel teritorial;
 - majoritatea de voturi ale alegătorilor înscrși în listele electorale.
10. Este declarat ales în funcția de Președinte al României candidatul care a întrunit majoritatea de voturi ale alegătorilor înscrși în listele electorale:
- în primul tur de scrutin;
 - în al doilea tur de scrutin;
 - în al treilea tur de scrutin;
 - indiferent de numărul turului de scrutin.
11. Dacă niciunul dintre candidații la funcția de Președinte al României nu a întrunit majoritatea voturilor alegătorilor în primul tur de scrutin:
- se organizează alte noi ture de scrutin, până când unul dintre candidați va întruni respectiva majoritate;
 - se organizează doar un al doilea tur de scrutin la care pot participa toți candidații care au participat și în primul tur de scrutin;
 - se organizează doar un al doilea tur de scrutin între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur;
 - se organizează cel mult alte două tururi de scrutin între primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur.
12. Dacă niciunul dintre candidații la funcția de Președinte al României nu a întrunit majoritatea voturilor alegătorilor în primul tur de scrutin, la al doilea tur de scrutin pot participa:
- primii doi candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur;
 - primii trei candidați stabiliți în ordinea numărului de voturi obținute în primul tur;
 - primii doi candidați stabiliți în ordine alfabetică;
 - toți candidații la funcția de Președinte al României care au participat și la primul tur de scrutin.
13. Funcția de Președinte al României poate fi îndeplinită pentru:
- cel mult un mandat;
 - cel mult două mandate;
 - cel mult trei mandate;
 - fără limită de mandate.

14. Funcția de Președinte al României poate fi îndeplinită pentru:
- cel mult un mandat;
 - cel mult două mandate, care este obligatoriu să fie succesive;
 - cel mult două mandate, care pot să fie și succesive;
 - fără limită de mandate.
15. Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României e validat de:
- Înalta Curte de Casație și Justiție;
 - Curtea Constituțională;
 - Parlamentul României;
 - Guvernul României.
16. Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României e validat de:
- Curtea de Apel București;
 - Curtea de Conturi;
 - Curtea Constituțională;
 - Înalta Curte de Casație și Justiție.
17. Rezultatul alegerilor pentru funcția de Președinte al României e validat de:
- Curtea Constituțională;
 - Guvernul României;
 - Biroul Electoral Central;
 - Înalta Curte de Casație și Justiție.
18. Candidatul la funcția de Președinte al României a cărei alegere a fost validată, depune jurământ în fața:
- Guvernului;
 - Camerei Deputaților;
 - Senatului;
 - Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună.
19. Candidatul la funcția de Președinte al României a cărei alegere a fost validată, depune jurământ în fața:
- Guvernului;
 - Camerei Deputaților;
 - Senatului;
 - Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună.
20. Candidatul la funcția de Președinte al României a cărei alegere a fost validată, depune jurământ în fața:
- Președintelui României aflat în funcție la data desfășurării alegerilor;
 - Guvernului;
 - Biroului Electoral Central;
 - Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună.
21. Candidatul la funcția de Președinte al României a cărei alegere a fost validată, depune jurământ în fața:
- Guvernului;
 - Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună;
 - Președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție;
 - Președintelui Curții Constituționale.

22. Candidatul la funcția de Președinte al României a cărei alegere a fost validată, depune jurământ în fața:
- Primului ministru al României;
 - Președintelui României aflat în funcție la data desfășurării alegerilor;
 - Camerei Deputaților și Senatului, în ședință comună;
 - Președinților Înaltei Curți de Casație și Justiție și Curții Constituționale.
23. Mandatul Președintelui României este de:
- 4 ani;
 - 5 ani;
 - 7 ani;
 - 10 ani.
24. Mandatul Președintelui României se exercită de la data:
- alegerilor din primul tur de scrutin, dacă s-a întrunit majoritate de voturi;
 - alegerilor din al doilea tur de scrutin, dacă acesta s-a organizat;
 - validării alegerilor de către Curtea Constituțională;
 - depunerii jurământului de către candidatul a cărei alegere a fost validată.
25. Mandatul Președintelui României se exercită de la data:
- ajungerii la termen a mandatului președintelui în funcție la data desfășurării alegerilor;
 - turului de scrutin în care candidatul a obținut majoritatea voturilor alegătorilor înscriși în listele electorale;
 - validării rezultatelor alegerilor de către Curtea Constituțională;
 - depunerii jurământului de către candidatul a cărei alegere a fost validată.
26. Mandatul Președintelui României se exercită până la:
- data alegerilor pentru noul președinte;
 - data validării alegerilor noului președinte de către Înalta Curte de Casație și Justiție;
 - data validării alegerilor noului președinte de către Curtea Constituțională;
 - data depunerii jurământului de către Președintele nou ales.
27. Mandatul Președintelui României se exercită până la:
- împlinirea celor 5 ani de mandat;
 - data turului de scrutin în care unul din candidați a obținut majoritatea voturilor alegătorilor înscriși în listele electorale;
 - data validării rezultatelor alegerilor pentru funcția de Președinte al României de către Curtea Constituțională;
 - data depunerii jurământului de către Președintele nou ales.
28. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și poate fi prelungit:
- prin lege de revizuire a Constituției;
 - în caz de forță majoră;
 - în caz de nevoie;
 - în caz de război sau catastrofă.
29. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și poate fi prelungit:
- în caz de război sau catastrofă;
 - numai în caz de război;
 - numai în caz de catastrofă;
 - numai în caz de forță majoră.

30. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și poate fi prelungit:
- numai în caz de război;
 - numai în caz de catastrofă;
 - în caz de război sau catastrofă;
 - ori de câte ori este nevoie.
31. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și poate fi prelungit, în caz de război sau catastrofă, prin:
- lege de revizuire a Constituției;
 - lege ordinară;
 - lege organică;
 - ordonanță de urgență a Guvernului.
32. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și poate fi prelungit, în caz de război sau catastrofă, prin:
- lege de revizuire a Constituției;
 - lege organică;
 - ordonanță de urgență a Guvernului;
 - decizie Consiliul Suprem de Apărare a Țării.
33. Mandatul Președintelui României este de 5 ani și poate fi prelungit, în caz de război sau catastrofă, prin:
- lege organică;
 - ordonanță de urgență a Guvernului;
 - ordin al Ministrului Apărării Naționale;
 - decizie Consiliul Suprem de Apărare a Țării.
34. Potrivit Constituției României, mandatul Președintelui poate fi prelungit:
- în caz de război;
 - în caz de forță majoră;
 - numai prin revizuirea Constituției;
 - prin referendum organizat în acest scop.
35. În timpul mandatului său, Președintele României:
- nu poate fi membru al unui partid politic;
 - nu poate fi membru al unui alt partid politic decât cel pe listele căruia a candidat pentru această funcție;
 - poate îndeplini o altă funcție, publică sau privată, dacă aceasta nu îi afectează îndeplinirea atribuțiilor de Președinte;
 - poate îndeplini o altă funcție, publică sau privată, dar doar în învățământul superior.
36. În timpul mandatului său, Președintele României:
- poate fi membru al unui partid politic;
 - nu poate îndeplini nicio altă funcție, publică sau privată;
 - poate îndeplini o altă funcție, publică sau privată, dar doar dacă nu îi afectează buna îndeplinire a atribuțiilor ca Președinte al României;
 - poate îndeplini o altă funcție, publică sau privată, dar doar în învățământul superior.

37. În timpul mandatului său, Președintele României nu poate fi:
- membru al unui partid politic;
 - membru al niciunei asociații profesionale;
 - membru al niciunei organizații sindicale;
 - membru al niciunei organizații patronale.
38. Președintele României:
- se bucură de imunitate pe toată durata mandatului;
 - se bucură de imunitate doar în anumite condiții;
 - se bucură de imunitate doar în anumite perioade pe parcursul mandatului;
 - nu se bucură de imunitate.
39. Președintele României desemnează pentru funcția de prim-ministru:
- un candidat – membru al partidului de guvernământ;
 - un candidat – indiferent dacă acesta este sau nu afiliat politic;
 - doi candidați;
 - trei candidați.
40. Președintele României:
- desemnează un candidat la funcția de prim-ministru și câte un candidat pentru fiecare funcție de ministru din cadrul Guvernului;
 - desemnează doi candidați la funcția de prim-ministru și câte un candidat pentru fiecare funcție de ministru din cadrul Guvernului;
 - desemnează un candidat la funcția de prim-ministru;
 - numește Guvernul pe baza votului de încredere acordat de Guvernul aflat încă în funcție.
41. Președintele României:
- desemnează un candidat la funcția de prim-ministru;
 - desemnează câte un candidat la fiecare funcție de ministru;
 - desemnează câte un candidat la funcțiile de ministru de justiție, ministru apărării naționale și ministru afacerilor externe;
 - desemnează câte un candidat la funcțiile de ministru de justiție, ministru apărării naționale.
42. Președintele României numește Guvernul:
- pe baza votului de încredere acordat de Guvernul aflat încă în funcție;
 - pe baza votului de încredere acordat de Consiliul Suprem de Apărare a Țării;
 - pe baza votului de încredere acordat de Parlamentul României;
 - fără a fi necesară acordarea vreunui vot de încredere.
43. În caz de remaniere guvernamentală, Președintele României revocă și numește pe unii membri ai Guvernului:
- din proprie inițiativă, atunci când consideră necesar;
 - la propunerea primului-ministru;
 - la propunerea consilierului pe probleme de relații cu Guvernul;
 - la propunerea Parlamentului.

44. Dacă prin propunerea de remaniere guvernamentală se modifică structura politică a Guvernului, Președintele României poate revoca și numi membrii Guvernului numai cu aprobarea:
- a) primului-ministru;
 - b) președintelui partidului de guvernământ;
 - c) Parlamentului;
 - d) poporului, exprimată prin referendum.
45. Dacă prin propunerea de remaniere guvernamentală se modifică structura politică a Guvernului, Președintele României poate revoca și numi membrii Guvernului numai la propunerea:
- a) primului-ministru;
 - b) președintelui partidului de guvernământ;
 - c) Parlamentului;
 - d) poporului, exprimată prin referendum.
46. În cadrul procedurii de investitură a Guvernului, Președintele României are rolul de a:
- a) numi primul-ministru;
 - b) desemna ca prim-ministru pe președintele partidului majoritar în Parlament;
 - c) numi Guvernul, cu excepția primului-ministru;
 - d) desemna candidatul la funcția de prim-ministru și de a numi Guvernul.
47. Președintele României poate revoca și numi pe unii membri ai Guvernului:
- a) numai în caz de remaniere guvernamentală;
 - b) numai în caz de vacanță a postului;
 - c) în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului;
 - d) la propunerea Parlamentului care a acordat votul de încredere Guvernului.
48. Președintele României poate consulta Guvernul cu privire la:
- a) principalele probleme politice;
 - b) probleme urgente și de importanță deosebită;
 - c) principalele probleme economice;
 - d) probleme de interes național.
49. Președintele României poate consulta Guvernul cu privire la:
- a) mesajele pe care le adresează Parlamentului;
 - b) organizarea de referendum-uri;
 - c) probleme urgente și de importanță deosebită;
 - d) promulgarea legilor.
50. Cu privire la probleme urgente și de importanță deosebită, Președintele României poate consulta:
- a) primul-ministru;
 - b) Guvernul;
 - c) Parlamentul;
 - d) poporul.
51. Președintele României poate participa la ședințele Guvernului:
- a) în care se dezbate probleme de interes național privind politica externă, apărarea țării și asigurarea ordinii publice;
 - b) indiferent de ordinea de zi a acestora;
 - c) doar la cererea primului ministru;
 - d) doar cu aprobarea primului ministru.

52. Președintele României poate participa la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind:
- partidele politice;
 - asigurarea ordinii publice;
 - economia națională;
 - societatea civilă.
53. Președintele României poate participa la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind:
- partidele politice;
 - politica internă;
 - politica externă;
 - economia națională.
54. Președintele României poate participa la ședințele Guvernului în care se dezbate probleme de interes național privind:
- economia națională;
 - stabilitatea sistemului bancar;
 - societatea civilă;
 - apărarea țării.
55. Ședința de Guvern la care participă Președintele României și în care se dezbate probleme de interes național este condusă de:
- primul-ministru;
 - ministrul apărării naționale;
 - Președintele României;
 - primul-ministru împreună cu Președintele României.
56. Președintele României adresează mesaje cu privire la principalele probleme politice ale națiunii:
- președintelui partidului politic de guvernământ;
 - primului-ministru;
 - Guvernului;
 - Parlamentului.
57. Președintele României adresează Parlamentului mesaje cu privire la:
- intenția de promulgare a unei legi;
 - intenția de revocare a primului-ministru;
 - principalele probleme politice ale națiunii;
 - probleme economice urgente și de importanță deosebită.
58. Președintele României convoacă Parlamentul nou ales să se întrunească în cel mult:
- 10 zile de la alegeri;
 - 15 zile de la alegeri;
 - 20 zile de la alegeri;
 - 30 zile de la alegeri.
59. Președintele poate dizolva Parlamentul numai după consultarea:
- primului ministru;
 - președinților celor două camere și a liderilor grupurilor parlamentare;
 - președinților celor două camere și a liderilor principalelor partide politice;
 - poporului prin referendum.

60. Președintele României poate dizolva Parlamentul după:
- a) consultarea doar a președinților celor două Camere;
 - b) consultarea doar a liderilor grupurilor parlamentare;
 - c) consultarea președinților celor două Camere și a liderilor grupurilor parlamentare;
 - d) consultarea Guvernului.
61. Președintele României poate dizolva Parlamentul dacă:
- a) nu s-a întrunit în termenul în care a fost convocat;
 - b) nu a răspuns la mesajele adresate de Președinte;
 - c) nu a reexaminat un proiect de lege la cererea Președintelui;
 - d) nu a acordat votul de încredere pentru formarea Guvernului în termen de 60 de zile de la prima solicitare.
62. Președintele României poate dizolva Parlamentul dacă:
- a) nu a acordat votul de încredere pentru formarea Guvernului, dar numai după respingerea a cel puțin două solicitări de investitură;
 - b) nu a acordat votul de încredere candidatului la funcția de prim ministru propus de Președinte, pentru ca acesta să poată forma Guvernul;
 - c) nu s-a întrunit în ședință extraordinară pentru a primi mesajele Președintelui;
 - d) toți liderii grupurilor parlamentare o cer.
63. Parlamentul poate fi dizolvat o singură dată:
- a) în cursul unui an;
 - b) în cursul unui mandat al Parlamentului;
 - c) în cursul unui mandat al Președintelui;
 - d) de către același Președinte, indiferent de numărul de mandate.
64. Parlamentul poate fi dizolvat:
- a) o singură dată în cursul unui an;
 - b) de maximum două ori în cursul unui an;
 - c) de maximum două ori într-un mandat;
 - d) ori de câte ori Președintele consideră că este necesar.
65. Parlamentul nu poate fi dizolvat:
- a) în ultimele 6 luni ale anului;
 - b) în ultimele 6 luni ale mandatului Președintelui;
 - c) în ultimele 6 luni ale mandatului Parlamentului;
 - d) niciodată.
66. Parlamentul nu poate fi dizolvat în timpul stării de:
- a) alertă;
 - b) necesitate;
 - c) urgență;
 - d) carantină.
67. Președintele României poate să consulte poporul prin referendum cu privire la probleme:
- a) economice;
 - b) politice;
 - c) de interes național;
 - d) de interes local.

68. Președintele României poate cere poporului să își exprime voința prin referendum cu privire la:
- a) principalele probleme politice;
 - b) principalele probleme sociale;
 - c) probleme de interes național;
 - d) principalele probleme economice.
69. Președintele României poate cere poporului să își exprime voința prin referendum cu privire la probleme:
- a) de interes național;
 - b) de interes economic;
 - c) de interes politic;
 - d) de siguranță națională.
70. Președintele României poate cere poporului să își exprime voința prin referendum după consultarea:
- a) partidelor politice parlamentare;
 - b) primului ministru;
 - c) Guvernului;
 - d) Parlamentului.
71. Președintele României poate cere poporului să își exprime voința prin referendum după consultarea:
- a) Guvernului;
 - b) primului ministru;
 - c) ministrului de externe;
 - d) Parlamentului.
72. Președintele României poate cere poporului să își exprime voința prin referendum după consultarea:
- a) prefectilor;
 - b) Parlamentului;
 - c) președinților celor două camere ale Parlamentului;
 - d) Guvernului.
73. Președintele României poate cere poporului să își exprime voința prin referendum după consultarea:
- a) Guvernului;
 - b) Parlamentului;
 - c) președinților principalelor partide politice de guvernământ;
 - d) președinților consiliilor județene și al Municipiului București.
74. Tratatelor internaționale sunt negociate în numele României de către:
- a) Guvern;
 - b) Parlament;
 - c) Președintele României;
 - d) Ambasadorii României.

75. În domeniul politicii externe, Președintele României:
- încheie tratate internaționale în numele României;
 - negociază tratate internaționale în numele României;
 - ratifică tratate internaționale;
 - revocă tratate internaționale.
76. Printre atribuțiile pe care Președintele României le are în domeniul politicii externe se numără și aceea de a:
- ratifica tratatele internaționale;
 - negocia tratatele internaționale;
 - semna tratatele internaționale;
 - încheia tratatele internaționale.
77. Tratatelor internaționale negociate de Guvern și încheiate de Președintele României sunt ratificate de parlament într-un termen:
- rezonabil;
 - de maximum 15 zile;
 - de maximum 30 de zile;
 - stabilit de Constituție.
78. În domeniul politicii externe, Președintele României acreditează și recheamă reprezentanții diplomați ai României la propunerea:
- Parlamentului;
 - Guvernului;
 - primului ministru;
 - ministrului de externe.
79. În domeniul politicii externe, Președintele României aprobă înființarea, desființarea sau schimbarea rangului misiunilor diplomatice la propunerea:
- ministrului de externe;
 - primului ministru;
 - Guvernului;
 - Parlamentului.
80. Reprezentanții diplomați ai altor state sunt acreditați pe lângă:
- Președintele României;
 - Președintele Senatului;
 - primul ministru;
 - ministrul de externe.
81. Președintele României îndeplinește funcția de președinte al:
- Consiliului Național de Apărare a Țării;
 - Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - Consiliului Superior al Magistraturii;
 - Consiliului de mediere.
82. Președintele României poate declara mobilizarea totală sau parțială a forțelor armate:
- numai cu aprobarea Guvernului;
 - cu aprobarea prealabilă a Parlamentului;
 - numai cu aprobarea ulterioară a Parlamentului;
 - fără a avea nevoie de aprobarea Guvernului sau a Parlamentului.

83. Președintele României poate declara mobilizarea totală sau parțială a forțelor armate cu aprobarea prealabilă a:
- Guvernului;
 - Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - Parlamentului;
 - NATO.
84. În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, Președintele României ia măsuri pentru:
- convocarea președinților Parlamentului în 24 de ore de la declanșarea agresiunii;
 - convocarea Guvernului;
 - mobilizarea forțelor armate;
 - respingerea agresiunii.
85. În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, Președintele României ia măsuri pentru respingerea agresiunii și le aduce la cunoștință:
- Parlamentului;
 - Președintelui Senatului;
 - Guvernului;
 - ministrului apărării naționale.
86. În caz de agresiune armată îndreptată împotriva țării, Președintele României:
- convoacă Parlamentul;
 - convoacă Guvernul;
 - anunță de urgență ministrului apărării naționale;
 - ia măsuri pentru respingerea agresiunii.
87. În cazuri excepționale, hotărârea Președintelui de a declara mobilizarea forțelor armate este supusă aprobării Parlamentului în cel mult:
- 10 zile;
 - 5 zile;
 - 3 zile;
 - 1 zi
88. Președintele României instituie starea de asediu sau starea de urgență și solicită încuviințarea măsurii de către:
- Parlament;
 - Guvern;
 - ministrul administrației și internelor;
 - Prefectul general al României.
89. În cazul în care Președintele României instituie starea de asediu sau de urgență, Parlamentul – dacă nu se află în sesiune – se va convoca de drept în termen de:
- 24 de ore;
 - 36 de ore;
 - 48 de ore;
 - 72 de ore.

90. Președintele României instituie starea de asediu sau starea de urgență și solicită încuviințarea măsurii de către Parlament în cel mult:
- 10 zile;
 - 5 zile;
 - 3 zile;
 - 1 zi.
91. Președintele României poate să acorde:
- grațierea individuală;
 - grațierea colectivă;
 - atât grațierea individuală, cât și pe cea colectivă;
 - reducerea anumitor pedepse.
92. Președintele României:
- poate acorda atât grațierea individuală, cât și colectivă;
 - poate acorda numai grațiere colectivă;
 - poate acorda numai grațiere individuală;
 - nu poate acorda grațierea
93. Președintele României poate să acorde:
- grațierea colectivă;
 - reducerea unor pedepse;
 - gradul de colonel major;
 - titluri de onoare.
94. Președintele României:
- acordă gradele de mareșal și comandor;
 - numește toate funcțiile publice;
 - conferă decorații;
 - acordă grațierea colectivă.
95. Suspendarea din funcție a Președintelui este decisă, cu majoritate de voturi de către:
- Camera Deputaților;
 - Senat;
 - Camera Deputaților și Senat, în ședință comună;
 - popor, prin referendum.
96. Suspendarea Președintelui României nu poate avea loc decât după consultarea:
- primului ministru;
 - președinților principalelor partide politice;
 - președinților Camerei Deputaților și Senatului;
 - Curții Constituționale.
97. Propunerea de suspendare a Președintelui trebuie să fie inițiată de cel puțin:
- două treimi din numărul parlamentarilor;
 - două treimi din numărul deputaților;
 - două treimi din numărul senatorilor;
 - o treime din numărul deputaților și senatorilor.

98. Pentru a deveni efectivă, propunerea de suspendare trebuie să fie votată:
- a) de două treimi din numărul deputaților și al senatorilor;
 - b) de o treime din numărul deputaților și al senatorilor;
 - c) de majoritatea deputaților și senatorilor;
 - d) în unanimitate.
99. După aprobarea propunerii de suspendare, demiterea Președintelui are loc prin:
- a) lege aprobată de Parlament;
 - b) decizia președintelui Senatului care va asigura interimatul funcției;
 - c) decizia Curții Constituționale;
 - d) referendum.
100. După aprobarea propunerii de suspendare, referendumul pentru demiterea președintelui se organizează în cel mult:
- a) 15 zile;
 - b) 30 de zile;
 - c) 60 de zile;
 - d) 90 de zile.
101. Dacă propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României este aprobată, se organizează un referendum pentru demiterea acestuia în cel mult:
- a) 15 de zile;
 - b) 20 de zile;
 - c) 30 de zile;
 - d) 60 de zile.
102. Propunerea de punere sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare poate fi inițiată de:
- a) primul-ministru;
 - b) procurorul general al României;
 - c) președinții Camerei Deputaților și Senatului;
 - d) majoritatea deputaților și senatorilor.
103. Propunerea de punere sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare poate fi inițiată de:
- a) majoritatea deputaților și senatorilor;
 - b) majoritatea deputaților;
 - c) majoritatea senatorilor;
 - d) cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor.
104. Propunerea de punere sub acuzare a Președintelui României pentru înaltă trădare poate fi inițiată de:
- a) președinții grupurilor parlamentare;
 - b) președinții Camerei Deputaților și Senatului;
 - c) majoritatea deputaților și senatorilor;
 - d) cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor.

105. Propunerea de punere sub acuzare a Președintelui pentru înaltă trădare se aduce la cunoștința Președintelui pentru:
- a) a fi îndeplinită obligația de informare a Parlamentului;
 - b) ca acesta să își poată angaja un apărător;
 - c) ca acesta să poată da explicații cu privire la faptele ce i se impută;
 - d) a se putea organiza referendumul de demitere a acestuia.
106. Camera Deputaților și Senatul, în ședință comună, pot hotărî punerea sub acuzare a Președintelui pentru înaltă trădare, cu votul:
- a) majorității deputaților și senatorilor;
 - b) majorității deputaților;
 - c) majorității senatorilor;
 - d) a cel puțin două treimi din numărul deputaților și senatorilor.
107. De la data punerii sub acuzare Președintele este:
- a) suspendat de drept;
 - b) revocat;
 - c) demis;
 - d) obligat să își dea demisia.
108. Competența de judecată a Președintelui României pentru înaltă trădare aparține:
- a) Tribunalului București;
 - b) Curții de Apel București;
 - c) Înaltei Curți de Casație și Justiție;
 - d) Curții Constituționale.
109. La data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare a Președintelui pentru înaltă trădare, Președintele este demis:
- a) de drept;
 - b) de Parlament;
 - c) de Președintele Senatului care va asigura și interimatul funcției;
 - d) de Înalta Curte de Casație și Justiție.
110. Demiterea de drept a Președintelui României poate avea loc ca urmare a pronunțării unei hotărâri de condamnare pentru:
- a) fapte care încalcă Constituția;
 - b) înaltă trădare;
 - c) infracțiuni economice;
 - d) infracțiuni politice.
111. Vacanța funcției de Președinte al României intervine și în caz de:
- a) suspendare din funcție;
 - b) imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile;
 - c) imposibilitate definitivă de a-și exercita atribuțiile;
 - d) revocare din funcție.
112. Vacanța funcției de Președinte al României intervine și în caz de:
- a) suspendare din funcție;
 - b) demisie;
 - c) imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile;
 - d) revocare din funcție.

113. Vacanța funcției de Președinte al României intervine și în caz de:
- a) suspendare din funcție;
 - b) imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile;
 - c) revocare din funcție;
 - d) deces.
114. În caz de vacanță a funcției de Președinte al României:
- a) Președintele Senatului devine Președintele României pentru restul de mandat;
 - b) Președintele Camerei Deputaților devine Președintele României pentru restul de mandat;
 - c) se organizează referendum pentru desemnarea succesorului;
 - d) se organizează noi alegeri.
115. În cazul în care a intervenit vacanța funcției de Președinte al României sarcina organizării de noi alegeri pentru această funcție revine:
- a) Camerei Deputaților;
 - b) Senatului;
 - c) Guvernului;
 - d) Administrației Prezidențiale.
116. În caz de vacanță a funcției de Președinte al României, se vor organiza noi alegeri în termen de:
- a) 1 lună;
 - b) 3 luni;
 - c) 6 luni;
 - d) 1 an.
117. Dacă Președintele României se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură de:
- a) primul ministru;
 - b) președintele Senatului;
 - c) președintele C.S.A.T.;
 - d) președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.
118. Dacă Președintele României se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură în ordine de:
- a) primul ministru și președintele Senatului;
 - b) președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților;
 - c) președintele Senatului și președintele C.S.A.T.;
 - d) președintele Senatului și primul ministru.
119. Dacă Președintele României se află în imposibilitate temporară de a-și exercita atribuțiile, interimatul se asigură în ordine de:
- a) Președintele Camerei Deputaților și președintele Senatului;
 - b) președintele Senatului și președintele Camerei Deputaților;
 - c) președintele Camerei Deputaților și președintele C.S.A.T.;
 - d) președintele Camerei Deputaților și primul ministru.

120. Pe durata interimatului funcției prezidențiale poate fi exercitată următoarea atribuție:
- a) adresarea de mesaje Parlamentului;
 - b) dizolvarea Parlamentului;
 - c) solicitarea adresată poporului de a-și exprima voința prin referendum cu privire la problemele de interes național;
 - d) acreditarea reprezentanților diplomatici ai României.
121. Pe durata interimatului funcției de Președinte al României nu poate fi exercitată următoarea atribuție:
- a) consultarea Guvernului;
 - b) consultarea populației prin referendum;
 - c) declararea mobilizării forțelor armate;
 - d) acordarea grațierii individuale.
122. În exercitarea funcției sale, Președintele României emite:
- a) decrete;
 - b) decizii;
 - c) legi;
 - d) hotărâri.
123. În exercitarea atribuțiilor sale Președintele emite:
- a) ordonanțe;
 - b) decrete;
 - c) decizii;
 - d) dispoziții.
124. Documentele emise de Președintelui României:
- a) se publică în Monitorul Oficial al României;
 - b) se publică în Monitorul Oficial al României doar dacă privesc un interes național;
 - c) se publică în Monitorul Oficial al României doar după ce au fost contrasemnate de către ministrul de resort;
 - d) nu se publică în Monitorul Oficial al României.
125. În exercitarea atribuțiilor sale Președintele României emite decrete care se publică în Monitorul Oficial sub sancțiunea:
- a) revocării;
 - b) inexistenței;
 - c) nulității absolute;
 - d) nulității relative.
126. Nepublicarea în Monitorul Oficial al României a actelor emise de Președintele României atrage:
- a) nulitatea actului;
 - b) rezilierea actului;
 - c) rezoluțiunea actului;
 - d) inexistența actului.
127. Nepublicarea în Monitorul Oficial al României a actelor emise de Președintele României atrage:
- a) inexistența actului
 - b) nulitatea actului;
 - c) suspendarea actului;
 - d) rezoluțiunea actului.

128. Actele Președintelui se publică în Monitorul Oficial al României sub sancțiunea:
- nulității;
 - anulării;
 - revocării;
 - inexistenței.
129. Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale în domeniul politicii externe sunt contrasemnate de către:
- primul ministru;
 - ministrul de externe;
 - primul ministru și ministrul de externe;
 - președintele Senatului.
130. Decretele emise de Președintele României în exercitarea atribuțiilor sale în domeniul apărării sunt contrasemnate de către:
- primul ministru și ministrul de interne;
 - primul ministru și ministrul apărării naționale;
 - primul ministru;
 - ministrul apărării naționale.
131. Decretul emis de Președintele României prin care instituie starea de asediu sau starea de urgență în întreaga țară ori în unele unități administrativ teritoriale este contrasemnat de către:
- primul ministru și ministrul de interne;
 - primul ministru și ministrul apărării naționale;
 - primul ministru;
 - ministrul apărării naționale.
132. Decretul emis de Președintele României prin care se conferă decorații și/sau titluri de onoare este contrasemnat de către:
- ministrul de interne;
 - primul ministru;
 - ministrul apărării naționale;
 - ministrul de resort.
133. Decretul emis de Președintele României prin care se acordă gradele de mareșal, de general și de amiral este contrasemnat de către:
- primul ministru;
 - ministrul de interne;
 - ministrul apărării naționale;
 - ministrul de resort.
134. Decretul emis de Președintele României prin care se acordă grațierea individuală este contrasemnat de către:
- primul ministru;
 - ministrul justiției;
 - ministrul de interne;
 - ministrul apărării naționale.

135. Indemnizația Președintelui României este stabilită prin:
- Constituție;
 - lege;
 - decret prezidențial;
 - hotărâre de guvern.
136. După primirea legii, Președintele României are ca termen de promulgare a acesteia cel mult:
- 30 zile;
 - 20 zile;
 - 15 zile;
 - 10 zile.
137. Înainte de promulgare, Președintele României poate cere Parlamentului să reexamineze legea:
- o singură dată;
 - de două ori;
 - de maximum trei ori;
 - ori de câte ori consideră de cuviință.
138. Dacă Președintele a cerut reexaminarea legii, promulgarea acesteia după reexaminare de face în termen de:
- 30 zile;
 - 20 zile;
 - 15 zile;
 - 10 zile.
139. Dacă Președintele României a solicitat verificarea constituționalității legii, după primirea deciziei Curții Constituționale prin care se confirmă constituționalitatea, legea trebuie să fie promulgată în termen de:
- 10 zile;
 - 15 zile;
 - 20 zile;
 - 30 zile.
140. Dacă s-a cerut urmărirea penală a unui membru al Guvernului pentru fapte săvârșite în exercițiul funcției, Președintele României poate dispune:
- suspendarea din funcție;
 - demiterea;
 - revocarea din funcție;
 - condamnarea penală.
141. Prin numirea lor de către Președintele României, judecătorii devin:
- intangibili;
 - impasibili;
 - inalienabili;
 - inamovibili.
142. Numirea judecătorilor de către Președintele României semnifică dobândirea de către aceștia a:
- inalienabilității;
 - independenței;
 - inamovibilității;
 - intangibilității.

143. Numirea judecătorilor de către Președintele României se face la propunerea:
- a) Consiliului Superior al Magistraturii;
 - b) Parlamentului;
 - c) ministrului justiției;
 - d) primului-ministru.
144. În ce privește raporturile cu Curtea Constituțională, Președintele României numește un număr de:
- a) 3 judecători;
 - b) 6 judecători;
 - c) 9 judecători;
 - d) 12 judecători.
145. Președintele României poate iniția revizuirea Constituției, la propunerea:
- a) primului ministru;
 - b) ministrului justiției;
 - c) Guvernului;
 - d) a 500.000 de cetățeni cu drept de vot.
146. Președintele României poate iniția revizuirea Constituției, la propunerea:
- a) Guvernului;
 - b) a cel puțin o pătrime din numărul deputaților și senatorilor;
 - c) președinților grupurilor parlamentare;
 - d) președinților tuturor partidelor politice.
147. Organizarea Guvernului se reglementează prin:
- a) lege constituțională;
 - b) lege organică;
 - c) lege ordinară;
 - d) decret al Președintelui României.
148. Guvernul este:
- a) autoritate publică a puterii legislative;
 - b) autoritate publică a puterii executive;
 - c) autoritate privată a puterii executive;
 - d) autoritate publică a puterii judecătorești.
149. Guvernul funcționează pe baza votului de încredere acordat de:
- a) Președintele României;
 - b) Guvernul în funcție la data numirii noului Guvern;
 - c) Parlament;
 - d) popor prin referendum.
150. Numirea Guvernului se face de către:
- a) Președintele Senatului și Președintele Camerei Deputaților în ședință comună;
 - b) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție;
 - c) Președintele României;
 - d) Primul ministru din Guvernul anterior.

151. Guvernul:
- a) este autoritatea publică a puterii legislative;
 - b) funcționează pe baza votului de încredere acordat de Președinte;
 - c) asigură realizarea politicii interne și externe a țării;
 - d) exercită conducerea generală a administrației private.
152. Guvernul:
- a) exercită controlul ierarhic asupra ministerelor și organelor de specialitate din subordinea sa;
 - b) nu are dreptul să anuleze actele administrative inoportune emise de prefecți;
 - c) răspunde politic numai în fața Președintelui României;
 - d) răspunde politic în fața Înaltei Curți de Casație și Justiție.
153. Constatarea stării de incompatibilitate a unui membru al Guvernului se face de către:
- a) Președintele României;
 - b) Parlament;
 - c) ministrul justiției;
 - d) primul-ministru.
154. În cazul în care primul ministru constată starea de incompatibilitate a unuia dintre miniștri, acesta va dispune:
- a) suspendarea din funcție a ministrului;
 - b) revocarea din funcție a ministrului;
 - c) demiterea ministrului;
 - d) măsurile necesare pentru încetarea stării de incompatibilitate.
155. Demisia din funcția de membru al Guvernului devine irevocabilă:
- a) de la data anunțării acesteia în public;
 - b) de la momentul prezentării acesteia în scris primului-ministru;
 - c) din momentul în care s-a luat act de depunerea ei;
 - d) nu mai târziu de 5 zile de la data depunerii acesteia.
156. Revocarea din funcția de membru al Guvernului se face de către:
- a) Președintele României;
 - b) primul-ministru;
 - c) președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție;
 - d) Parlament.
157. Revocarea din funcția de membru al Guvernului se face prin:
- a) lege;
 - b) decret;
 - c) ordonanță de urgență;
 - d) hotărâre de guvern.
158. Revocarea din funcția de membru al Guvernului se face de către:
- a) Președintele României la propunerea primului ministru;
 - b) Președintele României la propunerea Parlamentului;
 - c) primul-ministru la propunerea Președintelui României;
 - d) Parlament la propunerea primului ministru.

159. Vacanța funcției de membru al Guvernului se declară de către:
- Președintele României;
 - primul-ministru;
 - președintele Camerei Deputaților;
 - președintele Senatului.
160. Vacanța funcției de membru al Guvernului se declară de către:
- Președintele României la propunerea Parlamentului;
 - primul-ministru la propunerea Președintelui României;
 - Președintele României la propunerea președintelui Senatului;
 - Președintele României la propunerea primului ministru.
161. În cazul în care un membru al Guvernului a fost condamnat penal printr-o hotărâre judecătorească definitivă, el este demis la propunerea:
- președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție;
 - primului-ministru;
 - Președintelui României;
 - ministrului justiției.
162. În cazul în care averea unui membru al Guvernului a fost declarată, în tot sau în parte, ca fiind dobândită în mod ilicit, prin hotărâre judecătorească irevocabilă, este demis de către:
- ministrul justiției la propunerea Președintelui României;
 - primul ministru la propunerea ministrului justiției;
 - primul-ministru la propunerea Președintelui României;
 - Președintele României la propunerea primului ministru.
163. Dacă primul-ministru se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele va desemna ca prim-ministru interimar un alt membru al:
- partidului de guvernământ;
 - Parlamentului;
 - Guvernului;
 - partidului parlamentar majoritar.
164. Dacă primul-ministru se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele va desemna ca prim-ministru interimar:
- ministrul justiției;
 - ministrul administrației;
 - ministrul apărării naționale;
 - un alt membru al Guvernului.
165. Dacă primul-ministru se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele va desemna ca prim-ministru interimar pe:
- președintele Camerei Deputaților;
 - președintele Senatului;
 - președintele partidului majoritar în Parlament;
 - un alt membru al Guvernului.

166. Dacă unul dintre miniștri se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele va desemna în locul său, la propunerea primului-ministru:
- a) un alt membru al Guvernului;
 - b) un alt membru al partidului majoritar în Parlament;
 - c) un viceprim-ministru;
 - d) un alt candidat desemnat de liderii grupurilor parlamentare.
167. Dacă primul-ministru se află în imposibilitate de a-și exercita atribuțiile, Președintele va desemna ca prim-ministru interimar pe:
- a) Președintele Senatului;
 - b) ministrul administrației și internelor;
 - c) ministrul afacerilor externe;
 - d) un alt membru al Guvernului.
168. Interimatul pe perioada imposibilității exercitării atribuțiilor încetează dacă primul-ministru își reia activitatea în Guvern în cel mult:
- a) 45 de zile;
 - b) 30 de zile;
 - c) 20 de zile;
 - d) 15 zile.
169. Numirea în funcția de membru al Guvernului în caz de remaniere guvernamentală sau de vacanță a postului se face la propunerea:
- a) la propunerea Președintelui;
 - b) la propunerea Parlamentului;
 - c) la propunerea primului-ministru;
 - d) de primul-ministru.
170. Numirea guvernului se face de către:
- a) Președintele României;
 - b) Parlamentul României;
 - c) Primul-ministru;
 - d) Președintele Senatului.
171. Funcția de membru al Guvernului încetează:
- a) numai în urma demisiei;
 - b) numai în urma demiterii;
 - c) numai în urma decesului;
 - d) în urma demisiei, a revocării, a pierderii drepturilor electorale, a stării de incompatibilitate, a decesului și a demiterii.
172. Demisia din funcția de membru al Guvernului se prezintă în scris:
- a) Președintelui României;
 - b) Parlamentului;
 - c) primului ministru;
 - d) Guvernului.

173. Revocarea din funcția de membru al Guvernului are loc în caz de:
- a) incompatibilitate;
 - b) demisie;
 - c) deces;
 - d) remaniere guvernamentală.
174. Revocarea din funcția de membru al Guvernului are loc în caz de remaniere guvernamentală și se face de către:
- a) primul ministru;
 - b) președintele Camerei Deputaților;
 - c) Președintele Senatului;
 - d) Președintele României.
175. În cazul în care averea unui membru al Guvernului a fost declarată ca fiind dobândită în mod ilicit printr-o hotărâre irevocabilă, acesta este demis de:
- a) primul ministru;
 - b) președintele Camerei Deputaților;
 - c) președintele Senatului;
 - d) Președintele României.
176. În cazul în care averea unui membru al Guvernului a fost declarată ca fiind dobândită în mod ilicit printr-o hotărâre irevocabilă, acesta este demis:
- a) la propunerea Președintelui României;
 - b) de Președintele României;
 - c) de primul ministru;
 - d) la propunerea ministrului justiției și libertăților cetățenești.
177. Printre atribuțiile Guvernului se numără:
- a) exercită conducerea generală a administrației publice;
 - b) inițiază legi;
 - c) emite ordonanțe de urgență pentru organizarea executării legilor;
 - d) asigură executarea legilor de către toate autoritățile statului.
178. Printre atribuțiile Guvernului se numără:
- a) asigură administrarea proprietății publice și private;
 - b) înființează, cu avizul Curții Constituționale, organe de specialitate în subordinea sa;
 - c) asigură realizarea politicii externe a țării;
 - d) adoptă legea bugetului de stat.
179. Printre atribuțiile Guvernului se numără:
- a) adoptă bugetul asigurărilor sociale de stat;
 - b) asigură apărarea ordinii de drept, a liniștii publice și a siguranței cetățeanului;
 - c) emite ordonanțe de urgență pentru organizarea executării legilor;
 - d) încheie tratatele, acordurile și convențiile internaționale care angajează statul român.
180. Printre atribuțiile primului ministru se numără:
- a) reprezintă statul român în relațiile cu Guvernul;
 - b) prezintă presei rapoarte în legătură cu politica Guvernului;
 - c) reprezintă Guvernul în relațiile internaționale;
 - d) este președintele C.S.A.T.

181. Guvernul are ca atribuție:
- a) inițierea de legi pe care le supune spre aprobare Parlamentului;
 - b) emiterea de hotărâri pentru organizarea executării legilor;
 - c) ratificarea tratatelor, acordurilor și convențiilor internaționale care angajează statul român;
 - d) asigurarea administrării proprietății private.
182. Primul-ministru:
- a) reprezintă statul român în relațiile cu Guvernul;
 - b) reprezintă Guvernul în relațiile internaționale;
 - c) este președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - d) numește personalul din cadrul Administrației prezidențiale.
183. Primul-ministru:
- a) prezintă Președintelui și presei rapoarte cu privire la politica Guvernului;
 - b) prezintă Camerei Deputaților și Senatului rapoarte cu privire la politica Guvernului;
 - c) răspunde la întrebările ori interpelările adresate de presă;
 - d) contrasemnează toate decretele emise de Președintele României.
184. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Primul-ministru emite:
- a) hotărâri;
 - b) dispoziții;
 - c) decizii;
 - d) decrete.
185. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Primul-ministru emite:
- a) hotărâri de Guvern;
 - b) decizii
 - c) dispoziții directe;
 - d) ordonanțe simple și de urgență.
186. Primul ministru este:
- a) președinte al Guvernului;
 - b) președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - c) vicepreședinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - d) membru al Consiliului Suprem de Apărare a Țării.
187. Primul ministru:
- a) este președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - b) contrasemnează toate decretele emise de Președintele României;
 - c) prezintă Camerei Deputaților și Senatului rapoarte și declarații cu privire la politica Guvernului;
 - d) răspunde la întrebările și interpelările care îi sunt adresate de Președinte.
188. Primul ministru numește:
- a) miniștrii;
 - b) consilierii parlamentari;
 - c) consilierii prezidențiali;
 - d) consilierii de stat din cadrul aparatului de lucru al Guvernului.

189. Primul ministru eliberează din funcție:
- a) președintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - b) vicepreședintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - c) miniștrii;
 - d) secretarul general al Guvernului.
190. Primul ministru răspunde la interpelările adresate de:
- a) Guvern;
 - b) Președintele României;
 - c) deputați și senatori;
 - d) popor.
191. Primul ministru contrasemnează:
- a) ordinele emise de miniștri;
 - b) toate decretele Președintelui României;
 - c) doar anumite decrete emise de Președintele României;
 - d) legile adoptate de Parlamentul României.
192. Deciziile primului ministru se publică:
- a) în Monitorul Oficial al României, Partea I;
 - b) în Monitorul Oficial al României, Partea I, a II-a sau a III-a, în funcție de obiectul reglementării;
 - c) în cotidianul cu cea mai largă circulație;
 - d) doar dacă privesc un subiect de interes național.
193. Nepublicarea deciziilor primului ministru atrage:
- a) inaplicabilitatea;
 - b) inexistența;
 - c) revocarea;
 - d) nulitatea.
194. Primul ministru:
- a) este președinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - b) este vicepreședinte al Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - c) numește vicepreședintele Consiliului Suprem de Apărare a Țării;
 - d) numește membrii Consiliului Suprem de Apărare a Țării.
195. Primul ministru contrasemnează:
- a) decretele emise de Președintele României în cazul în care Constituția prevede obligativitatea contra-semnării acestora;
 - b) mesajele adresate de Președintele României Parlamentului;
 - c) ordinele Președintelui României;
 - d) legile adoptate de Parlament.
196. În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, primul ministru emite:
- a) decrete;
 - b) hotărâri;
 - c) ordonanțe;
 - d) decizii.

197. În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, primul ministru emite:
- a) decizii;
 - b) hotărâri;
 - c) ordonanțe;
 - d) ordonanțe de urgență.
198. Nepublicarea în Monitorul Oficial al României a deciziilor primului ministru:
- a) atrage nulitatea deciziei;
 - b) atrage revocabilitatea acesteia;
 - c) atrage inexistența actului;
 - d) nu atrage nicio sancțiune.
199. În exercitarea atribuțiilor sale Guvernul adoptă:
- a) numai hotărâri;
 - b) numai ordonanțe;
 - c) hotărâri și ordonanțe;
 - d) decrete.
200. Candidatul pentru funcția de prim ministru cere votul de încredere al Parlamentului:
- a) doar asupra propriei candidaturi;
 - b) doar asupra programului de guvernare;
 - c) doar asupra listei Guvernului;
 - d) asupra programului și a întregii liste a Guvernului.
201. Consiliile locale sunt compuse din:
- a) consilieri locali;
 - b) consilieri locali și primari;
 - c) consilieri locali, primari și viceprimari;
 - d) consilieri locali, primari, viceprimari și prefecți.
202. Consilierii locali:
- a) sunt numiți de prefect;
 - b) sunt aleși de primar;
 - c) sunt numiți de primar;
 - d) sunt aleși prin vot universal, direct, egal, secret și liber exprimat.
203. Numărul membrilor fiecărui consiliu local se stabilește prin:
- a) hotărâre de guvern;
 - b) ordin al prefectului;
 - c) dispoziție a primarului;
 - d) hotărâre a consiliului local.
204. Numărul membrilor fiecărui consiliu local se stabilește prin:
- a) ordin al ministrului administrației și internelor;
 - b) ordin al prefectului;
 - c) ordin al primarului;
 - d) lege.

205. Numărul membrilor fiecărui consiliu local se stabilește:
- a) în mod egal în funcție de numărul total de județe existente la nivel național;
 - b) în funcție de numărul de unități administrativ-teritoriale organizate la nivel județean;
 - c) în funcție de numărul locuitorilor comunei, orașului sau municipiului, conform populației după domiciliu raportate de Institutul Național de Statistică la data de 1 ianuarie a anului în curs;
 - d) de către primar.
206. Numărul membrilor fiecărui consiliu local se stabilește de către:
- a) ministrul administrației și internelor;
 - b) primul ministru;
 - c) prefect;
 - d) primar.
207. Consiliul General al Municipiului București este compus din:
- a) 9 consilieri locali;
 - b) 11 consilieri locali;
 - c) 25 consilieri locali;
 - d) 55 consilieri locali.
208. Numărul membrilor fiecărui consiliu local organizat la nivelul sectoarelor Municipiului București se stabilește:
- a) în mod egal în funcție de numărul de sectoare existente la nivelul Municipiului București;
 - b) în funcție de numărul locuitorilor sectoarelor respective;
 - c) de către primar;
 - d) de către Guvern.
209. Constituirea consiliilor locale se face în termen de:
- a) 10 zile de la data desfășurării alegerilor;
 - b) 20 de zile de la data desfășurării alegerilor;
 - c) 30 de zile de la data desfășurării alegerilor;
 - d) 25 de zile de la data desfășurării alegerilor.
210. Convocarea consilierilor declarați aleși, pentru ședința de constituire, se face de către:
- a) prefect;
 - b) primar;
 - c) vice-primar;
 - d) secretarul primăriei.
211. Convocarea consilierilor declarați aleși, pentru ședința de constituire, se face de către:
- a) primar;
 - b) prefect;
 - c) vice-primar;
 - d) ministrul administrației și internelor.
212. Ședința de constituire a consiliului local este legal constituită dacă din numărul consilierilor aleși participă cel puțin:
- a) o treime;
 - b) două treimi;
 - c) trei pătrimi;
 - d) majoritatea simplă.

213. Ședința de constituire a consiliului local este legal constituită dacă din numărul consilierilor aleși participă cel puțin:
- a) o treime;
 - b) două treimi;
 - c) jumătate plus unu din consilierii locali;
 - d) 25 consilieri locali.
214. În cazul în care la ședința de constituire a consiliului local nu se întrunește majoritatea cerută de lege, o nouă ședință se convoacă de către prefect peste:
- a) 2 zile;
 - b) 3 zile;
 - c) 5 zile;
 - d) 10 zile.
215. Dacă după 3 convocări ale ședinței de constituire a consiliului local nu se întrunește majoritatea cerută de lege, locurile consilierilor aleși care au lipsit nemotivat:
- a) se desființează;
 - b) se ocupă cu consilieri numiți de primar;
 - c) se blochează;
 - d) se declară vacante.
216. Ordinul prefectului prin care se declară vacante locurile consilierilor care au lipsit nemotivat poate fi atacat de cei în cauză la instanța de contencios administrativ, în termen de:
- a) 5 zile;
 - b) o săptămână;
 - c) 10 zile;
 - d) 20 zile.
217. Lucrările ședinței de constituire a consiliului local sunt conduse de:
- a) prefect;
 - b) primar;
 - c) secretarul primăriei;
 - d) cel mai în vârstă consilier.
218. Lucrările ședinței de constituire a consiliului local sunt conduse de:
- a) cel mai tânăr consilier;
 - b) cel mai în vârstă consilier;
 - c) consilierul care a obținut cel mai mare număr de voturi;
 - d) consilierul ales de către ceilalți consilieri locali.
219. Comisia de validare a mandatelor consilierilor locali este:
- a) numită de prefect;
 - b) aleasă prin vot deschis de către consilierii locali;
 - c) stabilită de Guvern;
 - d) numită prin ordin al ministrului administrației și internelor.
220. Consilierii locali care refuză să depună jurământul:
- a) se consideră demisionați de drept;
 - b) sunt revocați din funcție;
 - c) sunt invalidați;
 - d) sunt convocați a doua oară în vederea depunerii jurământului.

221. Consiliul este declarat legal constituit după:
- a) validarea mandatelor tuturor membrilor săi;
 - b) depunerea jurământului de către majoritatea consilierilor validați;
 - c) validarea mandatelor și depunerea jurământului de către toți membrii săi;
 - d) validarea mandatelor și depunerea jurământului de către cel puțin două treimi din membrii săi.
222. Consiliul local se declară legal constituit dacă au depus jurământul:
- a) majoritatea consilierilor validați;
 - b) cel puțin jumătate din consilierii locali validați;
 - c) cel puțin două treimi din consilierii validați;
 - d) toți consilierii validați.
223. Numărul membrilor Consiliului General al Municipiului București se stabilește prin:
- a) lege;
 - b) hotărâre a consiliului local;
 - c) decizie a primarului;
 - d) ordin al prefectului.
224. Mandatul consiliului local se exercită:
- a) de la data validării mandatelor tuturor membrilor săi, până la data noilor alegeri locale;
 - b) de la data depunerii jurământului de către majoritatea consilierilor validați, până la data declarării ca legal constituit a consiliului nou ales;
 - c) de la data depunerii jurământului de către toți consilierii validați și până la data noilor alegeri locale;
 - d) de la data validării mandatelor tuturor membrilor săi și până la data validării mandatelor membrilor nou aleși.
225. Consiliul local își exercită mandatul de la data constituirii până la data:
- a) noilor alegeri locale;
 - b) validării membrilor nou aleși;
 - c) depunerii jurământului de către consilierii nou aleși;
 - d) declarării ca legal constituit a consiliului nou ales.
226. Mandatul consiliului local:
- a) este de 5 ani;
 - b) poate fi prelungit prin hotărâre de Guvern;
 - c) poate fi prelungit în caz de război sau catastrofă;
 - d) nu poate fi prelungit.
227. Durata mandatului consiliului local este, potrivit legii, de:
- a) 2 ani;
 - b) 3 ani;
 - c) 4 ani;
 - d) 5 ani.
228. Consiliul local se întrunește în ședințe:
- a) ordinare, bilunare;
 - b) ordinare, lunare;
 - c) extraordinare, lunare;
 - d) extraordinare, la cererea prefectului.

229. Consiliul local se întrunește în ședințe ordinare:
- săptămânale
 - lunare;
 - bilunare;
 - semestriale.
230. Consiliul local se întrunește în ședințe ordinare la convocarea:
- primarului;
 - viceprimarului;
 - secretarului unității administrativ-teritoriale;
 - prefectului.
231. Consiliul local se convoacă în scris prin intermediul:
- primarului;
 - viceprimarului;
 - secretarului unității administrativ-teritoriale;
 - prefectului.
232. Ordinea de zi a ședințelor consiliului local:
- se aduce la cunoștința locuitorilor comunei sau ai orașului;
 - se aprobă de prefect;
 - nu poate fi modificată;
 - se publică în Monitorul Oficial al României, partea a IV-a.
233. Ședințele consiliului local:
- sunt publice doar în cazul în care consilierii decid acest lucru cu majoritate de voturi;
 - sunt conduse de primar;
 - sunt legal constituite în prezența majorității consilierilor locali în funcție;
 - se pot desfășura și într-o limbă de circulație internațională.
234. Ședințele consiliului local:
- sunt ordinare, lunare;
 - nu sunt niciodată publice;
 - sunt conduse de către primar;
 - se pot desfășura și într-o limbă de circulație internațională.
235. Ședințele consiliului local se desfășoară legal în prezența:
- a 1/3 din consilierii locali;
 - a 2/3 din consilierii locali;
 - majorității consilierilor locali;
 - tuturor consilierilor locali.
236. Ședințele consiliului local sunt conduse de:
- un președinte de ședință;
 - primar;
 - secretarul unității administrativ teritoriale;
 - prefect.
237. Suplimentarea ordinii de zi a ședințelor consiliului local se poate face:
- fără îndeplinirea vreunei condiții;
 - numai la inițiativa secretarului unității administrativ-teritoriale;
 - la inițiativa a 2/3 din numărul consilierilor locali;
 - numai pentru probleme urgente vcare nu pot fi amânate până la ședința următoare.

238. În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, consiliul local adoptă:
- a) decizii;
 - b) dispoziții;
 - c) decrete;
 - d) hotărâri.
239. Hotărârile consiliului local se semnează de către:
- a) prefect;
 - b) președintele de ședință;
 - c) primar;
 - d) vice-primar.
240. Hotărârile consiliului local se contrasemnează de către:
- a) prefect;
 - b) primar;
 - c) 3-5 consilieri locali de specialitate;
 - d) secretarul unitatii administrativ-teritoriale.
241. Hotărârile consiliului local nu se contrasemnează de către secretarul unității administrativ-teritoriale dacă sunt:
- a) referitoare la ordinea publică;
 - b) incomplete;
 - c) ilegale;
 - d) inițiate de locuitori ai unității administrativ-teritoriale.
242. Hotărârile consiliului local se comunică:
- a) primarului și prefectului;
 - b) numai primarului;
 - c) numai prefectului;
 - d) Guvernului.
243. Hotărârile consiliului local:
- a) se semnează de către primar;
 - b) se contrasemnează, pentru legalitate, de către secretarul unității administrativ-teritoriale;
 - c) sunt luate întotdeauna prin vot secret;
 - d) se comunică ministrului administrației și internelor.
244. Hotărârile cu caracter normativ ale consiliului local devin obligatorii și produc efecte de la data:
- a) comunicării lor către prefect;
 - b) aducerii lor la cunoștință publică;
 - c) adoptării;
 - d) publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.
245. Hotărârile cu caracter normativ ale consiliului local devin obligatorii și produc efecte de la data:
- a) comunicării lor către prefect;
 - b) comunicării către primar;
 - c) comunicării către secretarul unității administrativ-teritoriale, care are obligația de a le comunica de îndată către prefect și primar;
 - d) aducerii lor la cunoștință publică.

246. Hotărârile cu caracter individual ale consiliului local devin obligatorii și produc efecte de la data:
- a) comunicării lor;
 - b) aducerii lor la cunoștință publică;
 - c) adoptării;
 - d) publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.
247. În exercitarea mandatului lor, consilierii locali sunt în serviciul:
- a) Guvernului;
 - b) Ministerului Administrației și Internelor;
 - c) Prefecturii;
 - d) colectivității locale.
248. În exercitarea mandatului lor, consilierii locali sunt în serviciul:
- a) ministrului administrației și internelor;
 - b) colectivității locale;
 - c) autorităților publice locale;
 - d) autorităților centrale.
249. Consilierii:
- a) sunt obligați să organizeze întâlniri săptămânale;
 - b) sunt obligați să prezinte lunar un raport de activitate;
 - c) au dreptul la decontarea tuturor cheltuielilor efectuate;
 - d) primesc o indemnizație pentru participarea la ședințele consiliului local.
250. Fiecare consilier local este obligat să prezinte un raport anual de activitate care:
- a) se va comunica ministrului administrației și internelor;
 - b) se va comunica prefectului;
 - c) se va comunica primarului;
 - d) va fi făcut public, prin grija secretarului.
251. În îndeplinirea mandatului, consilierii sunt obligați să organizeze întâlniri cu cetățenii care să fie:
- a) periodice;
 - b) săptămânale;
 - c) bilunare;
 - d) lunare.
252. Locuitorii satelor care nu au consilieri locali aleși în consiliile locale sunt reprezentați la ședințele de consiliu de către:
- a) primar;
 - b) viceprimar;
 - c) prefect;
 - d) un delegat sătesc.
253. Comisiile de specialitate organizate în cadrul consiliului local:
- a) sunt conduse de un președinte și un vice-președinte;
 - b) analizează și avizează toate proiectele de hotărâri ale consiliului, indiferent de domeniul de activitate al acestora;
 - c) lucrează în plen;
 - d) iau hotărâri cu votul a două treimi din membrii lor.

254. Comisiile de specialitate organizate în cadrul consiliului local sunt conduse de:
- a) președintele consiliului local;
 - b) primar;
 - c) secretarul unității administrativ-teritoriale;
 - d) un președinte și un secretar, aleși din rândul membrilor lor.
255. Comisiile de specialitate organizate în cadrul consiliului local sunt formate din:
- a) consilieri locali;
 - b) consilieri locali și primar;
 - c) consilieri locali și prefect;
 - d) consilieri locali și secretarul unității administrativ-teritoriale.
256. Consiliul local se poate dizolva:
- a) numai de drept;
 - b) numai prin referendum local;
 - c) de drept sau prin referendum local;
 - d) de drept sau prin ordin al prefectului.
257. Consiliul local se dizolvă de drept dacă:
- a) nu se întrunește 2 luni consecutiv, deși a fost convocat legal;
 - b) nu se întrunește 6 luni consecutiv, deși a fost convocat legal;
 - c) nu a adoptat în 2 ședințe ordinare consecutive nicio hotărâre;
 - d) nu a adoptat în 6 ședințe ordinare consecutive nicio hotărâre.
258. Referendumul local pentru dizolvarea consiliului local poate fi organizat la solicitarea adresată în acest sens prefectului de:
- a) primar
 - b) 20% din numărul cetățenilor cu drept de vot înscriși pe listele electorale ale unității administrativ-electorale;
 - c) majoritatea cetățenilor cu drept de vot înscriși pe listele electorale ale unității administrativ-electorale;
 - d) 25% din numărul cetățenilor cu drept de vot înscriși pe listele electorale ale unității administrativ-teritoriale.
259. Consiliul local poate fi dizolvat prin referendum local organizat de:
- a) o comisie numită prin ordin al prefectului;
 - b) o comisie numită de primar;
 - c) primar;
 - d) secretarul unității administrativ-teritoriale.
260. Hotărârea judecătorească de dizolvare a consiliului local:
- a) poate fi atacată în termen 10 zile de la adoptare;
 - b) se publică în Monitorul Oficial;
 - c) poate fi atacată cu recurs;
 - d) este definitivă.
261. Hotărârea judecătorească de dizolvare a consiliului local:
- a) poate fi atacată de primar;
 - b) se comunică prefectului;
 - c) poate fi recurată de oricare dintre consilieri;
 - d) se comunică primarului.

262. Consiliul local se consideră dizolvat de drept dacă:
- a) nu a adoptat nici o hotărâre în 3 ședințe extraordinare consecutive;
 - b) nu a adoptat nici o hotărâre în 3 ședințe ordinare consecutive;
 - c) nu a adoptat nici o hotărâre în 6 ședințe ordinare consecutive;
 - d) numărul consilierilor se reduce sub două treimi și nu se poate completa prin supleanți.
263. Consiliul local se consideră dizolvat de drept dacă:
- a) nu se întrunește timp de 3 luni consecutive;
 - b) nu se întrunește timp de 2 luni consecutive;
 - c) nu a adoptat nici o hotărâre în 2 ședințe consecutive;
 - d) numărul consilierilor se reduce sub o treime și nu se poate completa prin supleanți.
264. Mandatul de consilier se suspendă de drept în situația în care:
- a) consilierul este incompatibil;
 - b) consilierul a fost arestat preventiv;
 - c) s-a formulat o plângere penală împotriva consilierului;
 - d) s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva consilierului.
265. Suspendarea de drept a mandatului de consilier local:
- a) intervine atunci când consilierul local a fost arestat preventiv;
 - b) intervine atunci când consilierul a fost condamnat definitiv la o pedeapsă privativă de libertate;
 - c) se constată prin decizie a primarului;
 - d) se constată prin ordin al ministrului administrației și internelor.
266. Suspendarea de drept a mandatului de consilier local se constată:
- a) în situația în care acel consilier local este incompatibil;
 - b) în situația în care acel consilier local este arestat preventiv;
 - c) de către consiliul local prin hotărâre;
 - d) de către primar, prin decizie.
267. Suspendarea mandatului de consilier se constată de:
- a) primar, prin decizie;
 - b) consiliul local, prin hotărâre;
 - c) prefect, prin ordin;
 - d) Guvern, prin hotărâre.
268. Suspendarea mandatului de consilier se constată prin:
- a) decizie a primarului;
 - b) ordin al ministrului administrației și internelor;
 - c) ordin al prefectului;
 - d) hotărârea instanței de contencios administrativ.
269. E autoritate deliberativă a administrației publice locale din Municipiul București:
- a) Consiliul General al Municipiului București;
 - b) primarul general;
 - c) primarul de sector;
 - d) prefectul.

270. Hotărârile consiliului local se comunică obligatoriu:
- a) președintelui consiliului local;
 - b) primarului și prefectului;
 - c) numai prefectului;
 - d) secretarului unității administrativ-teritoriale.
271. Consilierii locali care refuză să depună jurământul prevăzut de Legea nr.215/2001 a administrației publice locale sunt considerați:
- a) revocați de drept;
 - b) demiși de drept
 - c) suspendați de drept;
 - d) demisionați de drept.
272. Președintele de ședință al consiliului local este:
- a) numit de primar;
 - b) ales dintre membrii consiliului local;
 - c) numit dintre membrii consiliului local;
 - d) numit de către prefect.
273. Mandatul primarului este de:
- a) 2 ani;
 - b) 4 ani;
 - c) 5 ani;
 - d) 8 ani.
274. Înlocuitorul de drept a primarului este:
- a) viceprimarul;
 - b) prefectul;
 - c) președintele consiliului local;
 - d) secretarul unității administrativ-teritoriale.
275. Validarea alegerii primarului se face:
- a) de către judecătoria în a cărei rază teritorială se află unitatea administrativ-teritorială, în camera de consiliu, de către un judecător desemnat de președintele instanței;
 - b) în ședință publică la judecătoria în a cărei rază teritorială se află comuna sau orașul;
 - c) de către un judecător desemnat de președintele Curții de Apel;
 - d) de către un complet format din 3 judecători.
276. Validarea alegerii primarului se face:
- a) în termen de 20 de zile de la data desfășurării alegerilor;
 - b) în termen de 15 zile de la data desfășurării alegerilor;
 - c) în termen de 10 zile de la data desfășurării alegerilor;
 - d) în termen de 5 zile de la data desfășurării alegerilor.
277. Invalidarea mandatului primarului intervine:
- a) dacă alegerea s-a făcut prin fraudă electorală;
 - b) dacă candidatul la funcția de primar nu are studii superioare, administrative sau juridice;
 - c) dacă candidatul la funcția de primar a mai exercitat aceeași funcție de mai multe ori;
 - d) dacă este incomparabil.

278. Rezultatul validării sau invalidării alegerii primarului se aduce la cunoștință:
- a) candidaților la funcția de primar;
 - b) prefectului;
 - c) președintelui consiliului local;
 - d) secretarului unității administrativ-teritoriale.
279. În caz de invalidare a alegerii primarului, data noilor alegeri va fi stabilită în cel mult:
- a) 20 de zile de la data invalidării;
 - b) 30 de zile de la data invalidării;
 - c) 60 de zile de la data invalidării;
 - d) 90 de zile de la data invalidării sau, după caz, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.
280. Primarul care refuză să depună jurământul este considerat:
- a) revocat de drept;
 - b) demis de drept;
 - c) suspendat de drept;
 - d) demisionat de drept.
281. Semnul distinctiv al primarului este:
- a) o eșarfă în culorile drapelului național al României;
 - b) o eșarfă în culorile drapelului Uniunii Europene;
 - c) o eșarfă în culorile din stema națională a României;
 - d) roba de culoare neagră.
282. Primarul:
- a) este ordonator secundar de credite;
 - b) prezintă, la solicitarea prefectului, rapoarte și informări;
 - c) îndeplinește funcția de ofițer de stare civilă;
 - d) emite ordine cu caracter normativ și individual.
283. Primarul prezintă rapoarte și informări la solicitarea:
- a) prefectului;
 - b) consiliului local;
 - c) Guvernului;
 - d) Parlamentului.
284. Primarul îndeplinește una dintre următoarele atribuții:
- a) prezintă consiliului local, lunar, informări privind starea economică, socială și de mediu a unității administrativ-teritoriale;
 - b) îndrumă și supraveghează activitatea gardienilor publici, conform angajamentelor contractuale;
 - c) funcția de ofițer de stare civilă;
 - d) funcția de ordonator secundar de credite.
285. Dispozițiile cu caracter normativ ale primarului devin executorii numai după ce sunt:
- a) aduse la cunoștință prefectului;
 - b) aduse la cunoștință publică;
 - c) publicate în Monitorul Oficial al României;
 - d) comunicate persoanelor interesate.

286. Organizarea referendumului pentru încetarea mandatului primarului are loc:
- la solicitarea adresată în scris a cel puțin 25% din locuitorii cu drept de vot din unitatea administrativ-teritorială respectivă;
 - ca urmare a cererii adresate în acest sens consiliului local;
 - ca urmare a nesocotirii de către primar a intereselor particulare ale comunității;
 - pe baza ordinului primarului.
287. Mandatul primarului se suspendă de drept dacă a fost:
- declarat incompatibil;
 - arestat preventiv;
 - formulată o plângere penală împotriva acestuia;
 - pusă în mișcare acțiunea penală împotriva primarului.
288. Dispozițiile cu caracter individual ale primarului devin executorii numai după ce sunt:
- aduse la cunoștința prefectului;
 - aduse la cunoștință publică;
 - publicate în Monitorul Oficial al României;
 - comunicate persoanei interesate.
289. Mandatul primarului încetează de drept în condițiile legii statutului aleșilor locali, precum și dacă nu își exercită, în mod nejustificat, atribuțiile timp de:
- 15 zile consecutiv;
 - 30 de zile consecutiv;
 - 45 de zile consecutiv;
 - 60 de zile consecutiv.
290. Ia act de încetarea de drept a mandatului primarului pentru imposibilitatea exercitării atribuțiilor sau neexercitarea nejustificată a atribuțiilor :
- consiliul local prin hotărâre;
 - prefectul prin ordin;
 - prefectul prin decizie;
 - primul ministru prin decizie.
291. Mandatul primarului se suspendă de drept dacă:
- s-a formulat plângere penală împotriva acestuia;
 - s-a pus în mișcare acțiunea penală împotriva acestuia;
 - este incompatibil;
 - a fost arestat preventiv.
292. Suspendarea de drept a mandatului primarului se constată de:
- instanța de judecată;
 - consiliul județean;
 - consiliul local;
 - prefect.
293. Suspendarea mandatului primarului:
- intervine doar dacă acesta a fost condamnat prin hotărâre definitivă și irevocabilă la o pedeapsă privativă de libertate;
 - intervine dacă a fost arestat preventiv;
 - se constată prin hotărâre a consiliului local;
 - se comunică prefectului.

294. În caz de vacanță a funcției de primar, atribuțiile acestuia vor fi exercitate de drept de către:
- a) președintele consiliului local;
 - b) un consilier local ales prin vot decret;
 - c) viceprimar;
 - d) prefect.
295. În cazul suspendării din funcție a primarului atribuțiile acestuia vor fi exercitate de drept de către:
- a) președintele consiliului local;
 - b) un consilier local ales prin vot decret;
 - c) viceprimar;
 - d) prefect.
296. În cazul suspendării din funcție atât a primarului, cât și a viceprimarului, atribuțiile acestora vor fi îndeplinite de:
- a) președintele consiliului local;
 - b) prefect;
 - c) un primar numit interimar de către prefect;
 - d) un consilier local delegat de către consiliul local.
297. Primarul ales în cursul unui mandat, ca urmare a vacanței postului de primar, execută:
- a) un nou mandat de 5 ani;
 - b) un nou mandat de 4 ani;
 - c) un nou mandat de 3 ani;
 - d) mandatul precedentei autorități a administrației publice locale.
298. Mandatul vice-primarului se suspendă de drept într-una din următoarele situații:
- a) demisie;
 - b) deces;
 - c) arestare preventivă;
 - d) condamnare prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă.
299. Atribuțiile primarului sunt exercitate de drept de către vice-primar într-una din următoarele situații:
- a) suspendarea majorității membrilor consiliului local;
 - b) imposibilitatea de exercitare a funcțiilor mai mult de 15 de zile;
 - c) revocarea din funcție a primarului;
 - d) suspendarea din funcție a primarului.
300. Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor:
- a) este înalt funcționar public;
 - b) nu poate fi membru al unui partid politic;
 - c) nu poate fi rudă de gradul IV cu primarul sau cu vice-primarul;
 - d) este numit de primar.
301. Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor:
- a) înalt funcționar public;
 - b) funcționar public de conducere;
 - c) funcționar public de execuție;
 - d) nu este funcționar public.

302. Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor:
- a) este înalt funcționar public;
 - b) este salarizat din bugetul Ministerului Administrației și Internelor;
 - c) nu poate fi membru al unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcție;
 - d) este ales de către cetățenii unității administrativ-teritoriale respective.
303. Secretarul comunei, orașului, municipiului, județului și al subdiviziunii administrativ-teritoriale a municipiilor îndeplinește una dintre următoarele atribuții:
- a) participă la unele ședințe organizate de primar și de prefect;
 - b) coordonează compartimentele din cadrul aparatului propriu de specialitate al consiliului local;
 - c) contrasemnează dispozițiile primarului;
 - d) asigură îndeplinirea procedurilor de convocare ale consiliului local.
304. Viceprimarul:
- a) nu este subordonat primarului;
 - b) este subordonat consiliului local;
 - c) este subordonat președintelui consiliului local;
 - d) este subordonat primarului și înlocuitorul de drept al acestuia, care îi poate delega atribuțiile sale.
305. Viceprimarul:
- a) este ales din rândul consilierilor locali în funcție;
 - b) este ales prin vot universal, direct, secret și liber exprimat, de către cetățenii cu drept de vot din cadrul unității administrativ-teritoriale;
 - c) este numit de prefect;
 - d) este numit de primar.
306. Viceprimarul:
- a) este numit de către prefect;
 - b) este ales cu votul majorității consilierilor în funcție, din rândul acestora;
 - c) este numit de către primar din rândul consilierilor locali;
 - d) este propus de către primar din rândul consilierilor locali.
307. Viceprimarul:
- a) este înlocuitorul de drept al primarului;
 - b) îndeplinește aceleași atribuții ca și primarul;
 - c) este ales de către locuitorii unității administrativ-teritoriale respective;
 - d) poate fi schimbat din funcție de către prefect.
308. Este autoritate executivă a administrației publice locale din Municipiul București:
- a) Consiliul General al Municipiului București;
 - b) primarul general;
 - c) primarul de sector;
 - d) prefectul.
309. Municipiul București este organizat în 6 subdiviziuni administrativ-teritoriale, numite:
- a) sectoare;
 - b) districte;
 - c) cantoane;
 - d) județe.

310. Municipiul București are un primar și :
- a) un viceprimar;
 - b) 2 viceprimari;
 - c) 3 viceprimari;
 - d) 6 viceprimari.
311. Primarul general al Municipiului București împreună cu primarii sectoarelor Municipiului București se întrunesc:
- a) cel puțin o dată pe lună;
 - b) cel puțin de două ori pe lună;
 - c) la propunerea primarului general;
 - d) la propunerea oricăruia dintre primarii de sector.
312. Serviciile publice locale sunt conduse de:
- a) consiliul local;
 - b) consiliul județean;
 - c) primar;
 - d) prefect.
313. Dispozițiile primarului se comunică obligatoriu în cel mult 5 zile de la semnare:
- a) consiliului județean;
 - b) președintelui consiliului județean;
 - c) prefectului;
 - d) primului ministru.
314. Înființarea funcției de administrator public la nivelul comunelor și orașelor poate fi propusă, în limita numărului maxim de posturi aprobate, de către:
- a) prefect;
 - b) primar;
 - c) președintele consiliului local;
 - d) Guvern.
315. Înființarea funcției de administrator public la nivelul județelor poate fi propusă, în limita numărului maxim de posturi aprobate, de către:
- a) prefect;
 - b) primar;
 - c) președintele consiliului județean;
 - d) Guvern.
316. Numirea în funcția de administrator public, atât la nivelul comunelor și orașelor, cât și la nivelul județelor, se face:
- a) pe bază de concurs;
 - b) pe bază de examen;
 - c) de către prefect;
 - d) de către Guvern.
317. Administratorul public poate îndeplini atribuții de coordonare a organelor de specialitate sau a serviciilor publice de interes local pe baza unui contract de management încheiat cu:
- a) președintele consiliului local;
 - b) prefectul;
 - c) primarul;
 - d) primul ministru.

318. Administratorul public poate îndeplini atribuții de coordonare a organelor de specialitate sau a serviciilor publice de interes județean pe baza unui contract de management încheiat cu:
- a) președintele consiliului județean;
 - b) prefectul;
 - c) primarul;
 - d) primul ministru.
319. Numirea și eliberarea din funcție a administratorului public la nivelul comunelor și orașelor se face de către:
- a) președintele consiliului județean;
 - b) consiliul județean;
 - c) prefect;
 - d) primar.
320. Numirea și eliberarea din funcție a administratorului public la nivelul județelor se face de către:
- a) președintele consiliului județean;
 - b) consiliul județean;
 - c) prefect;
 - d) primar.
321. Funcția de administrator public poate fi înființată la nivelul:
- a) satelor;
 - b) orașelor;
 - c) sectoarelor municipiului București;
 - d) țării.
322. Numirea și eliberarea din funcție a administratorului public la nivelul județelor se face de către:
- a) președintele consiliului județean;
 - b) consiliul județean;
 - c) președintele consiliului local;
 - d) consiliul local.
323. Atribuțiile de coordonare a organelor de specialitate sau a serviciilor publice de interes local se exercită de către administratorul public în baza unui:
- a) contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată;
 - b) contract individual de muncă pe perioadă determinată;
 - c) contract de prestări servicii;
 - d) contract de management.
324. Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite într-una din următoarele funcții publice:
- a) primar;
 - b) viceprimar;
 - c) ministru secretar de stat;
 - d) prefect.

325. Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite într-una din următoarele funcții publice:
- a) subprefect;
 - b) primar;
 - c) viceprimar;
 - d) secretar al municipiului, orașului sau al comunei.
326. Intrarea în categoria înalților funcționari publici se face prin:
- a) alegerea candidaților;
 - b) examen;
 - c) concurs organizat la nivel local;
 - d) concurs național.
327. Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite într-una din următoarele funcții publice:
- a) prefect;
 - b) subprefect;
 - c) primar;
 - d) secretar al unității administrativ-teritoriale.
328. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a prefectului se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.
329. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a secretarului general al Guvernului se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.
330. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a secretarului general adjunct al Guvernului se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.
331. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a subprefectului se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.

332. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a secretarilor generali din ministere și din alte organe de specialitate ale administrației publice centrale se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.
333. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a secretarilor generali adjuncți din ministere și din alte organe de specialitate ale administrației publice centrale se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.
334. Numirea, modificarea, suspendarea, încetarea raporturilor de serviciu, precum și sancționarea disciplinară a inspectorilor guvernamentali se fac, în condițiile legii, de către:
- a) primul ministru;
 - b) Guvern;
 - c) ministrul administrației și internelor;
 - d) consiliul local sau consiliul județean, după caz.
335. Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:
- a) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;
 - b) secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
 - c) director general și director general adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;
 - d) inspector guvernamental.
336. Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:
- a) prefect;
 - b) subprefect;
 - c) inspector guvernamental
 - d) secretar al unității administrativ-teritoriale.
337. Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:
- a) director și director adjunct din aparatul autorităților administrative autonome, al ministerelor și al celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora;
 - b) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;
 - c) secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
 - d) secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale.

338. Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:
- a) secretar general al Guvernului și secretar general adjunct al Guvernului;
 - b) secretar general din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale;
 - c) secretar general adjunct din ministere și alte organe de specialitate ale administrației publice centrale
 - d) director executiv și director executiv adjunct ai serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, în cadrul instituției prefectului, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora.
339. Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:
- a) inspector guvernamental;
 - b) șef serviciu, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia;
 - c) prefect;
 - d) subprefect.
340. Sunt funcționari publici de execuție, clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale:
- a) șef serviciu, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia;
 - b) șef birou, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia;
 - c) secretar al unității administrativ-teritoriale;
 - d) consilier juridic.
341. Sunt funcționari publici de execuție, clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale:
- a) referent de specialitate;
 - b) referent;
 - c) auditor;
 - d) inspector guvernamental.
342. Sunt funcționari publici de execuție, clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale:
- a) inspector;
 - b) inspector guvernamental;
 - c) referent de specialitate;
 - d) referent.
343. Sunt funcționari publici de execuție, clasa a II-a persoanele numite în următoarele funcții publice generale:
- a) referent de specialitate;
 - b) referent;
 - c) auditor;
 - d) inspector guvernamental.

344. Sunt funcționari publici de execuție, clasa a III-a persoanele numite în următoarele funcții publice generale:
- a) referent de specialitate;
 - b) referent;
 - c) auditor;
 - d) inspector guvernamental.
345. Funcțiile publice de execuție sunt structurate pe grade profesionale, și anume:
- a) referent, referent de specialitate, inspector și inspector guvernamental;
 - b) debutant, asistent, principal, superior;
 - c) consilier, consilier juridic, auditor, referent;
 - d) șef birou, șef serviciu, șef departament, director.
346. Actul administrativ de numire trebuie să conțină:
- a) temeiul de fapt al numirii;
 - b) datele de identificare ale funcționarului public;
 - c) denumirea funcției publice;
 - d) perioada de timp în care urmează să exercite funcția publică.
347. Este obligatoriu ca în actul administrativ de numire a funcționarului public să se menționeze:
- a) temeiul de fapt al numirii;
 - b) perioada în care persoana respectivă urmează să exercite funcția publică;
 - c) datele de identificare ale persoanei care urmează să ocupe funcția publică;
 - d) denumirea funcției publice ce urmează a fi ocupată.
348. Actul administrativ de numire are formă scrisă și trebuie să cuprindă:
- a) numele funcționarului public;
 - b) denumirile funcțiilor publice pe care funcționarul public le poate ocupa în cadrul instituției publice unde are loc numirea;
 - c) perioada în care urmează a se desfășura activitatea – chiar dacă numirea se face pe durată nedeterminată;
 - d) datele de stare civilă ale funcționarului public.
349. Refuzul depunerii jurământului la intrarea în corpul funcționarilor publici atrage:
- a) suspendarea din funcție;
 - b) revocarea actului administrativ de numire în funcție;
 - c) anularea actului administrativ de numire în funcție;
 - d) demiterea din funcție.
350. Fișa postului, aferentă funcției publice, se anexează la:
- a) actul administrativ de numire;
 - b) contractul individual de muncă al funcționarului public;
 - c) contractul colectiv de muncă încheiat la nivelul instituției publice unde are loc numirea;
 - d) dosarul funcționarului public, ce se trimite la Agenția Națională a Funcționarilor Publici.
351. Pentru a putea promova funcționarii publici trebuie să îndeplinească una dintre următoarele condiții:
- a) să aibă o vechime de cel puțin 2 ani în muncă;
 - b) să aibă o vechime de cel puțin 5 ani în muncă;
 - c) să fi obținut cel puțin calificativul „bine” la evaluarea anuală a performanțelor individuale în ultimii 2 ani calendaristici;
 - d) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

352. Pot participa la concursul de promovare într-o funcție publică de conducere persoanele care îndeplinesc una dintre următoarele condiții:
- a) au absolvit programe de formare specializată și perfecționare;
 - b) au fost numite într-o funcție publică, indiferent de clasă;
 - c) au fost numite într-o funcție publică din clasa I;
 - d) au fost numite într-o funcție publică din clasa II.
353. Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se face:
- a) lunar;
 - b) trimestrial;
 - c) semestrial;
 - d) anual.
354. Funcționarii publici:
- a) nu au dreptul la asociere sindicală;
 - b) nu au dreptul la grevă;
 - c) nu au dreptul de a se asocia în organizații profesionale;
 - d) au dreptul la opinie.
355. Reprezintă, atât un drept, cât și o obligație a funcționarilor publici, dreptul:
- a) de a fi informat cu privire la deciziile care îl privesc în mod direct;
 - b) la perfecționarea pregătirii profesionale;
 - c) de asociere;
 - d) la grevă.
356. Constituie abatere disciplinară una dintre următoarele fapte:
- a) absentarea motivată repetată de la serviciu;
 - b) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
 - c) îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;
 - d) refuzul nejustificat de a îndeplini o sarcină chiar dacă nu se numără printre atribuțiile de serviciu.
357. Constituie abatere disciplinară una dintre următoarele fapte:
- a) întârzierea, chiar nesistematică, în efectuarea lucrărilor;
 - b) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități de serviciu;
 - c) stabilirea de către funcționarii publici de conducere de relații directe cu petenții;
 - d) refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu.
358. Constituie abatere disciplinară una dintre următoarele fapte:
- a) absentarea motivată repetată de la serviciu;
 - b) întârzierea, chiar nesistematică, în efectuarea lucrărilor;
 - c) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
 - d) refuzul nejustificat de a îndeplini o sarcină chiar dacă nu se numără printre atribuțiile de serviciu.
359. Constituie abatere disciplinară:
- a) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
 - b) refuzul nejustificat de a îndeplini o sarcină, chiar dacă nu se numără printre atribuțiile de serviciu;
 - c) absentarea motivată repetată de la serviciu;
 - d) întârzierea, chiar nesistematică, în efectuarea lucrărilor.

360. Reprezintă sancțiune disciplinară una dintre următoarele:
- a) mustrare scrisă;
 - b) diminuarea drepturilor salariale cu 1-5% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - c) suspendarea dreptului de avansare în grade de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 2 la 5 ani;
 - d) retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de la 2 la 5 ani, cu diminuarea corespunzătoare a salariului.
361. Reprezintă sancțiune disciplinară una dintre următoarele:
- a) avertisment scris;
 - b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-10% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - c) suspendarea dreptului de avansare în grade de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
 - d) retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de la 2 la 5 ani, cu diminuarea corespunzătoare a salariului.
362. Reprezintă sancțiune disciplinară una dintre următoarele:
- a) avertisment scris;
 - b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - c) suspendarea dreptului de avansare în grade de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 2 la 5 ani;
 - d) trecerea într-o funcție publică inferioară pe o perioadă de cel puțin 1 an, cu diminuarea corespunzătoare a salariului.
363. Reprezintă sancțiune disciplinară una dintre următoarele:
- a) avertisment scris;
 - b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-10% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - c) suspendarea dreptului de avansare în grade de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 2 la 5 ani;
 - d) retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de până la un an.
364. Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după:
- a) cercetarea penală prealabilă a faptei săvârșite;
 - b) cercetarea penală prealabilă a făptuitorului;
 - c) cercetarea prealabilă a faptei săvârșite;
 - d) prezentarea în scris a părerii conducătorului compartimentului în care funcționează cel în cauză.
365. Modul de constituire a comisiilor de disciplină se stabilește de către:
- a) Guvern;
 - b) Ministerul de Interne și Reforma Administrației;
 - c) Parlament;
 - d) Agenția Națională a Funcționarilor Publici.
366. Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea>
- a) Guvernului;
 - b) Ministerului de Interne și Reforma Administrației;
 - c) Parlamentului;
 - d) Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

367. Mustrarea scrisă – sancțiune disciplinară – se radiază de drept din cazierul administrativ în termen de:
- a) 3 luni de la aplicare;
 - b) 6 luni de la aplicare;
 - c) 12 luni de la aplicare;
 - d) 7 ani de la aplicare.
368. Destituirea din funcția publică – sancțiune disciplinară – se radiază de drept din cazierul administrativ în termen de:
- a) 12 luni de la aplicare;
 - b) 3 ani de la aplicare;
 - c) 5 ani de la aplicare;
 - d) 7 ani de la aplicare.
369. Cazierul administrativ este eliberat de:
- a) Guvern;
 - b) Ministerul de interne și Reforma Administrației;
 - c) Ministerul Justiției;
 - d) Agenția Națională a Funcționarilor Publici.
370. Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:
- a) oricărui funcționar public;
 - b) oricărei persoane interesate;
 - c) secretarului comisiei de disciplină;
 - d) conducătorului autorității sau instituției publice în care funcționarul public își desfășoară activitatea.
371. Cazierul administrativ al funcționarilor publici este eliberat:
- a) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici;
 - b) la solicitarea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;
 - c) la solicitarea oricărei persoane interesate;
 - d) de către Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești.
372. Delegarea funcționarului public:
- a) se face în interesul funcționarului public;
 - b) se poate face pentru o perioadă de mai mult de 6 luni numai cu acordul scris al funcționarului;
 - c) poate fi refuzată dacă funcționarul își crește singur copilul minor;
 - d) poate fi refuzată dacă delegarea se face într-o localitate în care nu i se asigură condiții corespunzătoare de cazare.
373. Delegarea funcționarului public:
- a) se face în interesul instituției la care funcționarul public urmează să fie delegat;
 - b) nu necesită niciodată acordul funcționarului public delegat;
 - c) se poate dispune pentru o perioadă maximă de 3 luni într-un an;
 - d) se poate dispune pentru o perioadă maximă de 60 zile într-un an.

374. Delegarea pe o perioadă mai mare de 60 de zile calendaristice în cursul unui an calendaristic se poate dispune numai cu acordul scris al:
- a) funcționarului public delegat;
 - b) conducătorului instituției;
 - c) Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;
 - d) Instituției la care urmează ca funcționarul să fie detașat.
375. Raportul de serviciu se suspendă de drept atunci când funcționarul public se află într-una dintre următoarele situații:
- a) este detașat într-o funcție de demnitate publică;
 - b) desfășoară o activitate sindicală, chiar dacă nu este prevăzută suspendarea;
 - c) este arestat preventiv;
 - d) este dispărut, dar dispariția nu a fost constatată prin hotărâre judecătorească irevocabilă.
376. Detașarea funcționarilor publici:
- a) se dispune în interesul funcționarului public;
 - b) se dispune pentru o perioadă de cel puțin 6 luni;
 - c) poate fi refuzată dacă funcționarul public își crește singur copilul major;
 - d) poate fi refuzată dacă funcționarul public este singurul întreținător de familie.
377. Transferul funcționarilor publici poate avea loc:
- a) în interesul serviciului;
 - b) în interesul funcționarului public;
 - c) pe orice funcție;
 - d) la cererea oricărei persoane.
378. Funcționarii publici:
- a) nu pot înființa organizații sindicale;
 - b) beneficiază de salariu și de alte drepturi salariale pe durata grevei;
 - c) sunt obligați să poarte uniformă;
 - d) au dreptul de a fi informați cu privire la deciziile care se iau și care îi vizează în mod direct.
379. Funcționarii publici:
- a) nu au dreptul să facă parte din niciun partid politic;
 - b) la numirea în funcția publică și la încetarea raporturilor de serviciu sunt obligați să prezinte declarația de avere;
 - c) răspund de îndeplinirea atribuțiilor ce le revin, precum și de îndeplinirea atribuțiilor superiorilor ierarhici;
 - d) au dreptul să refuze, chiar și nemotivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorii ierarhici.
380. Poate ocupa o funcție publică persoana care:
- a) are cetățenia română și reședința în România;
 - b) are vârsta de minim 21 de ani împliniți;
 - c) are capacitate procesuală activă;
 - d) nu a desfășurat activitate de poliție politică.

381. Evaluarea performanțelor funcționarilor publici:
- se face pe baza unei metodologii aprobate de Parlament;
 - se face de două ori pe an;
 - se face de către Ministerul Administrației și Internelor;
 - este avută în vedere la eliberarea din funcția publică.
382. Constituie abatere disciplinară:
- absentarea motivată repetată de la serviciu;
 - nerespectarea sporadică a programului de lucru;
 - refuzul nejustificat de a îndeplini o sarcină, chiar dacă aceasta nu se numără printre atribuțiile de serviciu;
 - intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal.
383. Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult:
- 6 luni de la data săvârșirii abaterii;
 - 1 an de la data săvârșirii abaterii;
 - 2 ani de la data săvârșirii abaterii;
 - 2 ani de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârșirea abaterii.
384. Dacă funcționarul public este arestat preventiv, raportul de serviciu:
- se suspendă de drept;
 - încetează de drept;
 - încetează la inițiativa conducătorului unității;
 - încetează la cererea funcționarului public.
385. Sancțiunea disciplinară care se radiază de drept în termen de 6 luni de la aplicare este:
- destituirea din funcția publică;
 - muștrarea scrisă;
 - diminuarea drepturilor salariale;
 - suspendarea dreptului de avansare în grad de salarizare.
386. Sancțiunea disciplinară care se radiază de drept în termen de 1 an de la aplicare este:
- destituirea din funcția publică;
 - muștrarea scrisă;
 - diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - suspendarea dreptului de avansare în grad de salarizare.
387. Sancțiunea disciplinară care se radiază de drept în termen de 1 an de la aplicare este:
- destituirea din funcția publică;
 - muștrarea scrisă;
 - diminuarea drepturilor salariale cu 1-5% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.
388. Sancțiunea disciplinară care se radiază de drept în termen de 1 an de la aplicare este:
- retrogradare în funcția publică pe o perioadă de până la 1 an;
 - muștrarea scrisă;
 - diminuarea drepturilor salariale cu 1-5% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 3 la 5 ani.

389. Sancțiunea disciplinară care se radiază de drept în termen de 7 ani de la aplicare este:
- a) destituirea din funcția publică;
 - b) mustrarea scrisă;
 - c) diminuarea drepturilor salariale cu 1-5% pe o perioadă de până la 3 luni;
 - d) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani.
390. Radierea tuturor sancțiunilor disciplinare – cu excepția destituirii din funcția publică - se constată prin act administrativ al:
- a) prefectului;
 - b) conducătorului autorității sau instituției publice;
 - c) președintelui consiliului local sau județean;
 - d) Agenției Naționale a Funcționarilor publici.
391. Demisia funcționarului public:
- a) trebuie motivată în fapt și în drept;
 - b) trebuie motivată în drept;
 - c) trebuie motivată în fapt;
 - d) nu trebuie motivată.
392. Demisia funcționarului public:
- a) trebuie motivată în fapt și în drept;
 - b) trebuie motivat doar în drept, nu și în fapt;
 - c) nu trebuie motivată;
 - d) produce efecte de la înregistrare.
393. Refuzul nejustificat al funcționarului public cu privire la mutarea în cadrul altei structuri a autorității sau instituției publice în altă localitate:
- a) constituie abatere disciplinară;
 - b) constituie contravenție;
 - c) constituie infracțiune;
 - d) nu se sancționează.
394. Raportul de serviciu se suspendă la inițiativa funcționarului public în cazul în care:
- a) se află în concediu pentru incapacitate temporară de muncă, pe o perioadă mai mare de o lună, în condițiile legii;
 - b) este instituită carantina, în condițiile legii;
 - c) se află în concediu de maternitate, în condițiile legii;
 - d) pentru participare la campania electorală.
395. Raportul de serviciu se poate suspenda la cererea motivată a funcționarului public, pentru un interes personal legitim pentru o perioadă cuprinsă între:
- a) 3 luni și 6 luni;
 - b) 3 luni și 1 an;
 - c) 1 lună și 6 luni;
 - d) 1 lună și 3 ani.

396. Eliberarea din funcția publică se dispune de către:
- a) persoana care are competența legală de numire în funcția publică;
 - b) prefect;
 - c) primar;
 - d) ministrul administrației și internelor.
397. Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții:
- a) are vârsta de minim 16 ani împliniți;
 - b) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, infracțiuni de corupție și de serviciu, infracțiuni care împiedică înfăptuirea justiției, infracțiuni de fals ori a unei infracțiuni săvârșite cu intenție care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice;
 - c) nu a fost niciodată destituită dintr-o funcție publică;
 - d) nu i-a încetat niciodată contractul individual de muncă pentru motive disciplinare.
398. Sancțiunea disciplinară ce poate fi aplicată direct de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică este:
- a) avertismentul scris;
 - b) mustrarea scrisă;
 - c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
 - d) retrogradarea în funcția publică pe o perioadă de până la 1 an.
399. Răspunderea contravențională a funcționarilor publici se angajează în cazul în care aceștia au săvârșit:
- a) o contravenție, indiferent de natura acesteia;
 - b) o contravenție, în timpul și în legătură cu sarcinile de serviciu;
 - c) o infracțiune, indiferent de natura acesteia;
 - d) o infracțiune, în timpul și în legătură cu sarcinile de serviciu.
400. Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează pentru:
- a) pagubele produse cu vinovăție patrimonialului autorității sau instituției publice în care funcționează;
 - b) săvârșirea unei contravenții în legătură cu sarcinile de serviciu;
 - c) săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu sarcinile de serviciu;
 - d) săvârșirea unei abateri disciplinare.

RĂSPUNSURI

PARTEA I

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
1	B	26	D	51	D
2	D	27	B	52	C
3	B	28	C	53	C
4	A	29	B	54	A
5	D	30	C	55	B
6	C	31	D	56	C
7	C	32	C	57	D
8	B	33	A	58	B
9	B	34	A	59	C
10	A	35	B	60	A
11	B	36	C	61	D
12	A	37	C	62	A
13	B	38	D	63	B
14	D	39	C	64	C
15	C	40	A	65	C
16	B	41	B	66	A
17	A	42	D	67	D
18	D	43	A	68	B
19	B	44	B	69	D
20	D	45	B	70	A
21	A	46	A	71	C
22	B	47	B	72	D
23	B	48	A	73	B
24	B	49	B	74	A
25	D	50	C	75	C

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
76	B	109	B	142	A
77	B	110	B	143	B
78	A	111	A	144	A
79	D	112	D	145	C
80	C	113	B	146	D
81	C	114	C	147	A
82	C	115	B	148	D
83	A	116	C	149	A
84	B	117	C	150	B
85	D	118	C	151	B
86	A	119	C	152	C
87	B	120	A	153	D
88	B	121	B	154	A
89	D	122	C	155	C
90	C	123	A	156	B
91	B	124	D	157	B
92	C	125	B	158	C
93	D	126	D	159	A
94	C	127	C	160	C
95	B	128	D	161	B
96	A	129	A	162	A
97	C	130	C	163	D
98	A	131	A	164	B
99	A	132	B	165	B
100	B	133	A	166	C
101	C	134	C	167	D
102	B	135	D	168	B
103	D	136	B	169	A
104	A	137	D	170	B
105	B	138	D	171	C
106	B	139	B	172	D
107	A	140	A	173	A
108	C	141	C	174	B

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
175	B	185	A	195	B
176	A	186	C	196	C
177	A	187	D	197	A
178	C	188	B	198	A
179	D	189	A	199	D
180	C	190	B	200	C
181	D	191	A		
182	A	192	A		
183	B	193	C		
184	B	194	B		

RĂSPUNSURI

PARTEA a II-a

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
1	A	26	A	51	C
2	D	27	B	52	D
3	B	28	A	53	B
4	D	29	A	54	D
5	B	30	D	55	A
6	A	31	C	56	C
7	D	32	B	57	A
8	C	33	C	58	A
9	A	34	B	59	D
10	A	35	C	60	B
11	A	36	C	61	A
12	B	37	B	62	B
13	C	38	A	63	C
14	C	39	C	64	A
15	D	40	B	65	B
16	B	41	B	66	B
17	D	42	C	67	A
18	A	43	A	68	B
19	C	44	D	69	C
20	C	45	D	70	B
21	A	46	A	71	A
22	A	47	C	72	A
23	C	48	C	73	A
24	A	49	C	74	B
25	B	50	C	75	A

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
76	C	85	B	94	C
77	A	86	D	95	A
78	A	87	B	96	A
79	B	88	A	97	C
80	C	89	A	98	B
81	D	90	C	99	A
82	A	91	B	100	D
83	B	92	A		
84	C	93	C		

RĂSPUNSURI

PARTEA a III-a

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
1	D	26	A	51	B
2	D	27	C	52	C
3	D	28	D	53	D
4	C	29	B	54	B
5	A	30	A	55	A
6	B	31	A	56	C
7	C	32	D	57	C
8	B	33	B	58	A
9	B	34	B	59	B
10	C	35	A	60	C
11	D	36	B	61	D
12	C	37	C	62	B
13	A	38	B	63	A
14	B	39	D	64	B
15	B	40	C	65	C
16	C	41	D	66	A
17	C	42	C	67	A
18	B	43	B	68	D
19	B	44	D	69	B
20	D	45	A	70	B
21	C	46	B	71	A
22	A	47	C	72	A
23	B	48	D	73	A
24	D	49	A	74	C
25	C	50	B	75	B

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
76	C	109	C	142	B
77	B	110	D	143	C
78	B	111	B	144	A
79	A	112	C	145	A
80	B	113	A	146	D
81	C	114	C	147	A
82	D	115	A	148	C
83	A	116	A	149	D
84	B	117	B	150	B
85	A	118	C	151	B
86	C	119	D	152	A
87	B	120	C	153	B
88	C	121	D	154	B
89	B	122	B	155	D
90	B	123	B	156	B
91	C	124	A	157	B
92	A	125	C	158	D
93	B	126	B	159	B
94	C	127	A	160	A
95	D	128	A	161	B
96	B	129	A	162	C
97	B	130	D	163	C
98	B	131	A	164	C
99	A	132	D	165	C
100	B	133	A	166	D
101	C	134	B	167	B
102	D	135	C	168	B
103	A	136	C	169	D
104	B	137	C	170	B
105	C	138	D	171	C
106	D	139	A	172	B
107	A	140	B	173	C
108	D	141	C	174	C

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
175	A	202	B	229	D
176	B	203	D	230	B
177	D	204	D	231	C
178	D	205	B	232	C
179	D	206	B	233	C
180	D	207	A	234	B
181	A	208	C	235	A
182	B	209	D	236	C
183	D	210	B	237	C
184	C	211	B	238	B
185	A	212	A	239	C
186	B	213	B	240	B
187	C	214	B	241	B
188	C	215	D	242	C
189	B	216	B	243	A
190	B	217	B	244	B
191	C	218	D	245	A
192	B	219	B	246	C
193	C	220	A	247	A
194	A	221	B	248	C
195	D	222	C	249	C
196	C	223	C	250	A
197	C	224	C	251	D
198	A	225	C	252	A
199	D	226	D	253	C
200	B	227	B	254	A
201	A	228	B	255	C

RĂSPUNSURI

PARTEA a IV-a

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
1	D	26	A	51	B
2	D	27	C	52	B
3	B	28	A	53	A
4	A	29	A	54	D
5	A	30	B	55	D
6	C	31	A	56	B
7	A	32	A	57	A
8	D	33	A	58	A
9	A	34	A	59	A
10	A	35	B	60	B
11	B	36	B	61	A
12	A	37	D	62	D
13	B	38	A	63	B
14	D	39	D	64	C
15	C	40	C	65	C
16	C	41	A	66	A
17	D	42	A	67	A
18	B	43	D	68	A
19	C	44	D	69	B
20	B	45	B	70	A
21	D	46	A	71	C
22	B	47	B	72	A
23	A	48	A	73	A
24	A	49	B	74	A
25	D	50	D	75	A

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
76	B	110	C	144	A
77	D	111	C	145	D
78	C	112	C	146	C
79	D	113	B	147	D
80	D	114	B	148	A
81	C	115	A	149	D
82	C	116	A	150	D
83	C	117	B	151	D
84	C	118	A	152	D
85	D	119	B	153	B
86	D	120	A	154	C
87	B	121	D	155	A
88	B	122	B	156	D
89	C	123	B	157	B
90	A	124	C	158	B
91	D	125	D	159	B
92	B	126	B	160	C
93	C	127	A	161	B
94	D	128	A	162	D
95	A	129	C	163	A
96	B	130	B	164	D
97	B	131	B	165	C
98	B	132	A	166	C
99	D	133	D	167	C
100	B	134	C	168	A
101	A	135	C	169	A
102	C	136	C	170	A
103	D	137	A	171	A
104	D	138	B	172	D
105	C	139	B	173	A
106	D	140	B	174	B
107	D	141	D	175	B
108	D	142	A	176	A
109	B	143	A	177	B

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
178	C	204	A	230	B
179	A	205	B	231	B
180	B	206	D	232	A
181	A	207	A	233	A
182	D	208	C	234	C
183	A	209	D	235	C
184	B	210	C	236	C
185	C	211	C	237	B
186	B	212	A	238	C
187	A	213	A	239	A
188	D	214	B	240	C
189	D	215	A	241	A
190	D	216	A	242	A
191	B	217	C	243	A
192	B	218	C	244	A
193	D	219	A	245	B
194	A	220	B	246	C
195	A	221	D	247	A
196	C	222	B	248	A
197	C	223	A	249	A
198	C	224	A	250	B
199	C	225	C	251	A
200	B	226	B	252	B
201	A	227	A	253	B
202	C	228	A	254	C
203	A	229	B	255	A

RĂSPUNSURI

PARTEA a V-a

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
1	C	26	D	51	A
2	D	27	D	52	B
3	A	28	D	53	C
4	C	29	A	54	D
5	D	30	C	55	C
6	D	31	C	56	D
7	A	32	B	57	C
8	B	33	A	58	C
9	D	34	A	59	B
10	A	35	A	60	C
11	C	36	B	61	D
12	A	37	A	62	A
13	B	38	A	63	A
14	C	39	B	64	A
15	B	40	C	65	B
16	C	41	A	66	C
17	A	42	C	67	C
18	D	43	B	68	C
19	-	44	C	69	A
20	D	45	A	70	C
21	B	46	D	71	A
22	C	47	C	72	B
23	B	48	B	73	B
24	D	49	C	74	A
25	D	50	B	75	A

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
76	D	109	A	142	C
77	A	110	B	143	A
78	B	111	C	144	A
79	C	112	B	145	C
80	A	113	D	146	A
81	B	114	D	147	B
82	B	115	C	148	B
83	C	116	B	149	C
84	D	117	B	150	C
85	A	118	B	151	C
86	D	119	B	152	A
87	B	120	D	153	D
88	A	121	B	154	D
89	C	122	A	155	C
90	B	123	B	156	A
91	A	124	A	157	B
92	C	125	B	158	A
93	D	126	D	159	A
94	C	127	A	160	D
95	C	128	D	161	B
96	D	129	A	162	D
97	D	130	C	163	C
98	C	131	C	164	D
99	D	132	B	165	D
100	B	133	A	166	A
101	C	134	A	167	D
102	D	135	B	168	A
103	A	136	B	169	C
104	C	137	A	170	A
105	C	138	D	171	D
106	D	139	A	172	C
107	A	140	A	173	D
108	C	141	D	174	D

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
175	D	202	D	229	B
176	B	203	B	230	A
177	A	204	B	231	C
178	C	205	C	232	A
179	B	206	C	233	C
180	C	207	D	234	A
181	B	208	B	235	C
182	B	209	B	236	A
183	B	210	A	237	D
184	C	211	B	238	D
185	B	212	B	239	B
186	C	213	B	240	D
187	C	214	B	241	C
188	D	215	D	242	A
189	D	216	A	243	B
190	C	217	D	244	B
191	C	218	B	245	D
192	A	219	B	246	A
193	B	220	A	247	D
194	B	221	B	248	B
195	A	222	A	249	D
196	D	223	D	250	D
197	A	224	B	251	A
198	C	225	D	252	D
199	C	226	C	253	C
200	D	227	C	254	D
201	A	228	B	255	A

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
256	C	283	B	310	B
257	A	284	C	311	A
258	D	285	B	312	A
259	A	286	A	313	C
260	D	287	B	314	B
261	B	288	D	315	C
262	B	289	C	316	A
263	B	290	B	317	C
264	B	291	D	318	A
265	A	292	D	319	D
266	B	293	B	320	A
267	C	294	C	321	B
268	C	295	C	322	A
269	A	296	D	323	D
270	B	297	D	324	D
271	D	298	C	325	A
272	B	299	D	326	D
273	B	300	B	327	D
274	A	301	B	328	B
275	A	302	C	329	B
276	A	303	D	330	B
277	A	304	D	331	B
278	B	305	A	332	A
279	D	306	B	333	A
280	D	307	A	334	A
281	A	308	B	335	C
282	C	309	A	336	D

Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns	Întrebare	Răspuns
337	A	359	A	381	D
338	D	360	A	382	D
339	B	361	C	383	C
340	D	362	B	384	A
341	C	363	D	385	B
342	A	364	C	386	C
343	A	365	A	387	D
344	B	366	D	388	A
345	B	367	B	389	A
346	C	368	D	390	B
347	D	369	D	391	D
348	A	370	D	392	C
349	B	371	A	393	A
350	A	372	C	394	D
351	C	373	D	395	D
352	C	374	A	396	A
353	D	375	C	397	B
354	D	376	D	398	B
355	B	377	A	399	B
356	B	378	D	400	A
357	D	379	B		
358	C	380	A		

TEMATICĂ ȘI BIBLIOGRAFIE PENTRU EXAMENUL DE FINALIZARE A STUDIILOR

Programul de studii universitare de licență

ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

Sesiunea iunie 2017

Disciplina - DREPT ADMINISTRATIV

1. PREȘEDINTELE ROMÂNIEI. ROLUL, ALEGEREA ȘI DURATA MANDATULUI

(Prelegerea X. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 130 - 136).

a. Secțiunea 3 – Alegerea Președintelui

b. Secțiunea 4 – Clasificarea atribuțiilor Președintelui

2. PREȘEDINTELE ROMÂNIEI. ATRIBUȚIILE SALE ÎN RAPORTURILE CU AUTORITATEA LEGIUITOARE

(Prelegerea XI. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 139 - 152)

3. PREȘEDINTELE ROMÂNIEI. ATRIBUȚIILE SALE ÎN CADRUL PUTERII EXECUTIVE ȘI ÎN RAPORTURILE CU JUSTIȚIA ȘI CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

(Prelegerea XII. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 155 - 165)

4. GUVERNUL ROMÂNIEI. REGIMUL ÎNVESTITURII, DURATA MANDATULUI ȘI STATUTUL MEMBRILOR

(Prelegerea XV. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 199 - 216)

5. CONSTITUIREA, COMPETENȚA ȘI FUNCȚIONAREA CONSILIULUI LOCAL

(Prelegerea XXI. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 315 - 326)

6. PRIMARUL ȘI VICEPRIMARUL, ADMINISTRATORUL PUBLIC, SECRETARUL UNITĂȚII ADMINISTRATIV-TERITORIALE

(Prelegerea XXIII. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 340 - 352)

7. DEFINIREA, NUMIREA ȘI AVANSAREA UNȚIONARILOR PUBLICI. MODIFICAREA, SUSPENDAREA ȘI ÎNCETAREA RAPORTURILOR DE SERVICIU

(Prelegerea XXVI. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 388 - 402)

8. DREPTURILE ȘI ÎNDATORIRILE FUNCȚIONARILOR PUBLICI

(Prelegerea XXVII. - Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014, pag. 406 - 416)

Bibliografie

1. Dana Apostol Tofan, Drept administrativ, vol. I ediția 3, Ed. C.H. Beck, București, 2014
2. Constituția României din 1991, revizuită și republicată în 2003;
3. Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor 4.(M.Of. nr.164/2001) cu modificările și completările ulterioare până la data de 01.01.2016;
5. Legea nr.215/2001 privind administrația publică locală cu modificările ulterioare (Republicată în M.Of. nr.123/2007) cu modificările și completările ulterioare până la data de 01.01.2016;
6. Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici (Republicată în M.Of. nr. 365/2007) cu modificările și completările ulterioare până la data de 01.01.2016.

Disciplina – ECONOMIA SECTORULUI PUBLIC

- 1. Economia și statul. Politica economică:** Relația stat-economie; Implicarea statului în economie: factori și motivații, forme de implicare; Rolul și funcțiile economice ale statului.
- 2. Bunurile publice și producția în sectorul public:** Caracteristicile bunurilor publice; Producția de bunuri în domeniul sectorului public.
- 3. Alegerea publică:** Opțiunea publică și elementele sale; Analiza cost-beneficiu și alegerea publică; Alegerea colectivă prin votul majorității; Factorii de influență asupra alegerii publice.
- 4. Externalitățile:** Conceptul de externalitate și formele sale; controlul externalităților

Bibliografie obligatorie

- 1. Magdalena PLATIS** – *Economia sectorului public*, Editura Universității, București 2004, ISBN 973-575-681-1, (pp. 20-27; pp. 45-49; pp. 53-56; pp. 62-64; pp. 89-93; pp. 105-111; pp. 112- 125; pp. 132-134)

Bibliografie suplimentară (paginația corespunzătoare temelor anunțate)

- 1. Alina PROFIROIU** - *Economia sectorului public*, Editura Economică, București 2001
- 2. Răzvan PAPUC** - *Economia sectorului public – concepte, problematică, terminologie*, Editura Universității din București, 2009
- 3. Constantin Popescu (coordonator)**- *Economie publica*, Editura ASE, 2011.
- 4. Dorel Ailenei**, *Economia sectorului public*, Editura Bren, București, 2002
- 5. Cosmin Marinescu**, *Economia sectorului public*, **Note de curs**, http://www.cse.uaic.ro/_fisiere/Documentare/Suporturi_curs/III_Economia_sectorului_public.pdf

Disciplina - FINANȚE ȘI FISCALITATE

1. CHELTUIELILE PUBLICE:

- 1.1. Conținutul cheltuielilor publice - **p. 127-130;**
- 1.2. Criterii de grupare a cheltuielilor publice - **p. 130-138;**
- 1.3. Analiza teoretică a creșterii cheltuielilor publice - **p. 150-153.**

2. SISTEMUL RESURSELOR FINANCIARE PUBLICE:

- 2.1. Structura resurselor financiare publice - **p. 353-356;**

3. IMPOZITELE: NOȚIUNI GENERALE:

- 3.1. Conținutul și rolul impozitelor - **p. 366-367;**
- 3.2. Elementele impozitului - **p. 367-369;**
- 3.3. Principiile impunerii - **p. 369-379;**
- 3.4. Așezarea și perceperea impozitelor - **p. 384-387;**
- 3.5. Clasificarea impozitelor - **p. 387-390.**

4. IMPOZITELE DIRECTE:

- 4.1. Caracterizarea generală a impozitelor directe - **p. 391;**
- 4.2. Impozitele reale - **p. 391-393;**
- 4.3. Impozitele personale - **p. 393-404**

5. IMPOZITELE INDIRECTE:

- 5.1. Caracterizarea generală a impozitelor indirecte - **p. 428-430;**
- 5.2. Taxele de consumație - **p. 431-446.**

6. BUGETUL DE STAT:

- 6.1. Principii bugetare - **p. 523-531;**
- 6.2. Publicitatea bugetară; Principiul unității monetare - **p. 543;**
- 6.3. Tipuri de bugete utilizate în practica internațională - **p. 544-547;**
- 6.4. Metode de dimensionare a veniturilor și cheltuielilor bugetare - **p. 547-557.**

7. PROCESUL BUGETAR:

- 7.1. Execuția bugetului; Încheierea execuției bugetare; Controlul execuției bugetare; Aprobarea execuției bugetare- **p. 570-576**

Bibliografie:

Iulian Văcărel (coordonator) „Finanțe publice”, Ediția a VI-a, București: Editura Didactică și Pedagogică, 2007.

Razvan Papuc –Economie publică și Finanțe publice – Note de curs, 2016.

Disciplina – POLITICI PUBLICE

Bibliografie:

- 1. Miroiu, A, Radoi, M, Zulean, M, Politici Publice, Ed Politea, 2002, pag. 11-99**
- 2. HG 775 din 14 iulie 2005 pentru aprobarea Regulamentului privind procedurile de elaborare, monitorizare și evaluare a politicilor publice la nivel central.**

Disciplina – MANAGEMENTUL RESURSELOR UMANE

- 1. Problemele asigurării cu personal p. 27-42.**
- 2. Teoriile motivaționale p. 43-61.**
- 3. Motivarea materială p. 65-69.**
- 4. Formele concrete de recompensare p. 81-82.**
- 5. Politica de stimulare morală p. 88-94.**
- 6. Evaluarea rezultatelor p. 104-123.**
- 7. Managementul conflictelor p. 203-205.**
- 8. Stresul profesional și efectele sale p. 216-218.**

Bibliografie:

Catalina Bonciu, „Introducere in managementul resurselor umane”, Editura CREDIS, Universitatea din Bucuresti, Bucuresti, 2009, ISBN 973-8336-09-0